

Onsdag den 11. marts 2015 (D)

1

63. møde

Onsdag den 11. marts 2015 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid). (Se nedenfor).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om anlæg og drift af en fast forbindelse over Femern Bælt med tilhørende landanlæg i Danmark.

Af transportministeren (Magnus Heunicke). (Fremsættelse 25.02.2015).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 142:

Forslag til lov om ændring af lov om Sund og Bælt Holding A/S, lov om projektering af fast forbindelse over Femern Bælt med tilhørende landanlæg i Danmark og selskabsskatteloven. (Ophævelse af særbestemmelser vedrørende skat).

Af transportministeren (Magnus Heunicke). (Fremsættelse 25.02.2015).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 143:

Forslag til lov om ændring af lov om anlæg af en jernbanestrækning København-Ringsted over Køge. (Bemyndigelse til etablering af niveaufri udfletning ved Ny Ellebjerg med dertilhørende anlæg). Af transportministeren (Magnus Heunicke). (Fremsættelse 25.02.2015).

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 62:

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af afgiften for biler m.v. på Storebæltsbroen.

Af Merete Riisager (LA) m.fl. (Fremsættelse 29.01.2015).

1) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V)

Er det for regeringen godt nok, når der ifølge tal fra Finansministeriet er over 17.000 danskere, for hvem det koster penge at tage et arbejde i forhold til at være på offentlig forsørgelse? (Spm. nr. S 814).

2) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V)

Hvilke reformer vil regeringen bringe i anvendelse for at sikre, at det altid skal kunne betale sig at arbejde? (Spm. nr. S 815).

3) Til finansministeren af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF)

Hvordan vil ministeren sikre, at de ca. 20 pct. af danskerne, som automatisk blev tilmeldt digital post pr. 1. november 2014, ikke kommer i klemme i forhold til krav fra det offentlige, som kun sendes til den digitale postkasse? (Spm. nr. S 823).

4) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF)

Hvad er ministerens holdning til at lave et samlet register hos politiet, der viser, hvor i Danmark der er opsat videoovervågning? (Spm. nr. S 821).

5) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF)

Hvad er ministerens holdning til et bredt politisk ønske om at undersøge muligheden for opløsning af den islamistiske organisation Hizb ut-Tahrir, der ud over at påstå, at de danske politikere selv bærer en stor del af ansvaret for terrorhandlingen i København for nylig, målrettet går efter at afskaffe demokratiet og indføre et islamisk kalifat og også går efter at øve indflydelse på samfundet, hvilket konkret er eksemplificeret ved, at et fremtrædende medlem af organisationen har sat sig på formandsposten for afdelingsbestyrelsen i Islandshøjparken i Nivå – efter fleres opfattelse efter et kup – hvor man som en af de første handlinger har opsagt en lejekontrakt med Frelsens Hær, der ellers har udført et tilfredsstillende arbejde i bebyggelsen? (Spm. nr. S 830, skr. begr.).

6) Til justitsministeren af:

Christian Langballe (DF)

Hvad er ministerens forklaring på, at der nu rejses tiltale mod Lars Hedegaard, skønt han er den forfulgte og må leve under jorden, og hvad gør regeringen for at få dømt og pågrebet attentatmanden, der forsøgte at myrde Lars Hedegaard? (Spm. nr. S 831).

7) Til justitsministeren af:

Christian Langballe (DF)

Hvad er forklaringen på, at myndighederne op til terrorangrebet i København flere gange ignorerede det jødiske trossamfunds anmodning om politibeskyttelse? (Spm. nr. S 832).

8) Til kulturministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V)

Hvad er ministerens holdning til, at 40 ud af 48 medlemmer af repræsentantskabet for Statens Kunstfond bor på Sjælland, og hvordan synes ministeren, at det harmonerer med Statens Kunstfonds formål, som beskrevet i lovens § 3, stk. 3, om at fremme den geografiske spredning af kunst i hele landet?

(Spm. nr. S 818, skr. begr.).

9) Til kulturministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V)

Hvad er ministerens holdning til, at Copenhagen Phil (Sjællands Symfoniorkester) ikke finansieres med én eneste krone fra Københavns Kommune, når Aalborg, Aarhus og Odense Kommune er forpligtet til at medfinansiere deres respektive symfoniorkestre, og betragter ministeren denne fordeling af statslige midler til symfoniorkestrene som en skævvridning af kulturstøtten?

(Spm. nr. S 819, skr. begr.).

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Jens Einer Christensen (V)

Mener ministeren, at det er rimeligt, at en familie med tre børn kan modtage 454.215 kr. i samlede offentlige ydelser, når andre går på arbejde hver dag og får stort set det samme?

(Spm. nr. S 826. Medspørger: Inger Støjberg (V)).

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Jens Ejner Christensen (V)

Mener ministeren, at 6 kr. i timen er tilstrækkelig tilskyndelse til at arbejde frem for at lade være?

(Spm. nr. S 828. Medspørger: Inger Støjberg (V)).

12) Til beskæftigelsesministeren af:

$\boldsymbol{Hans}\;\boldsymbol{Andersen}\;(V)$

Mener ministeren, at der skal gøres mere for at sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde?

(Spm. nr. S 827. Medspørger: Jens Ejner Christensen (V)).

13) Til beskæftigelsesministeren af:

Hans Andersen (V)

Mener ministeren, at 470 kr. om måneden er tilstrækkelig tilskyndelse til at arbejde frem for ikke at arbejde?

(Spm. nr. S 829. Medspørger: Jens Einer Christensen (V)).

14) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V)

Når ministeren flere gange har udtalt, at et ægtepar på kontanthjælp over 30 år med børn vil kunne opnå 2.000 kr. ekstra pr. måned, vil ministeren så bekræfte, at det kun er, hvis begge begynder at arbejde, og mener ministeren så, det er realistisk, at begge kommer i arbejde samme måned, set i lyset af at kun mellem 0,4 og 1,5 pct. af ægteparrene på kontanthjælp forlader systemet på en almindelig måned?

(Spm. nr. S 834. Medspørger: Hans Andersen (V)).

15) Til undervisningsministeren af:

Alex Ahrendtsen (DF)

Vil ministeren skærpe tilsynet med muslimske friskoler, efter at BT den 24. februar 2015 har afsløret, at det var en muslimsk friskolelærer, Naji Dyndgaard, og hans forening, der stod bag arrangementet med en moske og en indbudt imam, som i sin prædiken opfordrede til krig mod jøder?

(Spm. nr. S 765).

16) Til undervisningsministeren af:

Alex Ahrendtsen (DF)

Hvorfor bryder ministeren folkeskoleforliget ved at ændre i folkeskoleloven uden om forligspartierne i sagen om de kommunale internationale skoler?

(Spm. nr. S 816).

17) Til transportministeren af:

Karsten Nonbo (V)

Hvornår vil ministeren i forligskredsen drøfte et fremrykket forløb for undersøgelse, finansiering og anlæg af de nordvendte ramper ved Ulse, som ministeren i svaret på Transportudvalgets spørgsmål 216, alm. del, har anført som en mulighed, og som Venstre ved mail af 22. januar 2015 kl. 09.31 fra Kristian Pihl Lorentzen har bedt om måtte komme på dagsordenen i forligskredsen på det førstkommende møde?

(Spm. nr. S 757).

18) Til transportministeren af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF)

Vil ministeren som anbefalet i Teknologirådets rapport fra 2014 arbejde for en national strategi for droner? (Spm. nr. S 822).

19) Til transportministeren af:

Louise Schack Elholm (V)

Mener ministeren, at det er en acceptabel løsning at føre togsporene uden om Ringsted Station? (Spm. nr. S 824).

20) Til transportministeren af:

Louise Schack Elholm (V)

Mener ministeren, at Banedanmark skal bruge ressourcer på at undersøge en sporløsning, der fører de nye spor uden om Ringsted Station, Region Sjællands næststørste pendlerstation uden for det gamle Hovedstadens Trafikselskab?

(Spm. nr. S 825).

21) Til transportministeren af:

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF)

Er ministeren enig i, at eventuelt resterende udisponerede midler i handicaptilgængelighedspuljen bør udmøntes hurtigst muligt? (Spm. nr. S 835).

22) Til transportministeren af:

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF)

Vil ministeren tage initiativ til at forbedre adgangsforholdene for handicappede på Børkop Station? (Spm. nr. S 836).

23) Til skatteministeren af:

Inger Støjberg (V)

Vil regeringen være med til at lette skatten for de lavestlønnede, så de får mere ud af at gå på arbejde?

 $(Spm.\ nr.\ S\ 833.\ Medspørger:\ Hans\ Andersen\ (V)).$

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Økonomi- og indenrigsministeren (Morten Østergaard):

Lovforslag nr. L 159 (Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. (Nedsættelse af færgetakster for godstransport til og fra øer)).

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Lovforslag nr. L 160 (Forslag til lov om udbud af ungdomsuddannelser i udlandet).

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Lovforslag nr. L 161 (Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om individuel boligstøtte. (Kollektive bofællesskaber).

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Lovforslag nr. L 162 (Forslag til jernbanelov).

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Beslutningsforslag nr. B 90 (Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Dohaændringen til Kyotoprotokollen).

Mai Mercado (KF) og Mike Legarth (KF):

Beslutningsforslag nr. B 91 (Forslag til folketingsbeslutning om skærpet straf for tyveri ved samtidig forstyrrelse af driften af almindelige samfærdselsmidler m.v.).

Henning Hyllested (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 92 (Forslag til folketingsbeslutning om at genoprette retstilstanden for taxikørsel i offentlig servicetrafik (OST-kørsel)).

Mike Legarth (KF) og Brian Mikkelsen (KF):

Beslutningsforslag nr. B 93 (Forslag til folketingsbeslutning om at forlænge 2. etape af Kalundborgmotorvejen).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk. (jf. ovenfor).

Medlemmer af Folketinget Nikolaj Villumsen (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren tilbage:

»Hvordan vil regeringen set i lyset af de aktuelle europæiske drøftelser efter det græske valg understøtte, at der findes en realistisk løsning på gældsspørgsmålet i de EU-lande, der er hårdest ramt af krisen?«

(Forespørgsel nr. F 19).

Forespørgslen er hermed bortfaldet.

Så har jeg en enkelt bemærkning til dagsordenen i dag:

Med transportministerens accept udgår sambehandlingen af L 141 og L 142, der er opført som punkt 2 og 3, af dagsordenen i dag.

Lovforslagene førstebehandles i stedet onsdag den 18. marts 2015 efter spørgetiden.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

KL 13:02

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Der skal jeg starte med at meddele, at de af Karina Lorentzen Dehnhardt under nr. 21 og 22 opførte spørgsmål til transportministeren, spørgsmål nr. S 835 og S 836, udgår af dagsordenen efter ønske fra spørgeren, og spørgsmålene overgår til skriftlig besvarelse.

Så kan vi gå i gang med det første spørgsmål, som er til økonomi- og indenrigsministeren, og det er stillet af hr. Jacob Jensen fra Venstre.

Kl. 13:02

Spm. nr. S 814

1) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Er det for regeringen godt nok, når der ifølge tal fra Finansministeriet er over 17.000 danskere, for hvem det koster penge at tage et arbejde i forhold til at være på offentlig forsørgelse?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 13:02

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Og spørgsmålet lyder: Er det for regeringen godt nok, når der ifølge tal fra Finansministeriet er over 17.000 danskere, for hvem det koster penge at tage et arbejde i forhold til at være på offentlig forsørgelse?

Kl. 13:03

Fierde næstformand (Per Clausen):

Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 13:03

Økonomi- og indenrigsministeren (Morten Østergaard):

Der er jo kutyme for at takke for spørgsmålene, men særlig i dag vil jeg godt gøre et nummer ud af det, for vi har jo haft lejlighed til at drøfte det her før, og det giver mig så anledning til på regeringens vegne at kunne repetere, hvordan vores politik jo netop har adresseret den problemstilling.

Men først og fremmest er vi nødt til lige at opholde os ved den problemstilling, der peges på, nemlig de her 17.000-18.000 personer, vi taler om. Her må vi sige, at det jo er nogle, som *er* i beskæftigelse, og derfor trodser de jo alle hr. Jacob Jensens forventninger til, hvordan folk agerer, fordi de jo rent faktisk arbejder. Og der er vi da i hvert fald i regeringen glade for, at danskerne har det sådan, at de arbejder, fordi de ønsker at forsørge sig selv. Men det ændrer jo ikke på, at vi selvfølgelig skal føre en politik for at få bedre incitamenter, og det har vi gjort med vores skattereform.

Derfor – hvis man må tillade sig at bryde formen – er det jo spændende, når vi nu skal diskutere det, om vi måske så i dag kunne få svar på, og hr. Jacob Jensen på Venstres vegne vil fortælle os, hvor kontanthjælpsloftet skal ligge, hvordan det skal gå med beskæftigelsesfradraget, og hvor pengene skal komme fra til alle de intentioner, vi hører fra Venstre, og som vel også er baggrunden for spørgsmålet her.

Jeg håber på, at vi kan få en god drøftelse af det her i dag. Der er i hvert fald anledning til at give nogle af de svar, som vi alle sammen savner, fra Venstre.

Kl. 13:04

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:04

Jacob Jensen (V):

Jeg skal da love for, at ministeren er i offensiven i dag på alle platforme. Det er godt, for det gør jo, at vi netop kan få den her diskussion om, hvordan tingene i Danmark skal se ud, også på arbejdsmarkedet.

Jeg noterer mig, at vi i går havde en statsminister, der var i salen til spørgetimen i partilederrunden. Da svarede statsministeren Venstres formand, og jeg kan citere:

»Og hvorfor er det, Venstre ikke bare stille og roligt vil indrømme, at det var forkert, når man sagde, at det ikke kunne betale sig at arbejde? For det kan betale sig at arbejde.«

Det var statsministerens svar til hr. Lars Løkke Rasmussen her i salen. Så kommer statsministeren uden for salen og bliver konfronteret med nogenlunde det samme spørgsmål af pressen, og til det svarer statsministeren så:

»Man kan altid diskutere den konkrete gevinst. Der er en meget lille gruppe af danskere, som vi har nedbragt til 14.000, der ikke har en konkret gevinst ved at gå på arbejde.«

Så inde i salen siger statsministeren, at det kan betale sig at arbejde. Uden for salen til pressen siger statsministeren noget andet. Er økonomi- og indenrigsministeren enig med statsministeren inde i salen eller uden for salen?

Kl. 13:05

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 13:05

Jeg er fuldstændig enig med statsministeren i et og alt, for vi står jo på ryggen af den samme politik. Og det er jo en politik, som mærkbart har reduceret det antal danskere, som har en relativt lille gevinst ud af at gå på arbejde. Og det er jo en skattereform, der indfases i de kommende år – og tak for samarbejdet om den i øvrigt.

Så det er jo ikke, fordi problemstillingen er os fremmed, og selvfølgelig kan det da lyde voldsomt, at der er nogle personer, som ser ud til at tabe penge på at gå på arbejde, og når nogle kommer i den situation, skyldes det bl.a., at den umiddelbare økonomiske gevinst i nogle tilfælde bliver spist op af udgifter til transport til og fra arbejde.

Men jeg håber da, at også i Venstre synes man, at man skal tage arbejde, også selv om det kræver transport og det er med til at spise en del af gevinsten. Når så mange arbejder alligevel, er det jo, fordi de selvfølgelig håber, at tingene kan udvikle sig over tid.

Derfor vender jeg bare tilbage til, at vi har lavet skattereform, som mærkbart har reduceret antallet af danskere med lavere gevinst ved at gå på arbejde, lavere tilskyndelse til det.

Men hvad er det, Venstre vil? Hvor er det, kontanthjælpsloftet skal ligge? Hvor meget skal skatten hæves, og hvem skal betale?

Kl. 13:06

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:06

Jacob Jensen (V):

Så økonomiministeren er altså enig med statsministeren, når hun uden for salen siger, at der er et større antal tusinde – hun siger 14.000 – for hvem det ikke økonomisk kan betale sig at arbejde? Så siger ministeren så: Jo, men vi kan jo så håbe på, at de får et bedre job på et tidspunkt.

Men faktum er – og det forstår jeg så også er det, økonomiministeren her svarer og konstaterer – at der i dette land er mennesker, som går på arbejde og betaler for at gøre det. Er det rimeligt over for dem, som faktisk skal have penge med hjemmefra for at tage et stykke arbejde, for at holde hjulene i gang, for at stå op om morgenen, smøre de berømte leverpostejsmadder og gøre en indsats, at de rent faktisk betaler for at gøre det?

Det synes vi i Venstre ikke er rimeligt, og derfor vil vi gerne videre ad den vej, som vi jo rigtigt har gået med regeringen, da vi lavede skattereformen. Det holdt hårdt, men vi fik den igennem, sådan at det faktisk alt andet lige bedre kunne betale sig at arbejde, *efter* at vi fik lavet skattereformen.

Men er det ikke noget, som ministeren vil tage op, altså at vi kan gøre det mere rimeligt for de mennesker, som i dag er på arbejdsmarkedet, men som betaler for at være der?

Kl. 13:07

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Økonomiministeren.

Kl. 13:07

Økonomi- og indenrigsministeren (Morten Østergaard):

Jamen det er jo en relevant og spændende diskussion. Vi skal bare huske på, at de 17.000-18.000, vi taler om, er nogle, som er i beskæftigelse i dag. Og som jeg har forstået Venstres politik, går den jo ikke ud på at gøre noget for dem, men i stedet for at gøre noget for alle dem, der *ikke* er i beskæftigelse, altså de børnefamilier, som hr. Claus Hjort Frederiksen synes har det alt for godt, når begge forældre er på kontanthjælp, hvorfor der skal skæres i ydelserne.

Derfor er spørgsmålet jo bare: Hvem er det, der skal have mindre social sikring i Danmark? Hvilke børnefamilier er det, der skal bringes tilbage i fattigdom, efter at den her regering har hjulpet dem ud af fattigdom? Hvilke ydelser er det, der skal tages fra dem? Hvor er det, niveauet skal ligge?

Jeg synes da, det ville være fint, om hr. Jacob Jensen, der jo har været optaget af spørgsmålet i dag, kunne redegøre for det, for indtil videre blafrer svaret jo i vinden. Men det eneste, der er helt sikkert, er, at ved at tage folks ydelser fra dem hjælper man jo ikke en eneste af de her 17.000-18.000 beskæftigede til at få flere penge ud af at gå på arbejde.

Kl. 13:08

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:08

Jacob Jensen (V):

Nu er det sådan, at økonomiministeren jo læser Venstres forslag som en vis herre læser Bibelen. Vi har jo netop sagt, at vi vil gøre det mere attraktivt også for dem, som er på arbejdsmarkedet, ved netop at sænke skatten på de små indkomster. Det gør, at dem, som er i arbejde, også får en større gevinst ved at være der fortsat, men det gør samtidig også forskellen mellem at være på arbejdsmarkedet og uden for arbejdsmarkedet større.

Det er jo det, vores politik går ud på, og det er det, vi animerer til, men som regeringen ikke kan se, når statsministeren – vel at mærke den statsminister, der var *uden for* salen – jo indrømmede, at der er et større antal tusinde mennesker i dette land, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde. Det koster dem penge at tage et arbejde i stedet for at lade være. Det er ikke godt nok, vil jeg sige til ministeren.

Kl. 13:09

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 13:09

Økonomi- og indenrigsministeren (Morten Østergaard):

Jamen vi er jo enige om, at det er vigtigt at sænke skatten på arbejde, sådan at flere får mere ud af at gå på arbejde, særlig dem, der ligger i bunden af skalaen. Det har vi lavet en aftale om sammen. Når den er fuldt indfaset, vil der også være færre i den kategori, vi diskuterer her. Så det er jo godt og rigtigt, det har vi gjort noget ved.

Det henstår helt i det uvisse, hvad det er, Venstre mener, når man taler om, at man vil gøre mere ved det. Det, der til gengæld står klart, er, at det eneste konkrete løfte, som Venstre har givet til danskerne, er, at håndværkerfradraget skal fortsætte. Og hvordan det skal løse den her problemstilling, har jeg meget vanskeligt ved at se forbindelsen til, og det er jo derfor, jeg spørger.

Det, vi i hvert fald kan konstatere, er, at for dem, der er i dag går på arbejde, selv om tilskyndelsen er relativt lav, gør det jo ingen forskel på, hvad de har, hverken først eller sidst på måneden, at Venstre vil skære i ydelserne for de børnefamilier i det her land, der har allermindst, ved at lave et såkaldt moderne kontanthjælpsloft, som vi desværre ikke kan få mere at vide om, end at det er moderne.

Kl. 13:10

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Det var det sidste svar til spørgsmål 1.

Vi går videre til spørgsmål 2. Det er stadig væk til økonomi- og indenrigsministeren, og det er stadig væk af hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:10

Spm. nr. S 815

2) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvilke reformer vil regeringen bringe i anvendelse for at sikre, at det altid skal kunne betale sig at arbejde?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 13:10

Jacob Jensen (V):

Spørgsmålet lyder: Hvilke reformer vil regeringen bringe i anvendelse for at sikre, at det altid skal kunne betale sig at arbejde?

Kl. 13:10

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Økonomiministeren.

Kl. 13:10

Økonomi- og indenrigsministeren (Morten Østergaard):

Tak også for det spørgsmål. Som sagt er det vigtigt for mig, at det kan betale sig at arbejde, og det kan det da også for langt de fleste i dag, og med skattereformen betyder det, at den økonomiske gevinst ved at arbejde styrkes for alle.

Som følge af reformen reducerer vi gruppen af personer med relativt svag økonomisk tilskyndelse til at arbejde markant i de kommende år. Eksempelvis falder dem med en nettokompensationsgrad over 80 pct. fra ca. 330.000 i 2013 til 250.000, når skattereformen er fuldt indfaset, altså en markant reduktion. Regeringens politik på andre områder understøtter også, at flere kommer i beskæftigelse frem for at modtage overførselsindkomst, f.eks. kontanthjælpsreformen og førtidspensionsreformen.

I de kommende år vil vi se et løft i beskæftigelsen, i takt med at reformerne bliver fuldt indfaset, og det bliver en væsentlig opgave at overvåge, at de reformer får den fulde og tilsigtede effekt, og ellers skal vi være parat til at reagere og justere reformerne. Jeg synes, at det afgørende her er, at vi forventer af alle danskere, at de bidrager med det, de kan, også selv om det er et job, der ikke lønmæssigt ad-

skiller sig væsentligt fra deres eventuelle overførselsindkomst. Det er en forudsætning for at leve i et land med en høj grad af social sikring, at man tager det arbejde, der er at få, og derfor er det også en væsentlig prioritet for regeringen, at folk rent faktisk står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Det, der henstår i det uvisse, er, hvad Venstre vil gøre, fordi man jo taler om et såkaldt moderne kontanthjælpsloft, hvor man ved at reducere folks ydelser vil se, om man kan få dem til at gå på arbejde. Der er det bare, at jeg siger, at vi i hvert fald er uenige med hr. Claus Hjort Frederiksen, der på Venstres vegne har sagt, at problemet i det her land er, at de fattigste børnefamilier har for mange penge.

Kl. 13:11

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:11

Jacob Jensen (V):

Jeg er nu ikke sikker på, at hr. Claus Hjort Frederiksen har formuleret det lige præcis på den måde, men jeg er da glad for, at ministeren her lige præcis refererer problemstillingen og sagens kerne, nemlig at selv efter den skattereform, som Venstre var med til at få trukket igennem og fik gjort mere ambitiøs end det, der var lagt op til, er blevet indfaset om adskillige år, er der stadig væk en kvart million danskere, for hvem der er en ringe økonomisk tilskyndelse til at tage et arbejde.

Når man tænker på størrelsen på velfærdssamfundet – og det er vi glade for, det er en af verdens største offentlige sektorer – og de indtægter, der skal genereres for at få det til at løbe rundt også for kommende generationer, så ved vi jo, at vi skal have folk til at yde en indsats på arbejdsmarkedet i stedet for ikke at gøre det. Der er det altså min opfattelse og Venstres opfattelse, at der skal være en tilskyndelse, et økonomisk incitament, til at gøre den forskel og tage det arbejde, flytte sig lidt længere, end der måske ellers havde været mulighed for osv.

Derfor er det, at det undrer os, når ministeren i øvrigt på alle mulige andre områder taler meget positivt for, at nu skal vi have lavet nye reformer osv. osv., at han så ikke kan se, at selv efter det, vi allerede har lavet sammen, når det er indfaset om mange år, altså 6-7 år ned ad vejen, så er der stadig væk en kvart million mennesker, for hvem der er en svag økonomisk tilskyndelse til at tage et arbejde. Det undrer mig, men det er måske derfor, at han i sit tidligere svar til mig sagde, at han er enig med statsministeren i et og alt.

Kl. 13:13

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Økonomiministeren.

Kl. 13:13

Økonomi- og indenrigsministeren (Morten Østergaard):

Men det, som bliver udfordringen for hr. Jacob Jensen i dag, er jo at få folk til at forstå, hvordan det forhold, at rigtig mange mennesker i det her land arbejder, på trods af at de har en relativt lav tilskyndelse til det, og at vi jo gennem skattereformen målrettet har sørget for, at den gruppe heldigvis bliver mindre og mindre, skal påvirkes af, at man vil gøre de fattigste børnefamilier fattigere.

For vi ved jo kun to ting om Venstres politik på det her område, og det ene er, at man synes, at de fattigste børnefamilier, hvor begge forældre er på kontanthjælp, dem, der har det sværest i livet i forvejen, skal være fattigere – hvor meget kan vi ikke få at vide, men fattigere skal de være. Og så ved vi, at man ønsker, at sådan nogen som mig skal kunne få tilskud til at få gjort rent derhjemme eller få et håndværkerfradrag, men intet af det, hr. Jacob Jensen taler om i dag, kan vi få konkrete svar på.

orm, ndst,

Fra regeringens side er svaret klart: Vi har lavet en skattereform, som markant forbedrer vilkårene for de danskere, som tjener mindst, og giver dem en øget tilskyndelse til at arbejde.

Kl. 13:14

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:14

Jacob Jensen (V):

Det, som Venstre har peget på i den debat, der har været, og også helt aktuelt, er det forhold, at hvis man er et kontanthjælpsægtepar med tre børn, kan man samlet set modtage over 450.000 kr. i offentlige ydelser, både kontanthjælp, boligsikring og andre ting. Det mener vi er ret generøst, når man samtidig tager i betragtning, hvad folk kan få, når de kommer ind på arbejdsmarkedet og får et af de lavtlønsjobs, som der er, og som i øvrigt er svære at få besat med dansk arbejdskraft. Med det er så en helt anden historie – eller der er faktisk nok en sammenhæng.

Så derfor er det blot, at vi bliver ved med at presse på over for regeringen og siger til dem, at ja, vi har lavet en skatteaftale, og det er vi glade for, for vi fik trukket den i den rigtige retning, men selv efter at den er blevet indfaset om mange år, selv efter det tidspunkt vil der stadig væk være en kvart million mennesker, for hvem der er en svag tilskyndelse til at arbejde. Det undrer mig, at ministeren, som jo ellers er reformivrig – det siger han i hvert fald – ikke vil være med til at gøre yderligere allerede nu, så vi kan se, at effekten simpelt hen bliver større end det, der er tilfældet i dag.

Kl. 13:15

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Økonomiministeren.

Kl. 13:15

Økonomi- og indenrigsministeren (Morten Østergaard):

Jeg har bestemt ikke talt om, at jeg ikke vil være med til at gøre yderligere. Men nu siger hr. Jacob Jensen, at 452.000 kr. til en børnefamilie med tre børn er for meget. Kunne vi blive oplyst om, hvor meget et rimeligt niveau ville være?

Kl. 13:15

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:15

Jacob Jensen (V):

Jeg skal lige forstå det rigtigt. Det her er spørgetimen, og jeg tror nok, at det er mig, der stiller spørgsmålene, og ministeren, der giver svarene. Men jeg vil gerne så stille modspørgsmålet: Betyder det spørgsmål, jeg lige har fået fra ministeren, at ministeren mener, at det er i orden, at man kan få så meget? Eller skal man måske have mere end det, siden vi kan forstå, at regeringen er meget bekymret for, om 454.215 kr. for et kontanthjælpsægtepar med tre børn lige skulle være nok? Betyder det så, at regeringen faktisk er på vej til at sætte det beløb i vejret og dermed gøre det yderligere svært for dem at komme ind på arbejdsmarkedet, altså gøre forskellen endnu mindre? Vi må forstå, at man foreløbig har afskaffet kontanthjælpsloftet, man har afskaffet starthjælpen og 225-timersreglen. Det er alt sammen noget, der har gjort det mindre attraktivt at tage et arbejde. Betyder det, at man nu er på vej til at øge de offentlige ydelser yderligere?

Kl. 13:16

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Økonomiministeren.

Økonomi- og indenrigsministeren (Morten Østergaard):

Jeg tror, at alle, der følger debatten her, kan høre, hvor hult det er. Man mener, at et beløb er urimeligt, men man kan ikke sige, hvilket beløb der ville være rimeligt. Jamen så er det jo, fordi man ikke vil fortælle, hvad ens politik er. Jeg kan bare på regeringens vegne sige, at vi ikke har nogen planer om at tage de grupper i det danske samfund, som vi målrettet har hjulpet ud af fattigdom, dem, der har allermindst, og skubbe dem tilbage i fattigdom. Og det er jo det, som Venstre vil. Hvor meget eller hvor mange kan vi desværre ikke blive kloge på, i hvert fald ikke i dag, for det har man åbenbart ikke lige taget stilling til, som min kollega vist havde anledning til at sige nogle gange forleden i avisen.

Men det, vi til gengæld har gjort, er jo det, som man måske sagtens kunne forestille sig at man over tid kunne gøre mere af, nemlig at sørge for, at dem, der tjener allermindst, får lov at beholde noget mere af det. Det er jo det, der gør, at når skattereformen er fuldt indfaset, vil vi ikke have 330.000, som tilfældet var i 2013, men 250.000 med lav tilskyndelse til at arbejde. Men den gode nyhed er, at heldigvis arbejder de fleste af dem, og derfor er opgaven jo at sørge for, at også dem, der ikke arbejder i dag, står til rådighed og tager det arbejde, der er at få, også selv om forskellen ikke er så stor, som man kunne ønske sig.

Kl. 13:17

Kl. 13:16

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så kan jeg sige tak til økonomi- og indenrigsministeren og tak til hr. Jacob Jensen, for spørgsmål nr. 2 er færdigbehandlet.

Vi går videre til spørgsmål nr. 3, stillet til finansministeren, og det er stillet af hr. Jens Henrik Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:17

Spm. nr. S 823

3) Til finansministeren af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at de ca. 20 pct. af danskerne, som automatisk blev tilmeldt digital post pr. 1. november 2014, ikke kommer i klemme i forhold til krav fra det offentlige, som kun sendes til den digitale postkasse?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 13:17

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Spørgsmålet lyder: Hvordan vil ministeren sikre, at de ca. 20 pct. af danskerne, som automatisk blev tilmeldt digital post pr. 1. november 2014, ikke kommer i klemme i forhold til krav fra det offentlige, som kun sendes til den digitale postkasse?

Kl. 13:18

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Finansministeren.

Kl. 13:18

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak for spørgsmålet. Det er ganske rigtigt, som spørgeren gør opmærksom på, at den 1. november sidste år blev alle borgere, som ikke selv havde tilmeldt sig eller søgt om fritagelse, tilmeldt digital post fra det offentlige. I den forbindelse blev der gennemført en meget omfattende kommunikationskampagne, og den resulterede i, at 98 pct. af borgerne – det er nærmest nordkoreanske tilstande – i november 2014 havde kendskab til, at posten fremover ville komme digitalt.

I alt blev ca. 23 pct. af borgerne automatisk tilmeldt digital post fra det offentlige den 1. november, og en stor del af de borgere brugte dog i forvejen e-Boks til f.eks. at modtage lønsedler, bankpapirer og lignende. Kun ca. 6 pct. af borgerne blev tilmeldt uden i forvejen at kende e-Boks, og af dem har over halvdelen allerede nu tjekket deres digitale post. Tilbage er der så en gruppe på ca. 150.000 borgere, som ikke tidligere har været i kontakt med e-Boks, og som ikke har været logget ind på digital post, og det svarer altså til ca. 3 pct. af alle tilmeldte. Derudover er der en lidt større gruppe, som ikke har opgivet deres e-mail eller mobilnummer, så de kan få en besked, når de modtager digital post, og det er de grupper, vi skal have særligt fokus på.

Vi ved, at ca. en tredjedel af dem, der ikke tidligere har brugt e-Boks, er unge under 18 år, som kun i begrænset omfang modtager post fra det offentlige af indlysende årsager, og jeg er ret overbevist om, at den gruppe nok skal komme på, efterhånden som de f.eks. skal søge ind på en uddannelse eller har behov for at modtage offentlige ydelser. Alligevel gennemfører vi i foråret en målrettet kommunikationsindsats, der er rettet mod unge, ligesom der er udarbejdet undervisningsmateriale, som skolerne frit kan benytte over for den her gruppe. Derudover er der en gruppe af borgere, hvor det er nødvendigt med en særlig indsats, og det gælder bl.a. de ikkedansksprogede, og til dem er der i forvejen lavet materiale på flere sprog, og der sendes inden for de næste uger yderligere materiale ud på sprogskolerne.

Desuden er der tæt kontakt til organisationer, der repræsenterer grupper af borgere, hvoraf en del ikke tjekker deres digitale post, og endelig arbejder kommunerne i stort omfang stadig med at sikre, at de rette borgere er fritaget, og at borgerne generelt modtager deres digitale post. Myndighederne har jo en meget stor interesse i, at den post, de sender, faktisk bliver læst, og der er en anerkendelse af, at det kan være hensigtsmæssigt at udvise en vis fleksibilitet i den forbindelse. Det kan f.eks. være, at man tager kontakt til en borger, som ikke har reageret på digital post, hvis situationen tilsiger det, eller at myndighederne minder om, at f.eks. indkaldelser og andre vigtige breve ankommer via digital post, når de alligevel snakker med borgeren i forbindelse med en hospitalsundersøgelse eller et fremmøde i borgerservice.

Så når jeg ser på tallene og på de initiativer, vi har sat i gang, synes jeg, der er grund til optimisme. Kendskabet til digital post er tårnhøjt, og det er ganske få procent, som endnu ikke har besøgt løsningen, og der er sat initiativer i søen for at understøtte, at de borgere ikke kommer i klemme.

Kl. 13:21

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 13:21

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det er jo dejligt at høre, at der er vældig mange, der har hørt om det her, og det er også dejligt at høre, at der er rigtig mange, der bruger det. Det er rigtig godt. Dem, jeg kan være bekymret for, er jo så den gruppe, den lille procentdel, som er tilbage, som faktisk ikke har været inde i deres digitale post; som faktisk ikke responderer på de henvendelser, der kommer fra kommunen; der måske heller ikke har nogen kontakt til kommunen, men som jo risikerer, når kommunen har sendt en rykker eller to, at stå uden ydelser eller på anden vis stå uden den hjælp, som de har behov for, fordi de ikke opdager, at der sker noget.

Derfor går spørgsmålet jo egentlig i høj grad på, hvordan det er, man vil sikre, at man får fat i de sidste. For én ting er, at man har informeret, og at rigtig mange ved det, men der er stadig væk en gruppe tilbage, der ikke har reageret på det. Nu bliver det også sagt, at de unge måske nok vil komme ind, men der er altså også en stor

gruppe af de unge, der har rigtig svært ved at håndtere det her rent digitale. Der er ingen steder, man kan gå hen. Hvis man kontakter Udbetaling Danmark, fordi man ikke kan håndtere det her digitale, så vil Udbetaling Danmark sige, at man skal kontakte sin kommune. Så kan man gå ned til kommunen, og så skal man udfylde et skema, som skal sendes tilbage til Udbetaling Danmark, før man overhovedet kan blive undtaget for at være digitalt betjent. Samtidig gælder der jo også det, at man ikke kan blive undtaget for alt på én gang, så selv om man bliver fritaget for digital post, bliver man ikke automatisk fritaget for alle mulige andre ansøgninger, selv om man ikke kan håndtere digital post. Så hvordan vil man hjælpe de borgere, der faktisk ikke kommer på det, og hvor man må erkende at der er behov for, at de får hjælp, når de kommer til at stå i den situation, at de f.eks. misser at svare og dermed ikke får den ydelse, som de egentlig har krav på?

Kl. 13:23

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 13:23

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det var jo lige præcis det, jeg besvarede for ganske få minutter siden. Altså, jeg gav en, synes jeg selv, fuldstændig præcis redegørelse for, hvor få mennesker vi taler om; hvor en lille en procentdel vi har med at gøre; hvor stor en succes det her allerede har været; hvor stort et kendskab vi har til det; hvilke grupper vi taler om – altså unge, ikkedansksprogede og også andre grupper – hvilke målrettede initiativer vi har i forhold til alle de her gruppers vanskeligheder for at få løst problemet; og hvilken fleksibilitet vi også lægger op til at man anvender i de konkrete situationer fra de offentlige myndigheders side. Så i stedet for at lave sådan en negativ politisk sag ud af det, som man åbenbart har besluttet sig for i Dansk Folkeparti at man gerne vil på det her punkt, kunne man jo også glæde sig over, at noget, man selv har været imod, faktisk viser sig at virke.

Kl. 13:24

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 13:24

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg bliver nødt til så lige at spørge lidt klarere måske, så ministeren kan forstå det. Hvordan får man fat i de borgere, som ikke er blevet fritaget, og som pr. automatik har fået en digital postkasse den 1. november, men som endnu ikke har været inde i postkassen, fordi de ikke formår det? Hvilke håndtag er der til at tage fat i dem? Skal kommunerne ud at kontakte dem? Det har de ingen ressourcer til.

Hvordan vil man sørge for, at vi får fat i de borgere? Eller skal vi bare sige: De bliver bare glemt i systemet? Hvad handler systemet om? Hvad skal kommunerne gøre helt konkret?

Kl. 13:24

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Finansministeren.

Kl. 13:24

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det gennemgik jeg jo faktisk helt konkret. Man tager helt konkrete initiativer i forhold til de unge; man tager helt konkrete initiativer i forhold til de ikke dansksprogede; man tager helt konkrete initiativer i forhold til de organisationer, der repræsenterer bestemte udsatte grupper i vores samfund, som kan være omfattet; man tager helt konkrete initiativer i forhold til at bede kommuner og i øvrigt regioner om at være opmærksomme på de her situationer og forsøge at

løse problemet i den kontakt, de har til borgerne. Så det er besvaret, og det er besvaret helt konkret, og det går i virkeligheden jo ganske godt.

Så tror jeg lige, man skal huske på – også hos Dansk Folkeparti og hos spørgeren – at det jo bestemt ikke er sådan, at alle de papirbreve, de pågældende befolkningsgrupper over årene har modtaget fra de offentlige myndigheder, alle sammen er blevet åbnet og har ført til, at de har handlet på de henvendelser, de har fået. Jeg tror såmænd godt, jeg kan afsløre fra mit eget personlige liv, selv om jeg måske ikke repræsenterer nogen udsat gruppe, at der er ganske mange henvendelser fra det offentlige, jeg ikke har fået responderet på i tide, fordi jeg ikke har fået åbnet brevet. Mon jeg dog står helt alene med den udfordring? Det tror jeg ikke jeg gør.

Kl. 13:25

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 13:25

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Nej, der er givet mange problemer, og der er mange ting i det, men fordelen ved at få et papirbrev er trods alt, at der vil være mulighed for, at man kan få hjælp fra andre. Problemet i den digitale post er jo, at det kun er en selv, der kan gå derind, og det er jo et problem, hvis man ikke formår det.

Jeg har et helt andet eksempel. Nu har vi på det sidste hørt meget om SKAT og oplysninger og selvangivelse osv. Hvis den borger, der ikke kan benytte NemID og ikke kan taste koden og altså ikke kan håndtere sin egen årsopgørelse, går ned til sin kommune og beder om hjælp til det, vil vedkommende ikke kunne få nogen hjælp, for kommunen må faktisk ikke hjælpe med at finde de her oplysninger og få løst den her opgave. Hvad mener ministeren om det?

Kl. 13:26

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 13:26

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror, det følger af sådan en almindelig dansk forvaltningsskik, at man har en vejledningspligt over for de borgere, der møder op med et problem. Der bør man da vejlede, og det tror jeg også man gør.

I øvrigt er jeg helt uenig med spørgeren i forhold til det der med, om det skulle være nogen synderlig fordel for borgeren – og det er næsten, uanset hvilke borgere vi taler om – at have modtaget et papirbrev i stedet for et brev, der er digitalt. Der er jo det ved et papirbrev, at det kan bortkomme. Det er også, kan jeg afsløre, sket for mig konkret i rigtig mange sammenhænge, og det har vist sig at være uendelig bøvlet for mit eget personlige vedkommende. Det kan et digitalt brev jo ikke. Det ligger der digitalt.

Man kan i øvrigt, så smart som det her er indrettet, give sine pårørende adgang til at komme ind i den her digitale postkasse og hjælpe en, hvis man er i en situation, hvor man ikke kan håndteres tingene selv, hvilket jo gør sig gældende for mange ældre medborgere. Så alt i alt er det et fremskridt også socialt set.

Kl. 13:27

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Det var det sidste svar på spørgsmål nr. 3. Jeg siger tak til både hr. Jens Henrik Thulesen Dahl og finansministeren.

Vi går videre til spørgsmål nr. 4, som er stillet til justitsministeren af hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:27

4) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til at lave et samlet register hos politiet, der viser, hvor i Danmark der er opsat videoovervågning?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 13:27

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her:

Hvad er ministerens holdning til at lave et samlet register hos politiet, der viser, hvor i Danmark der er opsat videoovervågning?

Kl. 13:27

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Justitsministeren.

Kl. 13:27

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg lægger til grund, at spørgsmålet her nok har en vis sammenhæng med det terrorangreb, vi desværre så i København den 14. og 15. februar, for der har i hvert fald været rejst en diskussion om spørgsmålet omkring videoovervågning derefter. Derfor vil jeg sådan set svare positivt på spørgsmålet – forstået på den måde, at lige nu pågår efterforskningen af terrorangrebet stadig væk. Mange mennesker er i gang. Sideløbende med det foretager vores myndigheder den nødvendige evaluering og opsamling og vil i den jo forholde sig til rigtig mange forskellige spørgsmål. Hvis det er sådan, at den opsamling kommer til at vise behov for nye initiativer – det kunne f.eks. være et bedre overblik eller registrering af videokameraer og dermed videoovervågning i Danmark – så er det noget, jeg som udgangspunkt vil se meget positivt på.

Kl. 13:28

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:28

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det er godt, at ministeren melder ud, at man er klar til at se på den mulighed. Det er jo helt rigtigt, som ministeren siger, at det her forslag er specielt aktuelt efter terrorangrebet i København, der jo desværre viste sig at være svært at efterforske i situationen, fordi politiet måtte bruge kostbar tid på at køre rundt på gaderne, bl.a. på Østerbro, for at spotte offentlige overvågningskameraer under hele den her situation. Det kunne man have sparet, hvis man havde haft et register, så man præcis vidste, hvor der er videoovervågning.

Det er jo desværre sådan, at politiet ikke har noget centralt register over, hvor de forskellige overvågningskameraer befinder sig. Derfor synes vi i Dansk Folkeparti, at det er ønskværdigt, at man opretter et sådant register over tv-overvågningsudstyr, så politiet kan efterforske lignende sager i fremtiden. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, hvad ministeren ser som en mulighed her, og hvad tidshorisonten er for at etablere sådan noget.

Det er jo allerede sådan, at mange af de her oplysninger findes. De indgår bare ikke i et centralt register. Ville det ikke være formålstjenligt med et sådant, når vi nu ser, at Danmark desværre er blevet ramt af terror, og at risikoen er, at der er andre, der får de samme ideer, desværre? Og er det så ikke noget, det haster med at få etableret?

Lad mig nævne, at Københavns Politis vicepolitiinspektør Jens Møller Jensen jo meget klart netop sagde, at det kunne være meget ønskværdigt, og at det ville spare vigtige ressourcer og tid i situationen, hvis man havde oplysninger om sådan noget overvågning.

Kl. 13:30

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Justitsministeren.

Kl. 13:30

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil utrolig nødig på samme måde som spørgeren kloge mig på enkeltelementer i forløbet omkring terrorangrebet, før vi har det samlede overblik. Min vurdering er umiddelbart, at der er tale om en relativt hurtig og meget effektiv reaktion fra politiet. Det lykkedes jo at finde den pågældende gerningsmand, også i den internationale sammenhæng, ret hurtigt. Videoovervågning har spillet en rolle i den sammenhæng, og det er sådan set også derfor, at jeg både i den offentlige diskussion hidtil og også i svaret her er grundlæggende positivt indstillet.

Hvis en registrering af videoovervågning vil hjælpe politiet, så er jeg umiddelbart positivt stemt, men jeg synes, at vi skal tage tingene i den rigtige rækkefølge. Lad os nu få det samlede overblik og den samlede evaluering af hele forløbet og eventuelle anbefaling fra myndighederne og så den politiske diskussion derefter.

Kl. 13:31

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:31

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg synes som sagt, det er rigtig godt, at ministeren er positiv. Jeg interesserer mig for, hvornår der sker noget, altså tidsperspektivet i det: Hvornår kan vi så forvente, at politiet har de muligheder og dermed kan spare den tid, som de jo skal bruge i fremtiden, hvis noget lignende måtte ske, på at finde ud af, hvor der så er den her overvågning henne?

Kan ministeren ikke fortælle, hvornår den redegørelse kommer, som åbenbart skal ligge til grund for, at regeringen kan have en endelig holdning til det her spørgsmål, og hvordan ser ministeren så forløbet fra, at man har redegørelsen, til, at man kan træffe beslutning om, at politiet får den her forbedrede mulighed i bekæmpelsen af terror?

Kl. 13:32

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Justitsministeren.

Kl. 13:32

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg synes egentlig, det er mærkeligt, at der i spørgerens tilgang foreligger en forundring over den valgte rækkefølge fra regeringens side. For det er klart, at vi selvfølgelig godt kunne snuble over hinandens politiske ben for at være dem, der melder ud i øst og vest, hvad det er, der skal til oven på et terrorangreb i København. Men jeg er ikke sikker på, at det er det, der er den klogeste fremgangsmetode, og jeg er langtfra sikker på, at det er det, der skal til for at styrke vores samlede terrorberedskab. Det er derfor, jeg insisterer på rækkefølgen.

Jeg ved godt, den er kedeligere end det, Dansk Folkeparti lægger op til, og at det ikke er den, der rydder nogen forsider. Jeg tror bare, det er den rigtige måde at gøre det på. Lad nu efterforskningen pågå, lad myndighederne lave en samlet evaluering af forløbet, lad myndighederne komme med eventuelle ønsker og indstillinger, og lad os så tage den politiske diskussion. Og det er jo noget, der er umiddelbart forestående.

Kl. 13:33

Fierde næstformand (Per Clausen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:33

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg synes egentlig ikke, der er nogen grund til at tale sig fra hinanden, men jeg vil på den anden side sige, at det jo er vigtigt at handle hurtigt, hvis vi politikere opdager ting, der bremser politiet i deres arbejde, og ting, som vi kan se er umiddelbart overkommelige at ændre til gavn for, at man kan nå hurtigere ud og opfange et netværk, der måtte være i forbindelse med et terrorangreb. Det jo helt åbenbart, at så gælder det om at handle hurtigt.

Jeg må sige, at jeg ikke behøver nogen redegørelse om det her for at sige, at det sætter vi i gang nu. Det kan godt være, at ministeren behøver det, og så er det, jeg spørger: Okay, hvornår kommer redegørelsen så præcis, og hvornår kan vi forvente at regeringen har fundet en afklaring af sin holdning til det?

Kl. 13:34

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Justitsministeren.

Kl. 13:34

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Men skal man ikke være varsom som helt almindeligt folketingsmedlem, hvad jeg jo også er, med at tro, at man ved bedre? Skal man egentlig ikke være varsom med det? Altså, er det ikke vores fælles opgave og ansvar at sørge for, at vi træffer beslutninger på et oplyst grundlag efter et terrorangreb i København?

Vi er jo lige nu i gang med – synes jeg – gode politiske forhandlinger om en samlet terrorpakke. Det, der kendetegner forslagene deri, er jo, at de hviler på anbefalinger fra myndighederne. Og til trods for at jeg er landets justitsminister, befinder jeg mig i hvert fald ikke i en situation, hvor jeg tror, at jeg har et bedre overblik eller et bedre indblik i, hvad det er, der er de mest effektive redskaber og værn.

Så igen vil jeg komme med en opfordring: Lad nu efterforskningen pågå og en samlet evaluering etableres; anbefalingerne kommer til os som politikere, og derfra kan vi tage den politiske diskussion. Og jeg afviser som udgangspunkt ingen gode ideer.

Kl. 13:35

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Det var det sidste svar på spørgsmål nr. 4.

Vi går videre til spørgsmål nr. 5, og det er stadig væk til justitsministeren, og det er stadig væk stillet af hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:35

Spm. nr. S 830

5) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til et bredt politisk ønske om at undersøge muligheden for opløsning af den islamistiske organisation Hizb ut-Tahrir, der ud over at påstå, at de danske politikere selv bærer en stor del af ansvaret for terrorhandlingen i København for nylig, målrettet går efter at afskaffe demokratiet og indføre et islamisk kalifat og også går efter at øve indflydelse på samfundet, hvilket konkret er eksemplificeret ved, at et fremtrædende medlem af organisationen har sat sig på formandsposten for afdelingsbestyrelsen i Islandshøjparken i Nivå – efter fleres opfattelse efter et kup – hvor man som en af de første handlinger har opsagt en lejekontrakt med Frelsens Hær, der ellers har udført et tilfredsstillende arbejde i bebyggelsen?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Berlingske den 5. marts 2015 i artiklen »Minister i angreb på Hizb ut-Tahrir«, og Berlingske den 6. marts 2015 i artiklen »Hizb ut-Tahrir kaster skygge over boligforening«.

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 13:35

Peter Skaarup (DF):

Tak. Spørgsmålet lyder sådan her: Hvad er ministerens holdning til et bredt politisk ønske om at undersøge muligheden for opløsning af den islamistiske organisation Hizb ut-Tahrir, der ud over at påstå, at de danske politikere selv bærer en stor del af ansvaret for terrorhandlingen i København for nylig, målrettet går efter at afskaffe demokratiet og indføre et islamisk kalifat og også går efter at øve indflydelse på samfundet, hvilket konkret er eksemplificeret ved, at et fremtrædende medlem af organisationen har sat sig på formandsposten for afdelingsbestyrelsen i Islandshøjparken i Nivå – efter fleres opfattelse efter et kup – hvor man som en af de første handlinger har opsagt en lejekontrakt med Frelsens Hær, der ellers har udført et tilfredsstillende arbejde i bebyggelsen?

Kl. 13:36

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Justitsministeren.

Kl. 13:36

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg er glad for spørgsmålet, fordi det giver mig mulighed for og anledning til på det kraftigste at tage afstand til foreningen Hizb ut-Tahrir, til deres ytringer og til deres holdninger, som jeg ikke mener hører hjemme i det danske samfund, for de er uforenelige med vores demokrati og vores frihedsrettigheder, og i øvrigt er de et forhistorisk levn i deres syn på både mennesker og samfund. Hvis det overhovedet kan lade sig gøre at opløse den forening, så synes jeg, at der er grund til at gøre det. Jeg har ikke nogen fine principper, hvad angår Hizb ut-Tahrir, og er i lighed med mange andre fyldt med både mistro og uenighed i forhold til foreningen.

Som det også er spørgeren bekendt, så har Rigsadvokaten jo flere gange overvejet spørgsmålet om opløsning af Hizb ut-Tahrir. Indtil nu er der ikke fundet grundlag for at kunne gøre det, men siden 2008 har der været skærpet opmærksomhed på foreningen. Der er lavet en indberetningsordning, sådan at Rigsadvokaten løbende modtager indberetninger fra både statsadvokaturerne, PET, selvfølgelig, men også fra politikredsene, som skal sikre, at alt ny viden om foreningen kan danne grundlag for en løbende overvejelse. Som jeg har sagt det i andre sammenhænge, er det min holdning som justitsminister, at lige så snart Rigsadvokaten finder grundlag for at søge foreningen opløst, skal man gøre det. Og det er stadig væk min holdning, men det er klart, at grundlaget skal være på plads.

Kl. 13:37

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:37

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg synes absolut, at det er godt – det er vi i Dansk Folkeparti meget tilfredse med – at ministeren trods alt nu har sagt, at Rigsadvokaten skal kigge på Hizb ut-Tahrir en gang til. Når det så er sagt, må vi jo også sige, at det sker der ikke så meget ved. Der går noget tid, og stadig væk kan Hizb ut-Tahrir arbejde og virke i den retning, som de nu ønsker, og med de meget voldsomme opfordrin-

ger, de kommer med, til drab på jøder. Og i regi af Heimdalsgademoskeen i København kan de udspy den ene bandbulle efter den anden mod det danske samfund, beskylde danske politikere for at være skyld i terrorhandlingen osv. osv.

I og med at det er en kendt sag, at terroristen bag terrorangrebet i København kom i den her moské, hvor de her bandbuller bliver udspydt, er det en risiko, at radikaliserede personer bliver inspireret af den snak, der kommer fra Hizb ut-Tahrir. Jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren, hvad det præcis er, ministeren mener er grundlaget for, at ministeren kigger på tingene igen. Er det det, der kommer fra Heimdalsgademoskeen, er det nogle af de andre aktiviteter, Hizb ut-Tahrir er kommet med?

Som nævnt synes jeg, det er godt, at der begynder at ske noget, for i Dansk Folkeparti mener vi faktisk, at det er en forpligtelse, at justitsministeren opløser Hizb ut-Tahrir nu og søger at lave en sag ved domstolene efterfølgende, jævnfør grundlovens paragraf på det her område. Det har justitsministeren valgt ikke at gøre, men har valgt at spørge Rigsadvokaten i første omgang. Det, vi så efterspørger her, er at finde ud af, hvad der ligger i det, og hvornår der kommer til at ske noget. Hvornår får vi et resultat fra Rigsadvokaten? Har ministeren bedt Rigsadvokaten kigge på det? Hvornår kommer der et resultat af det?

Kl. 13:40

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Justitsministeren.

Kl. 13:40

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil bare sige af hensyn til dem, der lytter med, at når Dansk Folkeparti får det til at lyde, som om det ville være helt almindeligt, at skiftende justitsministre opløser forskellige foreninger, er det altså ikke på nogen som helst måde rigtigt. Der er normalt en tredeling af magten i Danmark, og derfor er det selvfølgelig heller ikke min opgave at vurdere grundlaget for en opløsning af Hizb ut-Tahrir. Det er Rigsadvokatens opgave. Det er der, man har kompetencen til at gøre det

Jeg er til gengæld politiker, og det er jeg med stort P, og derfor, når jeg møder mørke kræfter, der vil omstyrte det danske samfund, undergrave vores demokrati og angribe også enkeltpersoner med udsagn, er der al mulig grund til at tage afstand fra dem. Derfor er det selvfølgelig min meget, meget klare forventning, at lige så snart, der er grundlag for at opløse foreningen, skal Rigsadvokaten søge at få det gjort.

Kl. 13:40

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:40

Peter Skaarup (DF):

Tak for svarene. Og alligevel synes jeg jo ikke rigtig, jeg fik svar, for det første i forhold til, om ministeren har bedt om, at Rigsadvokaten kigger på det. Og hvad er det præcis, der er grundlaget, ifølge ministeren, hvad er det nye i forhold til at opløse Hizb ut-Tahrir? Og så siger ministeren, at det ikke er ministerens opgave. Det *er* faktisk regeringens opgave at opløse foreninger, der virker ved vold eller opfordrer til vold; det er det. Så kan regeringen hente bistand ind fra ministeriet eller fra Rigsadvokaten, det er op til regeringens vurdering af det, men man skal gøre det, hvis der er foreninger, der virker ved vold eller opfordrer til vold, og det gør Hizb ut-Tahrir. De opfordrer f.eks. til drab på jøder. Så jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren, om vi ikke ud fra det kan komme svarene på mine spørgsmål lidt nærmere.

Kl. 13:41

Fierde næstformand (Per Clausen):

Justitsministeren.

Kl. 13:41

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jo, men som spørgeren godt ved, udtaler jeg mig aldrig om konkrete forhold. For jeg ikke er domstolene, og det er nok meget kløgtigt og fornuftigt, også fremadrettet, at vi respekterer den arbejdsdeling. Hvis det er sådan, at der bliver sagt noget ulovligt, så bør man jo retsforfølges i forhold dertil. Derfor er det vigtigt, at der er en løbende overvågning af udsagn, også fra de pågældende moskeer og talspersoner, som der tales om her. Rigsadvokaten har en løbende forpligtelse til at vurdere, om man kan søge foreningen opløst, og jeg forventer – og det har jeg sagt direkte til Rigsadvokaten – at det har en meget, meget høj prioritet. For Hizb ut-Tahrir hører i mine øjne ikke hjemme i Danmark.

Kl. 13:42

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:42

Peter Skaarup (DF):

Så kunne jeg, når nu Hizb ut-Tahrir, som ministeren siger, ikke hører hjemme i Danmark, godt tænke mig at spørge ministeren, hvad regeringen så har tænkt sig at gøre ved det helt præcis ud over at bede Rigsadvokaten om at kigge på det her. Vi kan jo se nu, at Hizb ut-Tahrir kigger frem med deres ansigt, f.eks. i Islandshøjparken i Nivå, hvor de har sat sig på formandsposten for beboerforeningen derude. Vi har set Hizb ut-Tahrir gøre sig gældende i Brøndby Strand IK, hvor man også lige pludselig satte sig på magten og i øvrigt forbød svinekød og alkohol, hvor det inden for den her sportsklub igennem mange år har været en tradition, at man har kunnet nyde sådan nogle ting i forbindelse med klubbens aktiviteter. Er det ikke noget, som bekymrer ministeren, altså at mens man lader Rigsadvokaten undersøge det, stadig væk, som man har gjort tidligere, uden resultat, så kører de her aktiviteter; Hizb ut-Tahrir vinder frem og sætter sig på magten, f.eks. i sportsklubber og beboerforeninger?

Kl. 13:43

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Justitsministeren.

Kl. 13:43

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Ja, det er da i allerhøjeste grad noget, der bekymrer mig. Hizb ut-Tahrir hører hverken hjemme på Nørrebro, i moskeer, i større haller i sportsforeninger eller i beboerforeninger; de hører ikke hjemme i Danmark. De ønsker at undergrave og omstyrte det danske samfund. Deres tossede ideer kan de jo have, hvis det er det, de vil have, men jeg synes, man skal flytte dem til et andet sted. For det er så uforeneligt med alt, hvad vores samfund bygger på, og derfor skal vi gøre, hvad vi kan, for at bekæmpe dem, nøjagtig som alle andre mørkemænd og alle andre dogmatiske, ideologiske retninger, der ikke vil demokratiet og friheden. Derved adskiller de sig jo ikke fra andre, der igennem historien har forsøgt at undertrykke det danske samfund. Desværre er det jo sådan, at der altid vil være en evig kamp mellem dem og alle os, der vil friheden, lyset og demokratiet, og den kamp må vi tage. Lige så snart Rigsadvokaten finder grundlag for at opløse foreningen, så forventer jeg, at det sker.

Kl. 13:44

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Det var det sidste svar på spørgsmål nr. 5.

Vi går videre til spørgsmål nr. 6, og det er også til justitsministeren, og det er af hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti.

K1 13:44

Spm. nr. S 831

6) Til justitsministeren af:

Christian Langballe (DF):

Hvad er ministerens forklaring på, at der nu rejses tiltale mod Lars Hedegaard, skønt han er den forfulgte og må leve under jorden, og hvad gør regeringen for at få dømt og pågrebet attentatmanden, der forsøgte at myrde Lars Hedegaard?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 13:44

Christian Langballe (DF):

Tak for det. Mit spørgsmål lyder: Hvad er ministerens forklaring på, at der nu rejses tiltale mod Lars Hedegaard, skønt han er den forfulgte og må leve under jorden, og hvad gør regeringen for at få dømt og pågrebet attentatmanden, der forsøgte at myrde Lars Hedegaard?

Kl. 13:45

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Justitsministeren.

Kl. 13:45

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil sige i forhold til den første del af spørgsmålet, at jeg i lighed med mange andre eksempler – det er noget af det, der er det lidt kedelige ved at være justitsminister: at det her siger man rigtig mange gange – altså vil afholde mig fra at gå ind i helt konkrete sager, som verserer hos politiet, og det gør den her sag også. Og så skal jeg måske bare minde om, at ligegyldigt hvem man er, hvad man hedder, hvad man måtte have været udsat for, om man er offer eller gerningsmand, skal man altså overholde landets love; det gælder i alle henseender.

Man kan sige, at hvad angår den konkrete efterforskning i forhold til den formodede gerningsmand til attentatet mod Lars Hedegaard, vil jeg her meget nødig komme ind på, hvad det er for efterforskningsmæssige taktikker, der lægges hos vores myndigheder, for det risikerer jo selvfølgelig at afsløre det eksisterende forsøg, der gøres på at fange den pågældende.

Kl. 13:46

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:46

Christian Langballe (DF):

Men det, der bare kan undre for mit vedkommende, og jeg tror egentlig for mange, er, at på den ene side forsvinder den her gerningsmand, som man jo godt er klar over hvem er, ud af de tyrkiske myndigheders varetægt og befinder sig et eller andet sted, hvilket jeg mener er helt absurd, og på den anden side rejses der så tiltale mod Lars Hedegaard for at have offentliggjort et navn. Jeg vil sige, at det jo da er fremgået i hvert fald af medier og deslige, at man er klar over, hvem gerningsmanden er. Så på den måde mener jeg bare at det er den omvendte verden, og jeg spørger egentlig så også til, hvad man gør i forhold til de tyrkiske myndigheder. Jeg mener da, det kunne være rart at vide, at der stadig væk fra regeringens side foreligger et pres på de tyrkiske myndigheder for at finde den her person, og at man gør mere end bare at sidde på hænderne.

Kl. 13:47 Kl. 13:49

Fierde næstformand (Per Clausen):

Justitsministeren.

Kl. 13:47

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg har aldrig helt forstået, hvorfor man skal sidde på sine hænder, og derfor har jeg heller aldrig forsøgt at realisere det, og da slet ikke i en sag som den her.

Altså, for det første foregår der jo en eftersøgning af den pågældende, fordi vi gerne skal have ham pågrebet, så han eventuelt kan blive retsforfulgt. For det andet vil der selvfølgelig fortsat være et pres fra dansk side i forhold til de tyrkiske myndigheder, så vi kan få klarhed over, hvad det er, der er foregået i forhold til vedkommendes frigivelse. Jeg har sagt det i andre sammenhænge, og jeg gentager det gerne: Det er grundlæggende uacceptabelt, at en formodet gerningsmand bag et attentat i Danmark bliver løsladt fra et tyrkisk fængsel, uden at vi ved hvorfor og hvilke omstændigheder, der er omkring det.

Kl. 13:47

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:47

Christian Langballe (DF):

Altså det, der i hvert fald bringer mig i harnisk – og jeg har heller aldrig siddet på mine hænder, men man kunne jo prøve at se, hvordan det føles – er jo, at Lars Hedegaard i øjeblikket må leve under jorden og indtil for nylig i hvert fald ikke har haft politibeskyttelse, skønt der en gerningsmand, der har forsøgt at myrde ham. Og han fremkommer med nogle oplysninger om, hvem gerningsmanden er, hvor forkortelserne har indgået en del i den almindelige nyhedsdækning, og så er der en gerningsmand, der åbenbart driver gæk med de forskellige myndigheder rundtomkring, og der er de tyrkiske myndigheder, der ikke gør noget ved sagen – eller det forekommer mig i hvert fald, som om de tyrkiske myndigheder ikke gør nok ved sagen. Og der tænker jeg bare: Hvad har regeringen tænkt sig at gøre ved det her fænomen? For det er da dybt bekymrende, at danske statsborgere skal leve på den måde.

Kl. 13:48

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Justitsministeren.

Kl. 13:48

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Det ville da i hvert fald være bemærkelsesværdigt, hvis jeg sagde til dansk politi, at de ikke skal sørge for, at landets love bliver overholdt. Så det kommer jeg ikke til at give besked om. Vi har behov for at fange den formodede gerningsmand. Det er jo sådan set lykkedes en gang – så er han desværre tilsyneladende blevet løsladt af de tyrkiske myndigheder. Vi mangler stadig væk klarhed over, hvad det er, der er foregået, men eftersøgningen af den pågældende er jo selvfølgelig intakt, og vi ønsker fra dansk side selvfølgelig, at han bliver pågrebet, hvor han end måtte befinde sig.

Hvis der er konkrete personer, institutioner i Danmark, der har behov for beskyttelse, skal de selvfølgelig have det, og det er jo under alle omstændigheder dybt beklageligt, at der er mennesker i Danmark, der på grund af brugen af deres ytringsfrihed, er truet. Det er der kun grund til at tage afstand fra.

Kl. 13:49

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Christian Langballe.

Christian Langballe (DF):

Jamen så kan jeg måske komme en del af spørgsmålet nærmere. Hvorfor har det været så svært at presse de tyrkiske myndigheder til at afsløre, hvad det er, der er sket? Det jo må være en klar opgave, at man i hvert fald virkelig presser på, og også får samlet andre lande til at presse på i forhold til Tyrkiet, når de nu har løsladt den her gerningsmand. Hvorfor er der egentlig ikke sket mere i sagen? Jeg undrer mig bare over det. Der er så mange andre ting, man kan. Hvorfor kan man ikke presse de tyrkiske myndigheder til faktisk at afsløre, hvad det er, der er sket?

Kl. 13:50

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Justitsministeren.

Kl. 13:50

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Der kan jo ikke være to holdninger til den sag. Det er dybt beklageligt og også, synes jeg, skadeligt for det dansk-tyrkiske samarbejde, at vi ikke kan få klare svar fra de tyrkiske myndigheder. Vi forsøger selvfølgelig ad de diplomatiske kanaler, vi normalvis har i udenrigspolitikken, og også i forhold til udlevering af afsonere, og vi gør, hvad vi kan, for at presse de tyrkiske myndigheder. Men selvfølgelig er det både problematisk, forkert og ikke fremmende for det dansktyrkiske forhold, at vi ikke kan få vished om, hvad det er, der er foregået.

Kl. 13:51

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Det var det sidste svar på spørgsmålet.

Vi går videre til næste spørgsmål, som er til justitsministeren, og det er af hr. Christian Langballe.

Kl. 13:51

Spm. nr. S 832

7) Til justitsministeren af:

Christian Langballe (DF):

Hvad er forklaringen på, at myndighederne op til terrorangrebet i København flere gange ignorerede det jødiske trossamfunds anmodning om politibeskyttelse?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 13:51

Christian Langballe (DF):

Hvad er forklaringen på, at myndighederne op til terrorangrebet i København flere gange ignorerede det jødiske trossamfunds anmodning om politibeskyttelse?

Kl. 13:51

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Justitsministeren.

Kl. 13:51

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Vi er i en åbenlyst forkert og forfærdelig situation ved det faktum, at vores jødiske mindretal i Danmark er en truet befolkningsgruppe. Det gælder i Danmark, som det gælder i en række andre europæiske lande, at vi har minoriteter, der alene grundet deres religiøse tilhørsforhold og deres rødder er udsat for trusler, chikane og terroranslag, som vi har set det senest i Frankrig og Danmark. Og netop de dramatiske begivenheder i København viser os jo, at vores jødiske mindretal i Danmark er en udsat og truet gruppe, og at de derfor skal nyde

det øvrige samfunds beskyttelse, solidaritet og opbakning. Det er det, der er vores opgave.

Må jeg så ikke derudover sige, at det altså ikke er rigtigt, som der står i spørgsmålet her, at der er myndigheder, der har ignoreret det jødiske samfund. Man kan have forskellige holdninger til, hvordan man bedst passer på, og der kan være forskellige metodiske overvejelser i forhold til sikkerheds- og trusselsarbejde. Men at der er myndigheder, der skulle have ignoreret det jødiske mindretal og de jødiske institutioner, er jeg i hvert fald ikke bekendt med.

Kl. 13:52

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:52

$\label{lem:christian} \textbf{Christian Langballe} \ (DF):$

Der har været fire henvendelser fra det jødiske trossamfund, når vi tager fra sommeren 2014, også til justitsministeren, først til Karen Hækkerup og siden til den nuværende justitsminister. Og det seneste brev blev afsendt 6 dage efter terrorangrebet i Paris, den 13. januar, hvor man fra det jødiske trossamfund anmoder om beskyttelse og om, at justitsministeren og myndighederne tager den her sag alvorligt, fordi man frygter – hvilket er velbegrundet, når man tænker på, at det også gik ud over jøder i Paris – at det får en dødelig udgang. Det er nogle af de ting, man nævner i det her brev.

Jo mere man dykker ned i den her sag, jo mere synes jeg nok der er meget tilbage at få rettet op på. Jeg synes, der har været givet udtryk for, at man ikke har taget det her helt alvorligt, hvilket jeg mener man især den 13. januar i hvert fald burde have gjort.

Kl. 13:53

Fierde næstformand (Per Clausen):

Justitsministeren.

Kl. 13:53

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Det må stå for spørgers egen regning at vurdere, hvem der tager hvad alvorligt i det her land. Jeg kan jo tale på egne vegne, og jeg har taget spørgsmålet her alvorligt fra min første dag som justitsminister, og det vil jeg fortsætte med at gøre. Der er ingen tvivl om, at vores jødiske mindretal i Danmark skal beskyttes. Det har vi vidst igennem en længere periode, og det piner mig som europæer, at vi er i en situation, hvor de europæiske jøder er et truet mindretal. Vi kan ikke være det bekendt, og derfor forpligter både vores nutid og selvfølgelig ikke mindst vores fælles fortid i forhold til at yde vores jødiske mindretal den beskyttelse, der skal til.

I forhold til helt konkrete foranstaltninger bør det bero på en politifaglig vurdering, fordi det selvfølgelig er en myndighedsopgave at tilvejebringe de nødvendige sikkerhedsmæssige foranstaltninger.

Kl. 13:54

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:54

Christian Langballe (DF):

Jeg vil gerne tage fat i, at statsministeren udtalte – jeg tror, det har været den 16. februar, men i hvert fald omkring den 16.-17. februar – til de danske medier, at beskyttelsen af den jødiske synagoge er blevet styrket efter angrebene i Paris.

Hvis vi så går frem til terrorangrebet i Danmark, vil jeg sige, at der i hvert fald er noget i det her, der ikke passer. Altså, er den sikkerhed virkelig blevet styrket, når man tænker på, at der stod en dørmand og måske et par betjente, men at det var så relativt let? Det kunne være gået meget værre i forbindelse med den her bar mitzvah-

fest. Er der ikke en diskrepans mellem statsministerens udtalelse den 17. februar om, at de er beskyttet godt nok, og så det, der faktisk er tilfældet?

Kl. 13:55

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Justitsministeren.

Kl. 13:55

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Tragedien uden for synagogen den 14.-15. februar kan ikke beklages nok, og Dan Uzans liv kommer ikke tilbage. Beskyttelsen af jøderne og behovet derfor mener jeg er fuldstændig indiskutabelt. Hvad angår det forhøjede beredskab i perioden efter attentaterne i Frankrig, herunder på Charlie Hebdo, og frem til attentatet i København, har Københavns Politi udtalt, at beredskabsniveauet blev forhøjet. Og jeg har selvfølgelig ikke nogen grund til at tro, at det ikke er korrekt, når det bliver fremført sådan af Københavns Politi.

Kl. 13:56

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Spørgsmål nr. 7 er færdigdebatteret, jeg siger tak til hr. Christian Langballe og tak til justitsministeren.

Vi går til spørgsmål nr. 8. Det er til kulturministeren, og det er hr. Michael Aastrup Jensen som spørger.

Kl. 13:56

Spm. nr. S 818

8) Til kulturministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at 40 ud af 48 medlemmer af repræsentantskabet for Statens Kunstfond bor på Sjælland, og hvordan synes ministeren, at det harmonerer med Statens Kunstfonds formål, som beskrevet i lovens § 3, stk. 3, om at fremme den geografiske spredning af kunst i hele landet?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til KUU, alm. del svar på spørgsmål 121 og lovforslag nr. L 119 forslag til lov om Statens Kunstfonds virksomhed, jf. § 3, stk. 3.

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 13:56

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til, at 40 ud af 48 medlemmer af repræsentantskabet for Statens Kunstfond bor på Sjælland, og hvordan synes ministeren, at det harmonerer med Statens Kunstfonds formål, som beskrevet i lovens § 3, stk. 3, om at fremme den geografiske spredning af kunst i hele landet?

Kl. 13:57

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Kulturministeren.

Kl. 13:57

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Tak. Og tak for spørgsmålet. Spørgsmålet bygger måske på en misforståelse, for repræsentantskabet uddeler jo ikke legater eller penge til projekter og er ikke på den måde ansvarlig for, hvordan udvalgene i Kunstfonden fordeler midlerne. Det, der er sket efter lovændringen og reformen af hele kunststøttesystemet, er jo, at der i paragraffen, som hr. Michael Aastrup Jensen også refererer til, er kommet ind, at man ud over kvalitet og det kunstneriske osv. også skal se på, at der fordeles kunst over hele landet.

Derfor har vi også bestræbt os på ved udpegningen af medlemmerne af udvalgene at sikre, at der er repræsentanter både af begge køn og fra forskellige geografiske områder i landet. Så vi gør os faktisk fra Kulturministeriets og Kulturstyrelsens side umage med at prøve at leve op til opgaven.

Kl. 13:58

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 13:58

Michael Aastrup Jensen (V):

Det står selvfølgelig til troende, når kulturministeren siger det, men den her debat er jo rejst af en lang række kommuner, som er nervøse. Det er jo fuldstændig rigtigt, som ministeren er inde på, at det ikke er repræsentantskabet, som fordeler, men lad os så fortælle, hvordan fordelingsudvalgets sammensætning er. Fordelingsudvalgets sammensætning er, at 39 ud af de 56 medlemmer bor i hovedstadsområdet – 39 ud af 56. Også her er der en voldsom skævhed og en voldsom ubalance, i forhold til at vi jo altså havde et politisk ønske, og at det er et decideret lovbefalet ønske, at der altså skal være en balance, når man sørger for at sikre kunststøtten.

Jeg må bare indrømme, at jeg jo er en af de der folk – vi er ikke så mange herinde – som jo faktisk bor vest for Storebælt, og jeg betaler jo lige så meget i skat som dem, der bor øst for Storebælt. Derfor er der jo også en lang række andre mennesker i Jylland som tænker lidt på samme måde: Jo, jo, vi har en hovedstad, hvor der selvfølgelig er en lang række forpligtelser i forhold til at have et kongeligt teater osv.

Men derfor er der jo stadig væk en lang række udøvende kunstnere rundt omkring i landet, som er mindst lige så gode som dem, der er her i hovedstaden. Men det er bare svært at sikre, at de også bliver husket, hvis dem, der giver pengene, fortrinsvis kommer fra hovedstadsområdet. Det giver i hvert fald en kæmpe udfordring, og det er jo derfor, vi oplever det, som vi gør, nemlig at langt hovedparten af de penge, der bliver givet, bliver givet fortrinsvis til kunstnere her i hovedstadsområdet. Så der er altså en skævhed.

Selv om ministeren siger, at ministeren ikke ønsker en skævhed, så er der en skævhed, og derfor synes jeg, at man bør adressere det alvorligt og prøve at forholde sig til, hvordan vi kan få skabt bedre balance.

Kl. 14:00

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Kulturministeren.

Kl. 14:00

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jamen vi forholder os til det hver dag. Jeg har møder med Kunstfondens udvalg og prøver at komme, jeg havde nær sagt, alle igennem, og vi drøfter mange forskellige ting vedrørende systemet, altså hvordan vi får det til at fungere bedre, og hvad man kunne gøre endnu bedre osv. Derfor ved jeg, at det her er et tema, som optager alle udvalgene. Det er jo nye udvalg, og de virker inden for en ny lov, men de skal jo stadig væk sikre, at det, man uddeler penge til, har et kvalitativt niveau, som er godt, og de skal sikre en spredning over landet. Begge dele er jo en del af deres opgave ifølge lovgivningen. Og vi har haft den nye lovgivning i relativt kort tid. Det er godt et år, den har virket nu. Så jeg synes, det kunne være interessant efter et par år, 3 år måske, at prøve at tælle op og se, hvordan støtten er fordelt. For vi har ikke rigtig noget grundlag endnu. Vi kan ikke bruge den erfaring, vi har, som er mangeårig. Men jeg anerkender den problematik, som hr. Michael Aastrup Jensen beskriver, og derfor er jeg

jo selv optaget af problemstillingen. Men det, der igen er en vigtig ting for mig – undskyld, tiden er gået.

K1. 14:01

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 14:01

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det. Jamen jeg tager gerne imod alle de små åbninger, der er, og hvis jeg kan tolke det sådan, at ministeren gerne vil have, at vi skal have et politisk fokus på det, så tager jeg vel imod det. For jeg blev skuffet, da ministeren svarede Kulturudvalget den 26. februar, at ministeren mener, at en stor del af den danske kunstscene har sit udspring i København, og at ministeren derfor finder det helt naturligt, at så stor en andel af medlemmerne i Statens Kunstfond har bopæl i København. Det har ministeren svaret skriftligt i et svar. Det er derimod ikke det, jeg synes skal være det rigtige svar. Men det er heller ikke helt det, jeg hører ministeren sige i dag. Og derfor er der også her lidt positive ting, så lad os holde fast i det.

Kl. 14:02

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Kulturministeren.

Kl. 14:02

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg synes også, man som minister skal være en lille smule snusfornuftig indimellem og sige, at der jo er grænser for, hvor meget man kan gå ind og blande sig, når der er et system styret af et armslængdeprincip. Det tror jeg også vi alle sammen er enige om. Derfor handler det her jo også om, at man får øje for nogle ting, og at man får bedre og bedre muligheder for at udpege flere, som dækker landet rundt. Når jeg i min egenskab af minister får forelagt forslag til udpegninger, gør jeg mig umage for at sikre, at der er nogle i hvert udvalg, som ikke bor i København, men som bor på Fyn eller i Jylland, altså ikke engang på Sjælland, hvis jeg kan undgå det. Undskyld, jeg siger det på den måde, men alligevel. Bare der er en i et udvalg, er der også en mulighed for, at der er nogle, der erindrer om det, der er formålet. Men det er mit indtryk, at udvalgene generelt er meget opmærksom på det her og gerne vil bidrage til, at vi får kunsten spredt ud i landet. Alle har kun en interesse i det.

Kl. 14:03

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 14:03

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg er altså ikke helt så optimistisk i forhold til det med, at hvis der bare er en eller et par stykker, som kommer uden for hovedstadsområdet, så har vi sikret, at der er fornødent fokus på, at man ikke giver alle pengene bare i hovedstadsområdet. Det betyder også noget, hvor mange det er, der sidder der. Derfor synes jeg, at man politisk bør have et ønske om, at der skal være en markant bedre balance end bare repræsentanter i størrelsesordenen et par stykker. Er ministeren ikke enig i det?

Kl. 14:03

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Kulturministeren.

Kl. 14:03

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg synes hele tiden, der er en balance i form af også at respektere dem, der bliver udpeget af de faglige folk, nemlig de navne, der lægges op til mig som mulige medlemmer af et udvalg, altså at jeg også respekterer den faglighed, som ligger til grund der. Og når jeg spørger til, hvorfor man har gjort sådan og sådan, og hvorfor man ikke har gjort sådan eller sådan, så får jeg jo nogle fagligt funderede svar, ikke nogen politisk funderede svar. Jeg vil meget gerne dele de erfaringer med Kulturudvalget, herunder også spørgeren. Jeg synes bare, vi har brug for lidt mere tid, for Kunstfonden har jo efter den nye lovgivning kun fungeret i godt et år. Så skulle vi ikke lade den komme i gang og så følge op på det og prøve at se, hvad vi kan gøre? Og vi kan jo også bidrage ved at deltage i Kunstfondens repræsentantskabs møde en gang om året, hvor de tager de temaer op, og hvor de gerne vil drøfte det med politikerne.

Kl. 14:04

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Det var sidste svar på spørgsmål 8.

Vi går videre til spørgsmål nr. 9. Det er også til kulturministeren, og det er også af hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 14:04

Spm. nr. S 819

9) Til kulturministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at Copenhagen Phil (Sjællands Symfoniorkester) ikke finansieres med én eneste krone fra Københavns Kommune, når Aalborg, Aarhus og Odense Kommune er forpligtet til at medfinansiere deres respektive symfoniorkestre, og betragter ministeren denne fordeling af statslige midler til symfoniorkestrene som en skævvridning af kulturstøtten?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til forslaget til finansloven for finansåret 2015.

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 14:04

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak. Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til, at Copenhagen Phil, altså Sjællands Symfoniorkester, ikke finansieres med en eneste krone fra Københavns Kommune, når Aalborg, Aarhus og Odense Kommune er forpligtet til at medfinansiere deres respektive symfoniorkestre, og betragter ministeren denne fordeling af statslige midler til symfoniorkestrene som en skævvridning af kulturstøtten?

Kl. 14:04

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Kulturministeren.

Kl. 14:04

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg synes faktisk, der er en rigtig god forklaring på den her sag. Jeg kan godt forstå reaktionen, når man ser tallene, så det er fint nok. Derfor er det også godt spørge, så vi kan få det afdækket.

Men historien er jo, at Copenhagen Phil også hedder hele Sjællands Symfoniorkester. Det skyldes, at orkesteret er forpligtet til at holde koncerter over hele Sjælland og dermed berører en lang række eller faktisk alle de sjællandske kommuner og ikke kun Københavns Kommune. Indtil kommunalreformen i 2007 var orkesteret delvis finansieret af amtslige midler fra de sjællandske amter og det tidligere Hovedstadsråd. Det var amterne og Hovedstadsrådet, der etablerede orkesteret og gjorde det i fællesskab med den hensigt, at det skulle dække alle kommunerne på Sjælland. Det kan jeg faktisk kun have respekt for.

Så sker der jo det, at der kommer en kommunalreform under VK-regeringen, og der er vi ikke med i det forlig. Jeg ved ikke, om vi havde handlet anderledes, end den daværende regering gjorde, men den daværende regering besluttede, at de midler, som var kommet fra amterne og Hovedstadsrådet, skulle tilbage til staten, og staten skulle dele ud til dem, der havde fået dem før. Derfor ser vi pludselig nogle helt andre afsendere af de penge, end det oprindelig var tanken. Så oprindelig var Copenhagen Phil et kommunalt orienteret orkester for alle kommuner på Sjælland og er det stadig væk. Men man kunne se det på dem, der betalte dengang; det kan man bare ikke i dag. Derfor er jeg glad for at få spørgsmålet.

Kl. 14:06

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 14:06

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det. Problemet med historie er, at det er historie. Der kan være rigtig gode grunde til, at man gjorde det, dengang man gjorde det, men der sker heldigvis også en form for udvikling, der gør, at man jo skal standse op en gang imellem og sige: Okay, er der andet end historie, der gør, at vi nu gør det, som vi gør? Er der måske en bedre grund til at gøre det på en anden måde? Det er det, der gør, at jeg tror, at rigtig mange – det er i hvert fald det, jeg har fået rigtig, rigtig mange henvendelser om - vil sige, at det er svært på baggrund af en kommunalreform, som efterhånden har nogle år på bagen, at forsvare, at man stadig væk bare bliver ved og ved og ved med at køre rundt i den samme rille. Det er jo lidt der, problemet ligger. Ministeren siger, at Sjællands Symfoniorkester dækker hele Sjælland stor respekt for det, det er jeg også opmærksom på. Men hvis man også kigger på de andre symfoniorkestre, kan man se, at de jo ikke bare dækker deres respektive kommuner; de kommer også meget rundt. Jeg tror, de vil være meget villige, det er i hvert fald mit indtryk, til at lave en eller en form for større dækning, hvis det betød en eller anden form for større rygdækning fra statens side.

Man har jo også i England diskuteret det her meget, og der er man faktisk nået til en konklusion, der siger, at hvis der skal være en reel balance mellem London på den ene side og resten af landet på den anden side, så bør man måske faktisk reducere kunststøtten markant i London til fordel for at sætte den respektivt op uden for London. Og det gør man, fordi man i London har flere rige mennesker, der er flere turister og flere muligheder for at kunne få en indtjening på, skal vi sige mere markedsorienterede vilkår, end der selvfølgelig er i de tyndere befolkede områder. Mener ministeren ikke, at det måske faktisk er lidt samme problemstilling, man har her? Ikke fordi det skulle være en en til en-løsning eller noget; det er slet ikke det, jeg argumenterer for. Der skal være forskel mellem hovedstad og provins, men lige nu i øjeblikket, hvor der er en så voldsom skævhed, kunne man måske reducere den ved en lignende løsning.

Kl. 14:08

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Kulturministeren.

Kl. 14:08

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil godt lige understrege helt klart, at i 2007, da man vedtog kommunalreformen, var der også en skævvridning. Alligevel valgte man at gøre sådan, som jeg lige har beskrevet det før. Det kunne man selvfølgelig lave om, og så kunne man gøre det på den måde, som jeg nu prøver at beskrive: at tage det, amterne betalte før, og dele ud til de kommuner, der ligger på Sjælland, og sige: Nu tager I hver især jeres bid af det her og betaler til Copenhagen Phil. Er det bedre?

Kl. 14:08

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 14:08

Michael Aastrup Jensen (V):

Altså, jeg synes, at enhver form for balance er bedre. Det er jo også derfor, at jeg, siden jeg sendte det her spørgsmål ind, er blevet lidt overrasket – og nu går jeg lidt udenfor spørgsmålet; nå, formanden hører ikke, hvad jeg siger nu, håber jeg. Vi har jo bemærket, at Charlottenborg lige pludselig ud af det blå fik en ekstra bevilling, fordi de havde problemer med økonomien, og det betyder nu, at på Charlottenborg, der har under 8.000 betalende gæster, får hver enkelt gæst faktisk 1.000 kr. i støtte, i forhold til hvordan Charlottenborgs støttesystem er. Der er en lang, lang række kulturinstitutioner uden for Storkøbenhavn, som ville save deres ene ben af, hvis de kunne få den samme løsning. Og det er jo der, hele min problemstilling er. Det er, at lige nu er det meget nemt, hvis der er noget i København, der har det hårdt – så går vi ind og redder det. Men hvis det samme er tilfældet uden for København, er det noget sværere.

Kl. 14:09

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Jeg forsikrer hr. Michael Aastrup Jensen for, at der ikke er et ord, der udgår fra ham, som jeg ikke er opmærksom på. Jeg ved godt, hvornår man skal lytte efter.

Så er det kulturministeren.

Kl. 14:09

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Tak. Jeg er stadig væk overrasket over den form for diskussion og argumentation. Billedkunstskolen og Charlottenborg er et statsligt ansvar, det er en statslig institution. I Odense og Aarhus – jeg tager det bare som eksempel – har de to kommuner hver for sig oprettet en kommunal billedkunstuddannelse, som i virkeligheden er et problem for statens billedkunstskole. For vi prøver at dimensionere antallet af studerende på en sådan måde, at de har chance for at få arbejde. Men nu er der altså to kommunale institutioner, som også laver uddannelse af den karakter, og så kommer de til staten, til Kulturministeriet, og vil have støtte til deres uddannelse. Og en af mine forgængere og jeg har ikke eftersøgt, hvem det er, for jeg vil helst ikke vide det – har så sagt: Ja, vi bevilger også nogle penge til Odense og Aarhus, hvor det er kommunale initiativer i det kommunale selvstyres navn. Det mener jeg faktisk er helt galt, det må jeg sige. For det hænger ikke sammen med, hvordan vi dimensionerer vores uddannelser, hvis vi gør det på den måde. Så derfor synes jeg, vi skal diskutere på en anden led end bare at tage eksempel for eksempel. Så må man finde nogle principper, der er til at holde ud at leve med.

Kl. 14:11

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 14:11

Michael Aastrup Jensen (V):

Jamen jeg deltager meget gerne i en principdiskussion om, hvordan man sikrer bedre balance i hele kunstsystemet, men også i hele kunstuddannelsessystemet. Jeg har jo faktisk tallene fra kunstakademierne for, hvordan og hvorledes det er. Kunstakademiet i København modtager 48 mio. kr. i statstilskud hvert eneste år, mens det jyske får 1 mio. kr. og det fynske får 1,4 mio. kr. Så altså, før man får skudt sig selv op til, at det i øjeblikket er ved at skævvride hele det økonomiske system inde i Kulturministeriet, så lad mig minde om, at der altså er en verden til forskel i det, som der bliver givet i statsstøt-

te. Jeg må indrømme, at jeg kun synes, det er godt, at vi også sikrer, at der er kunstuddannelser uden for hovedstaden.

K1. 14:11

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Kulturministeren.

Kl. 14:11

Kulturministeren (Marianne Jelved):

[Lydudfald] ... at de kunstuddannelser, vi taler om, i Odense og Aarhus jo ikke er forskningsbaserede. Det er jo en særlig uddannelse, de laver der, som ikke kan sammenlignes med Charlottenborg. Vi har stadig væk et statsligt ansvar for, at de kunstneriske uddannelser får rimelige vilkår. Det er derfor, jeg har valgt at prioritere på den måde, jeg har. Jeg har simpelt hen prioriteret og taget nogle penge fra noget andet for at give til Charlottenborg for at få tingene til at hænge bedre sammen. Det ansvar kan man ikke lægge fra sig. Man er nødt til at se på, hvad statens ansvar også er i den her sammenhæng.

Derfor er jeg ked af, at vi får den type diskussioner her, for det er ikke Odense og Aarhus imod København eller omvendt. Det er også for at skabe en kultur, der hedder, at man ikke bare kan oprette en institution i en kommune og så bagefter komme ind og få statsligt tilskud til den. Man kan ikke bare bede en fond om at lægge mursten på mursten og lave et nyt museum og så komme ind og få støtte til det. Den slags selvbetjening kan vi simpelt hen ikke have efter min opfattelse, og det vil jeg meget gerne diskutere hvordan vi undgår.

K1 14:12

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Det var det sidste svar på spørgsmål 9.

Jeg siger tak til kulturministeren og tak til hr. Michael Aastrup Jensen og byder velkommen til beskæftigelsesministeren og spørgsmål nr. 10, som er stillet af hr. Jens Ejner Christensen fra Venstre.

Kl. 14:13

Spm. nr. S 826

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Jens Ejner Christensen (V) (medspørger: Inger Støjberg (V)): Mener ministeren, at det er rimeligt, at en familie med tre børn kan modtage 454.215 kr. i samlede offentlige ydelser, når andre går på arbejde hver dag og får stort set det samme?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 14:13

Jens Ejner Christensen (V):

Spørgsmålet er som følger: Mener ministeren, at det er rimeligt, at en familie med tre børn kan modtage 454.215 kr. i samlede offentlige ydelser, når andre går på arbejde hver dag og får stort set det samme udkomme af det?

Kl. 14:13

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:13

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg har som andre bemærket, at Venstre turnerer med en storstilet kampagne om, hvor meget man kan få som kontanthjælpsmodtager i Danmark, og at det ikke kan betale sig at arbejde. Når Venstre bruger et tal i kampagnen, der hedder 454.215 kr., skal man huske, at det tal inkluderer indtægter fra børn- og ungeydelser, børnetilskud, friplads og søskenderabat. Beløbet omfatter altså ikke bare kontanthjælp, men en række ydelser, der skal bidrage til at forsørge i alt fem personer, herunder tre børn. Der er i øvrigt tale om tilskud, som helt

almindelige lønmodtagerfamilier med lønninger i den lave ende af skalaen også vil kunne få. Derfor synes jeg, at det giver et misvisende billede på det, vi diskuterer her, når Venstre kører rundt med tallet på den måde.

En tilsvarende familie som den, Venstre bruger i kampagnen, men hvor begge er ansat på HK-overenskomst med mindsteløn, vil have en samlet indkomst før skat på 419.000 kr. i 2014, og efter skat vil de have 24.000 kr. ekstra årligt, altså 2.000 kr. om måneden. Jeg tror, at for de fleste familier betyder 2.000 kr. om måneden rigtig meget i dagligdagen.

Lad mig så slå fast, at hvis man modtager kontanthjælp og er jobparat, skal man stå til rådighed og tage et arbejde, hvis man bliver tilbudt det. Så enkelt er det. Hvis man siger nej, har det selvfølgelig konsekvenser

Jeg anerkender fuldt ud, at der også skal være incitamenter til at gå på arbejde, men regeringen er ikke ligesom Venstre indstillet på at genindføre nogen fattigdomsydelser, for det ved vi godt går ud over børnene. Regeringen vil gå en anden vej for at styrke incitamentet til at tage et job, og det er bl.a. at gøre, som vi gjorde i 2012, hvor vi kom med en stor skattereform og øgede beskæftigelsesfradraget frem mod 2020, så det rent faktisk bedre kan betale sig at arbejde for kontanthjælpsmodtagere. Samtidig har vi hævet timefradraget i kontanthjælpssystemet fra ca. 15 kr. pr. time til ca. 25 kr. pr. time.

Det betyder samlet set, at hvis det er sådan, at man er på kontanthjælp, opnår man for 99 pct. af kontanthjælpsmodtagernes vedkommende 1.000 kr. om måneden efter skat ved at tage et arbejde, og går vi tilbage til 2013-tallene, så er det faktisk 94 pct., der ville få en gevinst på mere end 2.000 kr.

Kl. 14:15

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jens Ejner Christensen.

Kl. 14:15

Jens Ejner Christensen (V):

Det er jo korrekt, at vi i Venstre har forsøgt at skabe en debat, ved at vi har prøvet at regne os frem til et tal og så er nået frem til de 454.215 kr., og i forhold til at få debatten har vi jo haft en vis form for succes. Vi kan jo diskutere mange tal og talstørrelser i sådanne situationer, men jeg tror dog, at der er enighed om, at det er forholdsvis – i min optik – små beløb, vi taler om. Hvis vi nu siger, at der er de der 1.000 kr., ministeren siger 2.000 kr., men jeg vil nok hellere sige 1000 kr., ekstra om måneden for at stå op, tage på arbejde, have omkostninger til transport og slige ting, synes ministeren så, at det er nok med 1.000 kr. for at yde den indsats? Altså, er den forskel på de 1000 kr. nok for at yde en indsats?

Kl. 14:16

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 14:16

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil medgive hr. Jens Ejner Christensen og Venstre, at man har haft en vis form for succes, men den består i, at man indtil nu fuldstændig har undladt at give et bud på, hvad man selv vil gøre. Man har konsekvent kørt på, at der er noget her, der ikke er i orden, det er alt for lidt og al den retorik, vi har hørt, men hvad det er, Venstre i givet fald vil, har vi ikke hørt et ord om. Så der medgiver jeg, at der har været en form for succes. Den succes håber jeg ikke varer ved, for det gør, at vi ikke får en ordentlig debat, når et stort parti – et parti, som oven i købet gerne vil være i regering – skal have succes med ikke at fortælle, hvad dets politik er.

Kl. 14:17

Fierde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jens Einer Christensen.

Kl. 14:17

Jens Ejner Christensen (V):

Der, hvor vi jo gerne har villet skabe debatten, er jo ud fra præmisserne om, at der jo tidligere i de foregående år har været eksempler på, at også regeringens egne økonomer har været ude med at sige, at man har regnet på det for at finde frem til, hvor meget der skulle være ekstra om måneden, for at man egentlig kunne sige, at der var en ordentlig tilskyndelse til at tage et arbejde. Ifølge de oplysninger, som jeg har fundet frem i Økonomisk Redegørelse, som blev lavet i 2013, siger regeringen sådan set selv, at den økonomiske tilskyndelse på omkring 1.000 kr. om måneden eller det, som der hedder en nettokompensationsgrad på 80, ikke er nok til at give en ordentlig tilskyndelse til at tage arbejde. Er ministeren enig i det?

Kl. 14:18

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 14:18

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tror, at hr. Jens Ejner Christensen må medgive, at hvis man skal skabe debat, er det også nødvendigt, at der er noget at debattere om, og det kræver, at begge parter melder ud, hvad de gerne vil.

Så vil jeg gerne sige, at det, der er lykkedes for den her regering, bl.a. også i samarbejde med Venstre, er, at det kan betale sig at arbejde for 99 pct. af dem, der er på kontanthjælp; for dem er der en økonomisk gevinst på 1.000 kr. om måneden ved at tage et arbejde, for langt de fleste er der en endnu større gevinst.

Kl. 14:18

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så har vi en medspørger. Det er fru Inger Støjberg fra Venstre.

Kl. 14:19

$\textbf{Inger St\"{øjberg}} \ (V):$

Tak. Nu siger ministeren, at for at have en god debat skal man også, ja, debattere og svare på spørgsmålene, men det glemte ministeren. Ministeren fik ikke rigtig svaret hr. Jens Ejner Christensen på, hvorvidt ministeren synes, at en gevinst på 1.000 kr. om måneden er nok. Er det meget i ministerens optik? Når man nu jo netop tænker på, som hr. Jens Ejner Christensen også nævnte, at man skal tidligt op, at man arbejder og er væk fra hjemmet måske i 8-10 timer, at man har udgifter til transport, og at der også er andre udgifter ved at gå på arbejde, er 1.000 kr. så nok?

Kl. 14:19

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 14:19

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg glæder mig sådan set over, at jeg sidder i den stol, som fru Inger Støjberg sad i for nogle år siden. Nu, hvor jeg sidder i den, er det forandret, det her. Da fru Inger Støjberg sad i den, var det sværere. Nu har vi sammen sikret, at det kan betale sig at arbejde for langt, langt de fleste. Og så er der det at sige til, om 1.000 kr. er lidt eller meget, at jeg faktisk synes, det er et pænt beløb, og jeg tror, at rigtig mange, som er nede på det ydelsesniveau, også synes, at det er et væsentligt bidrag til at få hverdagen til at hænge sammen.

Så er der det andet. Når man først kommer ind på arbejdsmarkedet, er der jo masser af statistik, men også almindelig fornuft, der

fortæller os, at når man får et job, ja, så får man også mulighed for at bide sig fast, få en bedre løn, få pensioner og alle de andre fordele, der er ved at have et arbejde. Og sandheden er, at langt de fleste danskere jo rent faktisk gerne vil i job.

Kl. 14:20

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:20

Inger Støjberg (V):

Jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at langt de fleste danskere gerne vil arbejde. Så synes jeg jo bare, at vi skal sørge for at skabe et system sammen, der gør, at det bedre kan betale sig at arbejde, og at forskellen imellem ikke at være på arbejde og dermed være på offentlig forsørgelse og så at være på arbejdsmarkedet bliver større. Det er jo derfor, at vi vil gennemføre et moderne kontanthjælpsloft, hvis vi kommer til at få ansvaret igen, og også derfor, at vi vil lette skatten i bunden

Jeg synes stadig væk ikke, at ministeren fik svaret på, om 1.000 kr. er nok. Men jeg kan forstå ministeren hen i retning af, at 1.000 kr. er alt rigeligt, også når man skal til at fratrække omkostninger til transport, mad, ting, som man ikke selv lige kan udføre, når man ikke er derhjemme. Så det er åbenbart ambitionen for den her regering, at 1.000 kr. er nok.

Kl. 14:21

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:21

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg har svaret meget klart, det har jeg gjort af flere omgange og også igennem de seneste dage. Det, jeg bare synes er så interessant i det her, er, at nu bruger fru Inger Støjberg endnu en gang udtrykket et moderne kontanthjælpsloft. Jeg ved ikke, hvor mange gange i de sidste par år vi har hørt det, men vi er ikke kommet en centimeter nærmere til at forstå, hvad Venstre mener med et moderne kontanthjælpsloft. Hvad mener Venstre mennesker skal ned på i overførselsindkomst for at give det her incitament? Hvad er det for beløb, Venstre går efter? Der er så mange svar på de spørgsmål, som fuldstændig blæser i vinden, og Venstre er ikke i nærheden af at give bare noget, der ligner et svar overhovedet. Det synes jeg er ærgerligt for debatten, for så får vi nemlig ikke en ordentlig, frugtbar debat.

Kl. 14:22

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så vender vi tilbage til hovedspørgeren, og det er hr. Jens Ejner Christensen, der får det sidste spørgsmål her.

Kl. 14:22

Jens Ejner Christensen (V):

Tak for det. Jeg vil helt kort her til sidst spørge, om ministeren trods alt ikke synes, at det er meget, uanset hvordan vi har regnet tallene ud, altså om det er med nogle ekstra ydelser eller ej, at et par, som det er beskrevet, kan få 454.215 kr. uden at arbejde.

Kl. 14:22

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 14:22

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Der tror jeg forskellen mellem mig og hr. Jens Ejner Christensen er, at jeg faktisk er ret glad for at leve i et velfærdssamfund, hvor vi har mindsket uligheden mellem hinanden. Jeg er glad for, at vi omfordeler, for at dem, der er svagest, kan få et ordentligt fundament.

Det, der jo glemmes i den måde, der bliver argumenteret på her, er, at en lavtlønsfamilie stort set ville få de samme ydelser, når det gælder i forhold til børnene, og det er, fordi vi gerne vil have, at børn har ordentlige og trygge vilkår.

Men hvis det ikke er et synspunkt, som Venstre har – det kan man jo mistænke Venstre meget kraftigt for med den måde, man angriber det her på – så synes jeg da, at man skulle sige det mere klart og gå mere klart ud og sige, hvad et moderne kontanthjælpsloft egentlig er, fordi vi så kunne få en reel debat, også om hvor det danske samfund skal bevæge sig hen.

Kl. 14:23

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Tak til beskæftigelsesministeren. Det var spørgsmål nr. 10.

Vi går videre til spørgsmål nr. 11. Det er stadig væk til beskæftigelsesministeren, og det er stadig af hr. Jens Ejner Christensen fra Venstre.

Kl. 14:23

Spm. nr. S 828

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Jens Ejner Christensen (V) (medspørger: **Inger Støjberg** (V)): Mener ministeren, at 6 kr. i timen er tilstrækkelig tilskyndelse til at arbejde frem for at lade være?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jens Ejner Christensen.

Kl. 14:23

Jens Ejner Christensen (V):

Tak for det. Spørgsmålet lyder som følger: Mener ministeren, at 6 kr. i timen er tilstrækkelig tilskyndelse til at arbejde frem for at lade være?

Kl. 14:23

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:23

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tror, vi skal starte et lidt andet sted. Det her samfund bygger på, at vi alle giver det bidrag, som vi nu engang kan. Der er rettigheder, og der er pligter. Jeg vil egentlig gerne vende det rundt og sige, at der er pligter, og der er rettigheder. Det betyder, at vores system bygger på pligten til at forsørge sig selv; hvis man ikke på nogen måde kan forsørge sig selv, har man retten til at få kontanthjælp. Derfor skal man selvfølgelig stå til rådighed for arbejdsmarkedet for at kunne modtage kontanthjælp.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at man, at hvis man bliver tilbudt et arbejde og er arbejdsmarkedsparat, også er forpligtet til at tage det. Så får man en gevinst ud af det, som vi brugte lidt tid på før. Jeg kan gerne gentage: Over 99 pct. af dem, der er på kontanthjælp, vil have en kontant gevinst på over 1.000 kr. ved et arbejde. Og så kan man diskutere: Er det meget eller lidt?

Men jeg synes, at det hører med i den her diskussion, at vi har masser af erfaring for, at hvis man først er kommet på arbejdsmarkedet, starter man ofte måske på den laveste løn, men i løbet af en periode, måske oven i købet en relativt kort periode, så får man også en større indtægt, fordi man kvalificerer sig undervejs. Og endelig kommer der det, der handler om at være en del af et fællesskab og alt mulig andet, som jeg ved langt, langt de fleste danskere gerne vil.

Kl. 14:25

Fierde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jens Einer Christensen.

Kl. 14:25

Jens Ejner Christensen (V):

Jeg er enig med ministeren i, at vi har bygget vores samfund op med et system, hvor vi både har rettigheder og pligter, eller pligter og rettigheder, om man vil. Det synes jeg er godt, og det skal vi holde fast i

Jeg vil så spørge ministeren: Har vi så ikke som politikere en pligt til i det system at sørge for, at vi ikke af rent politiske årsager skaber et incitament til, at vi faktisk nedbryder det system, hvis ministeren forstår? Jeg synes jo, at vi som politikere har en pligt til at sørge for, at der er et incitament for dem, der står op om morgenen og går på arbejde, der er betydelig større end de 6 kr. i timen. Kan ministeren ikke være enig i det?

Kl. 14:26

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 14:26

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jo, og det er jo lige præcis derfor, at den her regering har skabt det incitament, som der ikke var før. Vi har med skattereformen i forhold til beskæftigelsesfradraget og i forhold til det fradrag, der er ved modregning i forhold til ægtefællens kontanthjælp, forbedret de her muligheder. Det gør, at de nu er en situation, hvor det kan betale sig at tage et arbejde; minimum 1.000 kr. for de fleste eller for stort set alle. Og for en rigtig stor procentdel, som det kan betale sig for, er forskellen på mere end 2.000 kr.

Så jeg er enig i, at vi skal skabe incitamenter, og det er jo lige præcis det, som regeringen har gjort.

Kl. 14:26

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jens Ejner Christensen.

Kl. 14:26

Jens Ejner Christensen (V):

Men jeg føler jo bare, at vi på en række områder allerede har lavet reformer, hvor vi har taget den pligt til os som politikere at skabe et ordentligt incitament. Vi har lavet en kontanthjælpsreform, vi har lavet en dagpengereform og en række reformer, hvor vi har været inde at pille ved nogle ting. Jeg synes, at der lige præcis er et specifikt område som det, vi taler om her, hvor jeg ikke rigtig føler regeringen er klar til at gå ind i den der dialog om, at vi skal øge det incitament, der ligger i at stå op om morgenen og tage på arbejde.

Kl. 14:27

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:27

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Igen vil jeg sige, at jeg sådan set er meget glad ved, at jeg er en del af en regering, som netop har lavet mange reformer – iøvrigt også sammen med spørgerens parti. Det er, hvad enten vi taler kontanthjælp, vi taler førtids- og flekspension, sygedagpenge. Alle sammen har det incitament, at vi gerne vil bringe folk så tæt på et ordinært arbejde som overhovedet muligt. Det har været godt, og det har været rigtigt, og vi har taget nogle gode skridt.

Nu synes jeg bare, at nu kommer Venstre så ud i den her debat med en hel række ønsker, drømme og påstande uden bare at løfte noget, der ligner et slør, for, hvad det så er, Venstre rent faktisk vil på det her område. Det synes jeg til gengæld er rigtig ærgerligt for debatten.

K1 14:28

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så har vi igen en medspørger. Det er fru Inger Støjberg fra Venstre.

Inger Støjberg (V):

Jeg synes måske lige, at vi skal prøve at finde de rigtige tal frem. Ministeren siger nu her gentagne gange, at den her regering jo har skabt et system, hvor det stort set for alle kan betale sig at arbejde. Det er jo ikke tilfældet, må jeg sige til ministeren. 333.000 har en meget lille økonomisk tilskyndelse til at arbejde. 46.400 danskere har mindre end 1.000 kr. om måneden ud af at arbejde, og 17.700 mennesker i Danmark vil få mere til rådighed ved at være på offentlig forsørgelse end være på arbejde. Det er, hvad den her regering har skabt. Det har den her regering skabt ved at fjerne kontanthjælpsloftet, ved at fjerne starthjælpen og 225-timersreglen. Det er det, den her regering har skabt.

Det er et system, hvor det netop ikke for alle kan betale sig at arbejde, og det synes jeg faktisk ikke vi kan være bekendt. Det er da en grundlæggende værdi, at vi skal skabe et samfund, hvor det altid kan betale sig at arbejde. Så er det rigtigt, at vi sammen med regeringen har været med til at rette op på en lille del af det her – det er rigtigt – men regeringen har altså skabt et system, hvor det for alt for mange mennesker ikke kan betale sig at arbejde.

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 14:29

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Tusind tak til fru Inger Støjberg, for nu bliver det her interessant. Af de 17.700, der bliver omtalt her, er der ca. 600, der er på kontanthjælp. For de resterende er det jo så dagpenge, vi taler om, og det, jeg nu kan høre fru Inger Støjberg sige, er, at vi skal have lavet en moderne dagpengereform. Det er jo næsten det, der bliver sagt direkte her, og så spørger jeg bare, fordi nu bliver jeg rigtig nysgerrig: Hvad skal kompensationen på dagpenge sættes ned til, for det kan ikke være 90 pct., som det er for de lavestlønnede? Er det 70, vi nu skal ned på eller 75 eller 65? Nu bliver det nemlig interessant, for nu er det dagpengemodtagere, vi taler om, når det er sådan, at fru Inger Støjberg også er inde på det her tal, og så synes jeg, at debatten virkelig har bredt sig ud, og nu har fået en helt ny og anderledes og spændende dimension.

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:30

Inger Støjberg (V):

Altså, ministeren behøver jo ikke at blive polemisk. Regeringen har skabt et system, hvor det for alt for mange mennesker ikke kan betale sig at arbejde. Ja, der er 600 kontanthjælpsmodtagere, der får mere ud af at være på kontanthjælp end at være på arbejdsmarkedet, men det kan jeg høre ministeren stiller sig fuldstændig tilfreds med: Der er 600 mennesker, der får mere ud af at være hjemme end at være på arbejdsmarkedet, og der er 46.400 mennesker, der får mindre end 1.000 kr. ud af at være på arbejdsmarkedet frem for at være derhjemme.

Jeg synes, det er et skævt system, den her regering har skabt. Jeg synes ikke, det er et system, der øger lysten til at virke og tage del i samfundet. Det er da tværtimod et helt skævt værdisæt.

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:30

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kan selvfølgelig ikke beskylde fru Inger Støjberg for at være polemisk i forhold til de visioner og konkrete ting, hun kommer med, for der er ikke nogen. Jeg er ikke polemisk. Jeg siger bare, at når fru Inger Støjberg nu går ind og bruger tallet 17.700, er det dagpengemodtagere, vi taler om. Det er ikke kontanthjælpsmodtagere. Det bliver fru Inger Støjberg da nødt til at forholde sig til: Hvad er det så, der skal ske her i forhold til den gruppe?

Jeg spørger så, om det er et nyt begreb, som Venstre nu er ved at introducere i spørgetimen her i dag, som hedder et moderne dagpengesystem. Det må så, er min påstand, indtil noget andet bliver sagt, handle om, at procentydelserne skal sættes ned fra de nuværende 90 pct. til dem, der tjener mindst, til – er det 65 eller 70 pct.? Det må være noget i den stil, vi diskuterer nu, kan jeg høre.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så vender vi tilbage til hovedspørgeren, der får det sidste spørgsmål i forbindelse med afviklingen af spørgsmål 11, og det er hr. Jens Ejner Christensen fra Venstre.

Kl. 14:31

Jens Ejner Christensen (V):

Det er Venstres klare politik, og det har været Venstres mening med at rejse den her debat, at der skal være en større økonomisk gevinst for de lavestlønnede ved at tage et arbejde. Skal jeg forstå ministeren sådan, at det sådan set også er en politik, som regeringen arbejder frem mod?

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 14:32

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Ja. Og det er jo så lykkedes, som jeg har sagt: For 99 procents vedkommende er det minimum 1.000 kr., og for en meget stor procentdel er det et større beløb. Så det er det, vi arbejder frem imod.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak.

Den næste med spørgsmål til beskæftigelsesministeren er hr. Hans Andersen.

Kl. 14:32

Spm. nr. S 827

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Hans Andersen (V) (medspørger: **Jens Ejner Christensen** (V)): Mener ministeren, at der skal gøres mere for at sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde?

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Værsgo.

Kl. 14:32

Hans Andersen (V):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at der skal gøres mere for at sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde?

Kl. 14:32

$\boldsymbol{Tredje\ næstformand\ (Lone\ Loklindt):}$

Ministeren.

Kl. 14:32

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Som jeg lige sagde før, vil vi gerne give incitamenter, men jeg tror måske, at det, der skiller vandene mellem spørgeren og regeringen, er, at vi ikke ønsker, at der skal være fattigdom i Danmark, vi ønsker ikke, at børn skal vokse op i fattigdom. Sporene fra kontanthjælpsloftet, som den tidligere regering indførte, skræmmer – alt for mange børn oplevede simpelt hen at vokse op i fattigdom. Det er jeg glad ved at vi har fået fjernet, for det var en vigtig ting at gøre.

Jeg ved, det er unødvendigt at sige det til hr. Hans Andersen, men så siger jeg det til dem, der måtte høre på, nemlig, at kontanthjælpssystemet ikke er et tag selv-bord. Det kan man nogle gange få indtryk af, når man hører debatten. Det, vi – i øvrigt i fællesskab – har gjort, er at sikre, at når man er på en offentlig ydelse og i øvrigt er parat til at yde, skal man også være med til det.

Jeg vil gerne fortsætte den her debat – jeg synes, den har mange spændende elementer i sig – men det kræver selvfølgelig, at dem, der debatterer, har noget konkret at debattere ud fra, og derfor glæder jeg mig så meget til, at Venstre bliver mere konkret, i forhold til hvilke plusord et moderne kontanthjælpssystem i virkeligheden dækker. Den dag, det åbenbares, bliver en rigtig god dag, for så kan vi – hr. Hans Andersen og jeg – få en meget bedre og mere kontant debat, som danskerne kan forholde sig til.

Så jeg glæder mig oprigtigt den dag, hvor jeg og befolkningen får belyst, hvad et moderne kontanthjælpsloft er.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det hr. Hans Andersen.

Kl. 14:34

Hans Andersen (V):

Jeg spurgte ministeren, om ministeren og regeringen ville arbejde videre for at sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde. Jeg prøvede at lytte rigtig grundigt til svaret, men der kom sådan set ikke noget bud på det. Altså, man kan jo tolke det i retning af, at regeringen så må være tilfreds med den situation, vi står i nu, og jeg hørte også, at statsministeren forleden kraftigt fremhævede, hvad gevinsten af de aftaler, vi har indgået, ville være i 2020.

Men nu er vi i 2015, og nu har vi en diskussion om, hvorvidt det er rimeligt, at man kan få ekstra 6 kr. i timen ved at tage et job. Er det rimeligt? Det er jo sådan set derfor, vi stiller spørgsmålet om, hvorvidt regeringen også finder, at det er rimeligt, og om, hvad regeringen vil gøre for at sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 14:35

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg ved selvfølgelig, at det er unødvendigt at sige, men Venstre taler meget om, at der skal findes penge – måske ved at sænke kontanthjælpen – til at sænke skatten i bunden, og der må jeg bare gøre opmærksom på noget. Hvis man skal halvere antallet af mennesker, der får mindre end 2.000 kr. ud af at gå på arbejde, hvor meget skal skat-

ten i bunden så egentlig sænkes? Hvor meget taler vi om? Jo, så skal man hæve beskæftigelsesfradraget med ca. 20 mia. kr.

Det, jeg bare prøver på at sige med det her, er, at når Venstre siger, om, at der er alt for lidt, at der ikke er nok, så får vi ikke nogen svar på, hvad det så er, Venstre vil. Jeg har nu sagt det meget klart i forbindelse med efterhånden temmelig mange spørgsmål, at jeg er glad ved, at det er lykkedes for den her regering at bringe os i en situation, hvor der for stort set alle mennesker er en økonomisk gevinst ved at komme i arbejde, ud over at det giver mulighed for at bide sig fast på arbejdsmarkedet, få pensionsordninger osv. osv.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:36

Hans Andersen (V):

Men vi kom jo ikke nærmere et svar på, om regeringen vil tage nye initiativer. Regeringen har sammen med Venstre lavet en skatteaftale, og den står der, hvor den står, og så kan man jo sidde og vente på, at den bliver fuldt implementeret i 2020. Men vi har bare et problem i dag med mennesker, som er på kontanthjælp, hvor det at finde et arbejde ikke er attraktivt nok, og derfor spørger vi regeringen: Vil regeringen tage yderligere initiativer? Og indtil videre har jeg ikke hørt noget som helst.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det beskæftigelsesministeren. Værsgo.

Kl. 14:37

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er jo rigtigt, som hr. Hans Andersen siger, at den skattereform, vi har aftalt, forbedrer situationen år for år. Jeg har sagt meget tydeligt, at jeg er rigtig glad for, at vi er kommet i den situation, at der nu ud over pligten også er et økonomisk incitament til at komme på arbejdsmarkedet.

Så har jeg også brugt nogle ord på at sige, hvor meget det så i øvrigt betyder for folk at komme på arbejdsmarkedet, altså at de gerne vil det og alle de andre ting i den forbindelse.

Jeg prøver bare at lede en lillebitte smule efter noget, når nu Venstre ikke vil fortælle, hvad et moderne kontanthjælpsloft er – for det kan åbenbart ikke lade sig gøre. Men Venstre siger så samtidig, at de penge, de får, vil de bruge til at hæve skatten, og så spørger jeg bare: De 20 mia. kr., jeg omtalte før, hvor skal de så i givet fald findes, hvad er det for nogle fugle på taget, som Venstre taler om her? Det bliver - undskyld, jeg siger det - meget ukonkret, fordi Venstre gør den her debat totalt ukonkret.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Så er det medspørgeren, hr. Jens Ejner Christensen. Værsgo.

Kl. 14:38

Jens Ejner Christensen (V):

Men det er jo dog sådan, siger ministeren, at vi i Venstre har fremlagt to konkrete ting, som vi mener kan være med til at øge det her incitament. Vi snakker om beskatningen af de lavestlønnede, og vi siger, at vi skal have vores moderne kontanthjælpsloft. Det er dog to konkrete tiltag og ting, uden at blive konkret på, hvordan vi lige skal skære kagen i forhold til de enkelte beløb.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge om noget. Ministeren sagde før, at ministeren sådan set var enig i, at det var godt at øge incitamentet om ikke andet så for den sidste procentdel, som ministeren siger vi mangler at øge incitamentet for. Hvad har regeringen tænkt

sig helt konkret at tage fat i og gøre der for at øge incitamentet, lad os så sige kun for den sidste ene procent, som man ikke har haft fat i endnu i de reformer, som vi ellers har lavet sammen?

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:39

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg synes måske, at det er lidt fantastisk, at hr. Jens Ejner Christensen starter med at sige, at Venstre dog har været konkret: Vi har peget på, at skatten skal lettes i bunden, og at der skal et moderne kontanthjælpsloft til. Det var det konkrete. Jeg refererede lige før til medspørgeren, hr. Hans Andersen. Hvis det er sådan, at vi skal have en gevinst på over 2.000 kr., så skal beskæftigelsesfradraget hæves med 20 mia. kr. Er det det konkrete beløb, som Venstre går efter, når nu hr. Jens Ejner Christensen er så konkret? Når det nu er sådan, at hr. Jens Ejner Christensen mener, at han er konkret, så sæt bare lige to ord på det der med et moderne kontanthjælpsloft. Det ville jo hjælpe lidt i forhold til det konkrete og til at forstå, hvor Venstres positioner er henne.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det hr. Jens Ejner Christensen.

Kl. 14:40

Jens Ejner Christensen (V):

Men da det her nu hedder spørgsmål til ministeren, prøver jeg så at spørge en gang til. Hvis det er sådan, at vi lægger den præmis ind, at der trods alt er en procent til sidst, som vi i fællesskab ikke har været dygtige nok til at øge incitamentet for i forhold til at tage et arbejde, hvad er det så, regeringen konkret har tænkt på af tiltag for at komme nærmere den ene procent, hvor vi skal øge incitamentet for at gå ud og tage et arbejde?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:40

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jamen det er rigtigt, at det her er spørgsmål til ministrene, og jeg skal også bestræbe mig på at svare. Men når hr. Jens Ejner Christensen siger, at man har været konkret, så synes jeg, det var meget fornuftigt lige at fange den bold i luften, for så konkret var det heller ikke.

Endelig vil jeg gerne sige, at der også lidt er en misforståelse i den måde, som spørgsmålet bliver stillet på. Det er ikke sådan, at det er et tag selv-bord at være på kontanthjælp eller for den sags skyld på dagpenge. Hvis det er sådan, at man er arbejdsmarkedsparat, skal man tage et job, uanset hvad. Og det synes jeg faktisk er et godt og et vigtigt princip, som jeg håber vi er enige om.

K1 14:41

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til medspørgeren. Så er det spørgeren, hr. Hans Andersen, igen. Værsgo.

Kl. 14:41

Hans Andersen (V):

Tak for det. I et skriftligt svar har ministeren jo over for mig oplyst, at hvis man så har den her familie, hvor to er på kontanthjælp, så skal den ene ud at tjene 37.800 kr. om måneden for at få en ekstra

gevinst på $1.500~\mathrm{kr}$. om måneden. Finder ministeren, at det er rimeligt $-37.800~\mathrm{kr}$.?

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 14:41

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tror ikke, at jeg på noget tidspunkt har forsøgt at give indtryk af, at det her var nemt. Og jeg tror, at den konflikt, i forhold til hvordan vi også beskytter børn og børnefamilier osv., ikke er en ny konflikt – den har jo været der altid. Det, jeg bare glæder mig over, er, at før skulle man ud at tjene et meget stort beløb for i det hele taget at få en positiv effekt. Det er så lykkedes nu, at der i forhold til en HK-mindstelønsoverenskomst er en effekt. Og jeg vil sige, at det også er job, der er inden for rækkevidde. Og så er der det at lægge til, og det tror jeg vi kan blive enige om, at det at få fodfæste inden for arbejdsmarkedet næsten også altid er vejen til at få en bedre løn og bedre forhold i det hele taget.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak, så er det spørgsmål afsluttet.

Så går vi til det næste spørgsmål, og det er også fra hr. Hans Andersen.

Kl. 14:42

Spm. nr. S 829

13) Til beskæftigelsesministeren af:

Hans Andersen (V) (medspørger: **Jens Ejner Christensen** (V)): Mener ministeren, at 470 kr. om måneden er tilstrækkelig tilskyndelse til at arbejde frem for ikke at arbejde?

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Værsgo.

Kl. 14:42

Hans Andersen (V):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at 470 kr. om måneden er tilstrækkelig tilskyndelse til at arbejde frem for ikke at arbejde?

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 14:43

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg håber, at hr. Hans Andersen vil forstå, hvad jeg siger nu, for det er ikke udtryk for uvilje. Men jeg ved ikke, hvor det der tal, 470 kr., kommer fra. Lige før jeg gik over i salen, prøvede jeg endnu en gang i mit system at finde ud af, om det er et tal, som jeg på en eller måde skal forholde mig til. Så jeg vil gerne sige, så det ikke kan misforstås: Det er ikke uvilje eller polemik eller noget som helst andet, men jeg har simpelt hen ikke kunnet finde ud af, hvor tallet 470 kr. kommer fra. Når jeg kan finde ud af det, vil jeg også meget gerne svare på det, så det er ikke udtryk for uvilje, men det er simpelt hen uvidenhed, der gør det.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Spørgeren.

Kl. 14:43

Hans Andersen (V):

Det glæder jeg mig til vi kan få belyst yderligere. Men i, hvad skal man sige, samme boldgade har ministeren jo svaret mig på spørgsmål nr. 92 i forhold til at være forsørger på kontanthjælp med to børn. Og eksemplet er, at forsørgeren får et job til 17.000 kr. om måneden, og der er gevinsten ved at tage det job nul, hvis man er på kontanthjælp og har to børn. Der ændrer rådighedsbeløbet sig ikke, når man tager et job til 17.000 kr. om måneden. Det er ret tæt på den mindsteløn, som er oplyst alle steder, og som indgår i debatten, og som ministeren sådan set også bruger i eksempler i svarene.

Er det så rimeligt, at man finder et job, hvor lønnen er så tæt på mindstelønnen, at man stadig væk må konstatere, at gevinsten er lig nul ved at tage et arbejde?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det ministeren for at svare.

Kl. 14:45

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er sikkert for dårligt, men igen vil jeg sige undskyld til hr. Hans Andersen. Jeg har sendt temmelig mange svar over, og jeg synes, jeg har prøvet at sætte mig rimelig godt ind i det, men jeg kan bare ikke genkende det der, og derfor må jeg, hvis jeg skal give noget, der ligner et kvalificeret svar som minister, simpelt hen beklage, at det kan jeg ikke. Det er ikke, fordi jeg ikke vil, og jeg skal gerne komme igen eller svare skriftligt, men jeg kan simpelt hen ikke huske det svar i detaljer. Det beklager jeg meget.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:45

Hans Andersen (V):

Tak for det. Så vil jeg godt spørge ministeren om følgende. I eksemplet er der jo oplyst, at hvis den pågældende på kontanthjælp finder et job til 19.000 kr., vil den pågældende, inden man betaler til transport, og inden man får passet børnene uden for åbningstiderne osv., have ekstra til sig selv om måneden 1.000 kr. Det er, hvis man finder et job til 19.000 kr. Hvis man nu finder et job til 17.000 kr. – til HK's mindsteløn, 17.470 kr. – hvad er gevinsten så? Og synes ministeren så, at det er rimeligt? Jeg vil bare sige, at jeg vil gætte på, at gevinsten er mindre end de 1.000 kr., og så har vi her et problem. Finder ministeren så, at vi er i mål, når vi taler om at gøre det mere attraktivt at arbejde?

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 14:46

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg har respekt for spørgeren, jeg har respekt for Folketinget, og jeg har respekt for ministeransvarlighedsloven. Det er simpelt hen ikke modvilje, vil jeg sige til hr. Hans Andersen, men jeg kan ikke i hovedet huske den situation, hvad der måske er af specielle forhold i forhold til den enlige forsørger, som hr. Hans Andersen omtaler, og derfor i respekt for de ting, som jeg sagde før, er det ikke modvilje, men så vil jeg bare meget nødigt gå ind i den debat. Når jeg er klædt på til det, vil jeg selvfølgelig gerne gå ind i debatten.

Kl. 14:47

Tredie næstformand (Lone Loklindt):

Så er det medspørgeren, hr. Jens Ejner Christensen.

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Kl. 14:47 Værsgo.

Kl. 14:49

Jens Ejner Christensen (V):

Jeg har ikke yderligere spørgsmål.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så får hovedspørgeren lov til at afslutte.

Kl. 14:47

Hans Andersen (V):

Tak for det. Jeg ser selvfølgelig frem til, at vi kan fortsætte den skriftlige dialog om det her for at sikre, at jeg får belyst de dilemmaer og de problemstillinger og det – hvad skal man sige – meget lidt rimelige, der er i, at det for mange mennesker stadig væk ikke kan betale sig at finde et arbejde.

I den her debat – og det må jeg spørge ministeren om, om ministeren er enig i – er der jo en mangel, når vi taler om det her med, at det skal kunne betale sig at arbejde, fordi de beløb, som vi taler om, hvor ministeren har nævnt de $1.000~\rm kr.$ og $2.000~\rm kr.$, hvis man er to i familien, er jo, inden man har betalt for transporten, og det er jo, inden man har sikret sig, at man også kan få en børnepasning, hvis man eksempelvis arbejder på skæve arbejdstider. Og der er en lang række andre udgifter forbundet med at arbejde. Så mener ministeren fortsat, at det er rimeligt, at man kun får $1.000~\rm kr.$ ekstra ud af at tage et arbejde?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 14:48

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jamen jeg må sige, at det jo så også gælder, når man får et job, at man bl.a. får en pensionsordning – det tror jeg at man på et senere tidspunkt i livet bliver rigtig glad for – som man jo ikke får, hvis man er på kontanthjælp. En erfaring, som jeg tror både hr. Hans Andersen og jeg har, er, at når man kommer ind på arbejdsmarkedet, kan man ofte starte på en forholdsvis beskeden løn. Men så betyder det også, at man ofte arbejder sig op til at få bedre vilkår. Sådan fungerer det danske arbejdsmarked jo. Så det er sådan en vindersag her, som jeg synes er fornuftig.

Jeg vil bare endnu en gang sige, at jeg er glad ved, at vi er kommet i en situation, hvor det for stort set alle – ud over at man er forpligtet til det – kan betale sig at arbejde, også økonomisk.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak, så er spørgsmålet besvaret.

Den næste spørger er fru Inger Støjberg, og det er et spørgsmål til beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:49

Spm. nr. S 834

14) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V) (medspørger: Hans Andersen (V)):

Når ministeren flere gange har udtalt, at et ægtepar på kontanthjælp over 30 år med børn vil kunne opnå 2.000 kr. ekstra pr. måned, vil ministeren så bekræfte, at det kun er, hvis begge begynder at arbejde, og mener ministeren så, det er realistisk, at begge kommer i arbejde samme måned, set i lyset af at kun mellem 0,4 og 1,5 pct. af

Inger Støjberg (V):

Tak. Når ministeren flere gange har udtalt, at et ægtepar på kontanthjælp over 30 år med børn vil kunne opnå 2.000 kr. ekstra pr. måned, vil ministeren så bekræfte, at det kun er, hvis begge begynder at arbejde, og mener ministeren så, det er realistisk, at begge kommer i arbejde samme måned, set i lyset af at kun mellem 0,4 og 1,5 pct. af ægteparrene på kontanthjælp forlader systemet på en almindelig måned?

ægteparrene på kontanthjælp forlader systemet på en almindelig må-

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 14:49

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne bekræfte, at jeg tror, Inger Støjberg har en case her, som vi nok ikke ser så ofte, nemlig at to, der er på kontanthjælp, i den samme måned skulle komme i beskæftigelse. Det findes sikkert også, men jeg tror, fru Inger Støjberg har ret i, at det nok ikke er den helt almindelige situation.

Men det kontanthjælpsægtepar opnår altså en gevinst på 1.000 kr. efter skat om måneden, hvis den ene kommer i beskæftigelse og modtager en løn, der svarer til HK's mindsteløn. Og som sagt, hvis begge kommer i beskæftigelse, er det så 2.000 kr. Jeg tror, at for den familie, vi taler om her, er 2.000 kr. rigtig mange penge, og 1.000 kr. er også noget, der luner i hverdagen.

Som jeg også har sagt nogle gange undervejs, er det sådan, at kontanthjælpssystemet ikke er sådan et fritvalgssystem. Hvis man er arbejdsmarkedsparat, skal man tage et job. Det er et princip, som jeg tror vi i øvrigt bredt forankret er enige om i Folketinget.

Så til hovedspørgsmålet, om det er den sædvanlige situation, at to i et ægtepar i samme måned kommer i job, vil jeg svare, at jeg tror, fru Inger Støjberg har ret i, at det ikke er den situation, vi hovedsagelig ser.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:51

Inger Støjberg (V):

Ja, og derfor kan man også godt sige, at det jo bliver en lidt underlig diskussion netop omkring de 2.000 kr. Problemet er jo, at der i den her regerings tid, og i hvert fald siden regeringen rev kontanthjælpsloftet ned, er kommet ca. 2.000 ekstra ægtepar, hvor begge er på kontanthjælp. Og det er jo, på trods af at regeringen gentagne gange har sagt, at det går langt bedre på arbejdsmarkedet, og at incitamenterne er i orden.

Hvis det nu var sådan, at incitamenterne til at tage et arbejde var i orden, og at arbejdsmarkedet var i bedring, som ministeren så ofte har sagt sammen med den øvrige regering, hvad er ministerens forklaring så på, at antallet af ægtepar på kontanthjælp har været støt stigende under den her regering? For det er jo et reelt problem, når begge er på kontanthjælp, netop fordi – som ministeren også flere gange har sagt – at man ikke er en del af fællesskabet. Og vi ved, at hvis man har et ægtepar, der er på kontanthjælp, så er risikoen for, at deres børn også ender på kontanthjælp, overhængende stor. Det ved vi fra undersøgelser.

Så det er jo et reelt problem. Men hvis det nu virkelig var sådan, at incitamenterne var i orden, og at arbejdsmarkedet var i bedring, hvorfor er der så kommet omkring 2.000 ekstra ægtepar på kontanthjælp, siden regeringen rev kontanthjælpsloftet ned?

Kl. 14:52

$\boldsymbol{Tredje\ næstformand\ (Lone\ Loklindt):}$

Ministeren.

Kl. 14:52

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er rigtigt, at vi rev kontanthjælpsloftet ned. Det er egentlig en meget præcis måde at udtrykke det på. Det gjorde vi, bl.a. fordi kontanthjælpsloftet var med til at gøre, at 2.700 børn levede i fattigdom. Jeg har det faktisk ganske udmærket med, at det ikke længere forekommer i Danmark.

Jeg tror, at en af de værdier, vi har i det danske samfund, er, at vi kerer os om børn og vi kerer os om børnefamilier. Har vi så gjort det godt nok i forhold til det mere overordnede spørgsmål, som fru Inger Støjberg stillede om den sociale arv osv.? Nej, det er jeg fuldstændig enig i, at det har vi ikke. Men det, vi har gjort, er, at vi har sikret, at når man så får muligheden for at komme i beskæftigelse, skal man for det første gøre det, og for det andet er der en økonomisk gevinst ved det. Det synes jeg trods alt er et godt fremskridt.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:53

Inger Støjberg (V):

Jeg kan jo forstå, at ministeren synes, at de økonomiske incitamenter er gode nok, som de er. Der kan jeg bare sige, at der er vi i Venstre lodret uenige. Jeg mener ikke, at incitamentet er i orden, og det er netop derfor, at vi vil indføre et nyt og moderne kontanthjælpsloft og samtidig sænke skatten i bunden.

Det virker nærmest, som om ministeren er stolt over det med, at man rev kontanthjælpsloftet ned, og så begrunder ministeren det så med, at der var 2.700 børn, der levede i fattigdom, som ministeren siger. Jeg ville sådan set hellere, at de her 2.700 børn oplevede, at deres forældre kom ud på arbejdsmarkedet. Det er jo der, synes jeg, at regeringen gør en fejl, for den skaber et system, der gør, at alt for mange bliver holdt uden for arbejdsmarkedet. Derfor synes jeg faktisk, at regeringen skulle tage at lytte til os i stedet for.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:54

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tror faktisk, at fru Inger Støjberg udmærket er klar over, at kontanthjælpsloftet ikke havde en synderlig stor effekt på det at komme i beskæftigelse. Det tror jeg faktisk at hun godt er klar over. Men det havde effekt for 2.700 børn i deres hverdag. Der havde det helt klart en effekt.

Så må jeg bare endnu en gang konstatere, at man slynger om sig med at lette skatten i bunden og et moderne kontanthjælpsloft, og jeg vil bare endnu en gang appellere til, at vi får en rigtig, ordentlig, fornuftig og kontant debat. Det får vi, i det øjeblik Venstre løfter sløret for, hvad der ligger bag et moderne kontanthjælpsloft, og for, hvordan det finansieres at lave skattelettelser i bunden. Når Venstre bliver præcise på deres politikområder, kan vi få en rigtig god debat til gavn for den politiske debat i Danmark og til gavn for danskerne.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det medspørger hr. Hans Andersen, værsgo.

Kl. 14:55

Hans Andersen (V):

Tak for det. Det er måske, fordi regeringen, ministeren, sådan set enten ikke har været opmærksom på det eller ikke vil anerkende, at det her med antallet af ægtepar på kontanthjælp går den gale vej. For der kom jo ikke nogen svar fra regeringen på, hvordan man så vil forbedre den her situation. Det her er kun gået den gale vej de senere år, og det kan jo hverken familierne eller vi være tjent med. Spørgsmålet er jo, hvad regeringen vil gøre ved det. Vi har her en situation, hvor en familie får 454.215 kr., og hvor de har meget begrænset incitament til at tage et arbejde. Så hvad er regeringen og ministerens løsning?

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:56

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg er ikke enig i, at det er gået den gale vej. Jeg er da sådan set glad ved, at det igennem de senere år er lykkedes at få over 40.000 flere i beskæftigelse. Det står lidt i kontrast til den tid, da vi havde den tidligere regering. Da mistede vi desværre i tusindvis af ikke mindst industriarbejdspladser. Det er heldigvis lykkedes os at kæmpe os lidt tilbage i forhold til det. Så er det rigtigt, at vi også har oplevet nogle konjunkturer, og at vi har oplevet, at der har været øget tilgang af folk med ikkevestlig baggrund til Danmark, hvad enten det er familiesammenføringer, eller det er flygtninge. Og det kan vi også se på nogle af tallene. Det har jeg sådan set ikke lagt skjul på. Men jeg er bare også lidt optaget af, at det rent faktisk er lykkedes at få skabt noget gang i Danmark. Vi er undervejs, som statsministeren redegjorde for i går i salen her, i den økonomiske politik generelt, og det er jo noget af det, der er helt afgørende at holde hånden under, altså at vi ikke begynder at eksperimentere med det, netop for at den gruppe, som vi bruger tiden på at tale om her i dag, får bedre muligheder for at komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 14:57

Hans Andersen (V):

Men ministeren forholder sig ikke til det problem, vi drøfter lige nu; altså, ministeren begynder at tale om den generelle situation og beskæftigelsessituationen i landet. Men her taler vi sådan set om ægtepar på kontanthjælp, og der har antallet været stigende, markant stigende, de senere år. Og der er ingen løsninger, som jeg lytter mig til det; det er sådan set det, ministeren svarer. Der er ikke nogen incitamenter til og tiltag til at sikre, at de her mennesker netop kan vise, at de gerne vil være rollemodeller, for det kan ikke betale sig at gå i arbejde. De får mindre end 6 kr. ud af at tage et arbejde.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Så er det ministeren.

K1 14:58

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg er ikke enig i, at det ikke kan betale sig at gå i arbejde, og jeg er heller ikke enig i, som det ligesom bliver udlagt, at man selv har valget i forhold til det. Hvis man er på overførselsindkomst og man er arbejdsmarkedsparat i Danmark, skal man påtage sig et job, det er uden for diskussion, og derfor er jeg heller ikke enig i, at det ikke kan betale sig at arbejde.

Jeg har netop påvist mange gange i dag, at der for langt, langt de fleste, 99 pct., er en kontant gevinst på 1.000 kr. ved at gå i arbejde. Så prøver jeg så på at sige, også fordi jeg er lidt stolt af det, at den politik, som den her regering har ført, rent faktisk har betydet, at vi nu har et samfund, som hænger bedre sammen, end det gjorde, før vi fik den nuværende regering. Det synes jeg da sådan set også godt man har lov at prale af en gang imellem. Det er ikke så tit, man får mulighed for det, men når hr. Hans Andersen stiller spørgsmål på den måde, får man jo lejlighed til det, så tak for det.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det fru Inger Støjberg.

Kl. 14:58

Inger Støjberg (V):

Jo, men helt grundlæggende er vores spørgsmål til ministeren i dag jo sådan set, *om* man i virkeligheden har et samfund, der hænger bedre sammen. Jeg synes personligt ikke, vi har et samfund, der hænger bedre sammen, når der er 2.000 ekstra ægtepar der er på kontanthjælp. Det synes jeg ikke giver en større sammenhængskraft, og jeg synes, det er et skævt Danmark, vi er ved at bygge op, når det ikke altid kan betale sig at arbejde. Jeg synes ikke, at 1.000 kr. om måneden er meget, man får ud af at arbejde. Og ja, så har ministeren jo i øvrigt ret i, når ministeren så giver *mig* ret i, at det er usandsynligt, at et ægtepar på kontanthjælp begge to får arbejde i løbet af en måned, og derfor passer regnestykket jo ikke, vil jeg sige til ministeren. Så vi er jo sådan set tilbage, hvor vi startede.

Jeg synes ikke, og Venstre synes ikke, at incitamenterne er i orden, når der for alt for mange mennesker er en meget, meget ringe økonomisk gevinst ved at arbejde, når man får 1.000 kr. ud af at arbejde. Og så skal man altså fratrække de udgifter, der er til transport og andet. Så det er meget lidt, vil jeg sige til ministeren.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Beskæftigelsesministeren, værsgo.

Kl. 15:00

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg er ikke enig i, at vi er ved at få et skævdelt samfund. Vi har faktisk rettet op på det skævdelte samfund, som den tidligere regering, som fru Inger Støjberg også var minister i, indførte, hvor der bl.a. var fattige børn i Danmark, så det er jeg ikke enig i. Det andet er, at det er lykkedes os at sikre, at langt de fleste også har et økonomisk udbytte af at gå på arbejde. Det incitament forstår jeg så fru Inger Støjberg og Venstre synes er alt for lavt, og det lægger man ikke skjul på. Man synes, at 6 kr. i timen – eller hvordan man nu definerer det – er alt, alt for lavt, at der er alt for lidt incitament.

Jeg spørger så bare, for at vi kan få en lidt mere reel debat, og da jeg tror, at fru Inger Støjberg er enig med mig i, at pengene ikke kommer flyvende ned fra himlen: Hvor er det, disse penge skal skaffes til at give det øgede incitament? Er det kontanthjælpen, der endnu en gang skal sættes ned? Er det beskæftigelsesfradraget, som skal sættes op? Hvor skal pengene komme fra? Vi kan godt få en fornuftig debat om det her, men det kræver, at Venstre og fru Inger Støjberg også spiller ud med, hvad der egentlig er Venstres politik på det her område.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Så er spørgsmålet afsluttet. Tak til beskæftigelsesministeren og til spørgerne.

Så går vi til næste spørgsmål, og det er spørgsmål 15 til undervisningsministeren af hr. Alex Ahrendtsen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:01

Spm. nr. S 765

15) Til undervisningsministeren af:

Alex Ahrendtsen (DF):

Vil ministeren skærpe tilsynet med muslimske friskoler, efter at BT den 24. februar 2015 har afsløret, at det var en muslimsk friskolelærer, Naji Dyndgaard, og hans forening, der stod bag arrangementet med en moske og en indbudt imam, som i sin prædiken opfordrede til krig mod jøder?

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Værsgo.

Kl. 15:01

Alex Ahrendtsen (DF):

Vil ministeren skærpe tilsynet med muslimske friskoler, efter at BT den 24. februar 2015 har afsløret, at det var en muslimsk friskolelærer, Naji Dyndgaard, og hans forening, der stod bag arrangementet med en moske og en indbudt imam, som i sin prædiken opfordrede til krig mod jøder?

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Værsgo til undervisningsministeren.

Kl. 15:02

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil godt sige tak for spørgsmålet, for det giver jo også en anledning til igen at præcisere – som det også har været debatten i flere sammenhænge – at alle frie grundskoler, uanset hvilken ideologisk eller religiøs baggrund de har, skal overholde bestemmelserne i friskoleloven. Og jeg vil godt lige sige, hvad de to centrale krav er i friskoleloven, for det er godt at have som præmis for diskussionen her. Det er, at de skal give en undervisning, som står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, og så skal skolerne efter deres formål og i hele deres virke forberede eleverne til at leve i et samfund som det danske med frihed og folkestyre samt udvikle og styrke elevernes kendskab til og respekt for grundlæggende frihedsog menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem kønnene. Det er jo nogle virkelig vigtige og fine formuleringer, og det gælder alle friskoler, selvfølgelig også religiøse friskoler. Det er sådan, at hvis skolerne ikke lever op til det, vil de ikke være berettiget til at modtage statstilskud.

Men sådan som jeg har forstået det ud fra den artikel i BT, der henvises til, så drejer det sig om en friskolelærer, som i sin fritid står i spidsen for, hvad der hedder Foreningen for Islamisk Kultur og Viden, og det skulle så være den forening, der stod bag det nævnte arrangement den 24. februar. Det er et arrangement, som ikke foregik på skolen, men i foreningens lokaler, og derfor har jeg ikke noget grundlag for at vurdere, om de ikke kunne have holdt det arrangement i de lokaler. Det kan man gøre. I det øjeblik der er en mistanke om, at man i en skoles virksomhed ikke lever op til det, der står i loven, herunder omkring demokrati og ligestilling, så kan vi gribe ind. Det er det, jeg som minister kan gøre, og det, vi altid gør. Men det her er et arrangement, der ikke har haft med skolevirksomhed at gøre.

Tredie næstformand (Lone Loklindt):

Spørgeren, hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 15:03

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak. Vi har jo tidligere diskuteret disse ting, og det har vi gjort, fordi der er en lang række problemer med muslimske friskoler, som med jævne mellemrum dukker op i medierne. Og ministeren har jo hver gang svaret venligt og altid svaret det samme, nemlig at friskolerne, også de muslimske, skal leve op til loven, og det er jo rigtigt, det skal de, og det er fint, at hun påpeger det. Problemet er jo bare, at man kan formode, at nogle friskoler måske har to ansigter – et ansigt udadtil over for offentligheden og ministeriet og et andet ansigt indadtil over for eleverne og over for muslimske forældre, som sender deres børn i skole. Der er jo folk i miljøet, som har afsløret den slags. Vi kan henvise til Ahmed Akkari, den berømte muslim i Danmark, som jo har været friskolelærer på adskillige friskoler, og som netop har beskrevet de to ansigter, man havde i friskolemiljøet i de muslimske miljøer: et officielt ansigt udadtil, over for tilsynet, over for kommunen, der sagde alle de rigtige ord – plusordene: tolerance, rummelighed, vi lever op til loven, vi kan godt lide at være i Danmark, vi gør, som I siger - og så et andet ansigt, der arbejdede i den stik modsatte retning.

Her har vi altså en friskolelærer, som i sin fritid arrangerer møder med imamer, der opfordrer til krig mod jøder, og samtidig underviser elever i 6. klasse. Synes ministeren virkelig ikke, at det er på tide at skærpe tilsynet, når vi gang på gang har disse sager? Der er en perlerække af enkeltstående tilfælde efterhånden med muslimske friskoler. Naji Dyndgaard, læreren, underviser altså på den her muslimske friskole. Giver det virkelig ikke anledning til at kigge den friskole nærmere i kortene?

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det ministeren for svar.

Kl. 15:05

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Nu vil jeg igen understrege, at det arrangement, der er skrevet om i BT, ikke har haft noget som helst med en muslimsk friskole at gøre. Det er foregået et andet sted. Men det ændrer ikke ved, at den undervisning, der foregår på en muslimsk friskole eller på alle mulige andre friskoler, altså skal stå mål med folkeskolen på det faglige indhold og leve op til demokrati, ligestilling osv. – det er jo det, der er det vigtige i kernen af den frie grundskolelov, vi har. Og hvis der er en mistanke om, at den ikke gør det, er der en række mekanismer, der kan sættes i spil. Der er den tilsynsførende, der kan være et eksternt tilsyn, og vi kan som tilsynsførende også gå ind med et anmeldt eller et uanmeldt tilsyn, hvis vi bliver tippet om, at man vurderer, at der kan være problemer. Så der er jo en række mekanismer, der kan sættes i spil. Men den konkrete sag i BT har faktisk ikke noget med en muslimsk friskole at gøre.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 15:06

Alex Ahrendtsen (DF):

Så lad mig forsøge mig med en sammenligning. Lad os nu forestille os, at der er en friskolelærer, der er nazist i sin fritid, og som arrangerer møder, der opfordrer til gasdrab på jøder, som vi kender det fra anden verdenskrig; det sker i fritiden, og alle er forargede, og det

kommer i medierne. Dagen efter går han så hen til sin friskole og underviser i historie. Ville ministeren så have samme tolerante indstilling over for den friskole, der har den her lærer ansat?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 15:07

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Nu er det jo et tænkt eksempel, spørgeren kommer med. Men det vil jo altid være sådan, og det er jo det, der ligger i friskoleloven, at hvis der er mistanke om, at man ikke lever op til de grundlæggende formål, som både er det faglige indhold og demokrati, ligestilling osv., og hvis vi får en henvendelse om det, er der som sagt både de interne tilsynsmekanismer, og der er de eksterne tilsynsmekanismer, herunder at vores tilsynsstyrelse kan gå ind både anmeldt og uanmeldt og på baggrund af det undersøge en hel konkret mistanke om, at undervisningen ikke står mål med de grundlæggende formål. Det betyder jo også, at hvis der er en lærer, der ikke stå på mål for det faglige indhold og for det, der skal være i forhold til demokrati og ligestilling, vil man kunne gå ind. Men det forudsætter jo selvfølgelig, at der er nogen, der siger: Vi tror ikke, at det foregår efter hensigten her.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Spørgeren.

Kl. 15:08

Alex Ahrendtsen (DF):

Der står jo en fra Dansk Folkeparti her og siger, at vi ikke tror på, at det helt foregår efter hensigten. Ministeren får her en opfordring til at gøre noget ved det. Jeg anerkender, at ministeren er meget rummelig. Jeg er ikke sikker på, at jeg er så rummelig, især ikke når det drejer sig om visse af de her muslimske friskoler, netop fordi de har to ansigter. Men nu får ministeren altså en opfordring til at gøre noget ved det. Vil ministeren så gøre det, efter at jeg, Alex Ahrendtsen, har bedt ministeren om at kigge den friskole nærmere i kortene?

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren for en afrunding.

Kl. 15:08

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil bare stilfærdigt gøre opmærksom på en gang til, at det konkrete eksempel, som jeg blev spurgt til, altså drejer sig om en person, som i et lokale, der på ingen måde har noget med friskolen at gøre, som en del af sin foreningsvirksomhed har ytret sig om forskellige ting og sager. Det har intet med den konkrete friskole at gøre. Hvis der er en konkret mistanke i forhold til undervisningen eller i forhold til demokrati og ligestilling på den pågældende friskole, er det jo en anden sag, men det er jo ikke det, der er tilfældet i den sag fra BT, som spørgeren har rejst spørgsmål om her.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er spørgsmålet afsluttet.

Vi går til det næste spørgsmål. Det er samme spørger, hr. Alex Ahrendtsen, spørgsmål nr. 16.

Kl. 15:09

Spm. nr. S 816

16) Til undervisningsministeren af:

Alex Ahrendtsen (DF):

Hvorfor bryder ministeren folkeskoleforliget ved at ændre i folkeskoleloven uden om forligspartierne i sagen om de kommunale internationale skoler?

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Værsgo.

Kl. 15:09

Alex Ahrendtsen (DF):

Hvorfor bryder ministeren folkeskoleforliget ved at ændre i folkeskoleloven uden om forligspartierne i sagen om de kommunale internationale skoler?

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 15:09

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil godt understrege, at vi selvfølgelig ikke kunne drømme om at bryde et forlig. Vi synes, det er utrolig vigtigt og værdifuldt, at vi har forligskredse, bl.a. om folkeskolen, og værdsætter det samarbejde, vi har med alle de partier, der er med i forligskredsen. Men det er jo altså ikke alle områder, der har med skole at gøre, der bliver reguleret af folkeskoleloven. De kommunale internationale grundskoler har deres egen hovedlov. Hvis man skal sige, hvordan historikken er, kan man sige, at de også hviler på den hovedlov, der er for de frie grundskoler. De har deres egen lov, og det med de frie grundskoler er jo ikke forligsbelagt. Det er aftalebelagt, og det vil sige, at der skal et flertal til for at ændre, hvad der er af lovgivning for de frie grundskoler. Det her er en ny hovedlov, fordi det er en ny type institution, men den hviler på mange af principperne fra lovgivningen om de frie grundskoler.

Det siger jeg bare for at understrege, at vi selvfølgelig ikke kunne drømme om at bryde folkeskoleforliget. Og i øvrigt værdsætter jeg det samarbejde, vi har i forligskredsen, også med Dansk Folkeparti.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det spørgeren, hr. Alex Ahrendtsen. Værsgo.

Kl. 15:10

Alex Ahrendtsen (DF):

Lad os lige opsummere, hvorfor vi egentlig står her. Dansk Folkeparti forhandlede sammen med regeringen og andre partier – de seks partier, der står bag folkeskoleaftalen – og i 7 måneder forhandlede vi. I de 6 måneder snakkede vi også om internationale skoler og linjer som en del af forhandlingsoplægget fra regeringen. Frem til maj 2013 var der to afsnit om internationale skoler og linjer i aftaleudkastet. De røg så ud til sidst, fordi Dansk Folkeparti ikke kunne sige ja til folkeskoleaftalen, medmindre de kom ud. Sådan er det jo, når man forhandler: Man tager, og man giver. Så de her internationale skoler og linjer var en del af forhandlingen, og de var så sandelig også en del af den samlede aftale, som vi indgik med hinanden. Altså, det var en forudsætning for aftalen, at de udgik, og at vi ikke gik ind og lavede ændringer eller aftaler på det område.

Det, der så sker, er, at regeringen efterfølgende fremsætter et lovforslag om kommunale internationale skoler, som er et selvstændigt lovforslag, men som dog alligevel berører folkeskoleloven. Hvordan kan ministeren så sige, at det her intet har med folkeskoleforliget at gøre, og at det intet har med folkeskoleloven at gøre, og hvordan kan ministeren påstå, at man ikke bryder forliget? For normal praksis i Folketinget er jo, at hvis et parti eller regeringen fremsætter et lovforslag, som der er forligspartier bag, og ikke snakker sammen med de partier, så kan de øvrige partier anse forliget som opsagt.

Vil ministeren ikke for det første bekræfte forløbet, som jeg har skitseret det, og for det andet bekræfte, at det er normal praksis i Folketinget?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 15:12

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er fuldstændig rigtigt, at regeringen som en del af folkeskoleloven havde ønsket, at en kommune kunne beslutte at lave en international grundskole, der simpelt hen var en folkeskole, men hvor der selvfølgelig var nogle andre muligheder med hensyn til sprog. Det vil sige, at den fuldstændig ville leve op til alt det, der er i folkeskoleloven. Det var Dansk Folkeparti imod. Det syntes både regeringen og de øvrige forligspartier var utrolig ærgerligt, for vi ville gerne havde givet mulighed for, at man kunne få nogle regulære internationale folkeskoler helt i forlængelse af folkeskoleloven.

Men vi handlede i respekt for, at Dansk Folkeparti var imod det, hvad jeg i øvrigt synes er ganske svært at forstå, for det er noget, der er efterspurgt ude i kommunerne, og noget, der er med til at skabe vækst i kommunerne, altså at man har udenlandske medarbejdere. Men det ønskede Dansk Folkeparti ikke, og det var jo ærgerligt. Så tog vi det ud. Det, vi så har gjort, er at lave et helt andet slags skoletilbud, der hviler på principperne for de frie grundskoler. Så derfor skal man ikke leve fuldt op til folkeskoleloven. Der sker ikke nogen ændringer i forhold til folkeskoleloven på grund af de frie internationale grundskoler, som det drejer sig om her. De har deres egen hovedlov med nogle andre frihedsgrader, end folkeskolen har.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Så er det spørgeren, hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 15:13

Alex Ahrendtsen (DF):

Det er jo ikke helt rigtigt, at folkeskoleloven ikke bliver ændret. Der kommer jo en teknisk ændring af folkeskoleloven. Det har ministeren selv i et svar til mig sagt. Dermed er folkeskoleforliget jo også berørt, for hvis man skal ændre i folkeskoleloven, skal man snakke med forligspartierne. Det er jo ikke et tag selv-bord. Så vil ministeren ikke bare bekræfte 1) at der kommer en lille ændring, en såkaldt teknisk ændring i folkeskoleloven, og 2) at det så også vil betyde, at man dermed bliver nødt til at inddrage forligspartierne?

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det ministeren for svar.

Kl. 15:14

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Nu er hr. Alex Ahrendtsen jo en garvet politiker og ved derfor også, at tekniske ændringer er noget, der sker i lovforslag på tværs. Det ændrer ikke på substansen i et lovforslag. Derfor er der jo en parallel til det her, nemlig da det besluttet – jeg tror så i øvrigt, at det var imod Dansk Folkepartis stemmer – at man kunne etablere en Europaskole, som heldigvis er åbnet nu i København. På samme måde har den sin egen lov. Der er nogle tekniske ændringer, men det ændrer ikke på substansen i folkeskoleloven. Der er nogle tekniske ændringer her, men det er en anden skoleform. Desværre kan man ikke lave en regulær international folkeskole, det forhindrede Dansk Folkeparti, men friskoleloven, som er en særlig lov, har vi brugt som et forbillede. Det bliver så et lidt andet skoletilbud end det, vi ville have, men dog et fremskridt for kommunerne.

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 15:15

Alex Ahrendtsen (DF):

Altså, jeg bliver jo nødt til at fastholde, at regeringen har opsagt skoleforliget. Jeg bliver nødt til at fastholde, at man ændrer i folkeskoleloven. Jeg bliver nødt til at fastholde, at det var en del af forhandlingsgrundlaget, og at det røg ud, og at det derfor også var grundlaget for den aftale, vi indgik. Det er forudsætningen for, at vi har lavet en folkeskoleaftale. Regeringen har opsagt forliget. Er ministeren ikke bekymret for, hvad der sker efter et valg, når regeringen selv har opsagt det her folkeskoleforlig og alle partier nu er stillet frit og kan ændre i folkeskoleloven, som det passer dem, hvis der skulle komme et nyt flertal efter et valg?

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det ministeren.

Kl. 15:15

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Regeringen kunne selvfølgelig ikke drømme om at opsige forliget. Et parti kan jo vælge at træde ud af forliget. Det opfordrer jeg så ikke til at Dansk Folkeparti gør, og jeg vil bare stilfærdigt nævne, at da vi havde debatten under førstebehandlingen om de internationale kommunale grundskoler, havde heller ingen af de øvrige partier i forligskredsen en oplevelse af, at man omgik folkeskoleforliget, af alle mulige gode grunde, for det har vi ikke gjort. Det er en selvstændig lov, det er et andet slags skoletilbud, og derfor står folkeskoleforliget selvfølgelig fuldt og helt og uantastet.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak for det. Så er spørgsmålet besvaret.

Så går vi til næste spørgsmål, som er spørgsmål 17 til transportministeren af hr. Karsten Nonbo fra Venstre.

Kl. 15:16

Spm. nr. S 757

17) Til transportministeren af:

Karsten Nonbo (V):

Hvornår vil ministeren i forligskredsen drøfte et fremrykket forløb for undersøgelse, finansiering og anlæg af de nordvendte ramper ved Ulse, som ministeren i svaret på Transportudvalgets spørgsmål 216, alm. del, har anført som en mulighed, og som Venstre ved mail af 22. januar 2015 kl. 09.31 fra Kristian Pihl Lorentzen har bedt om måtte komme på dagsordenen i forligskredsen på det førstkommende møde?

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Værsgo.

Kl. 15:16

Karsten Nonbo (V):

Tak, og det her spørgsmål er jo ikke stillet for at genere ministeren, men nærmest i utålmodighed efter at kunne hjælpe ministeren, og jeg vil lige sige, at det selvfølgelig drejer sig om vores fælles projekt, nemlig den kommende motorvej mellem Næstved og Rønnede, hvor jeg er lidt utålmodig, og derfor lyder spørgsmålet: Hvornår vil ministeren i den grønne forligskreds drøfte et fremrykket forløb for undersøgelse, finansiering og anlæg af de nordvendte ramper ved Ulse – og så snakker vi jo Sydmotorvejen – som ministeren i svaret på Transportudvalgets spørgsmål 216 har anført som en mulighed,

og som Venstre ved mail af 22. januar 2015 fra Kristian Pihl Lorentzen har bedt om måtte komme på dagsordenen i forligskredsen på det førstkommende møde?

For sagen er jo den – og det er derfor, jeg er så utålmodig – at de her Ulseramper er en del af projektet, og hvis vi får lavet dem færdig, inden vi begynder på alt det andet, så sparer vi meget omkørsel, så sparer vi meget ekstraarbejde.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Så er det ministeren for et svar.

Kl. 15:17

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Mange tak for dette spørgsmål og for indledningen her. Som baggrund kan jeg sige, at vi i 2009 i forligskredsen afsatte 2 mio. kr. til en forundersøgelse af en opgradering af rute 54 fra Næstved til Rønnede. De nordvendte ramper ved Ulse indgik som en del af den forundersøgelse, der blev gennemført af Vejdirektoratet i 2011-12. I juni sidste år blev vi i forligskredsen enige om at igangsætte en VVM-undersøgelse af rute 54, Næstved-Rønnede, og i november 2014 sendte jeg så udkast til kommissorium for VVM-undersøgelsen til forligskredsen.

Etableringen af de nordvendte ramper ved Ulse er som bekendt, og som spørgeren også nævner, en del af dette kommissorium. Der var grønt lys fra forligskredsen, og det videre arbejde med VVM-undersøgelsen er så sat i gang.

Nu spørges der så til, om ramperne kan trækkes ud af den samlede VVM-undersøgelse. Jeg vil sige det helt klart: Det er jo sådan, at vi i forligskredsen har aftalt, at ramperne ved Ulse skal miljøundersøges, men spørgsmålet er, hvor omfattende miljøundersøgelser der egentlig er brug for. Der er jo ikke nogen grund til at lave en fuld VVM-proces for ramperne, hvis der ikke er behov for det, og derfor er mit svar til hr. Karsten Nonbo, at jeg vil bede Vejdirektoratet om at igangsætte en miljøscreening af projektet. Den vil kunne gennemføres langt hurtigere end en VVM, nemlig i løbet af 6 måneder, og give den fornødne afklaring.

Så kan vi se på det til den tid. Så får vi jo også at vide, om den er VVM-pligtig, og så må vi gøre det. Og hvis den ikke er det, vil jeg foreslå forligskredsen, at det så kan udgå af den VVM-undersøgelse. Og dermed håber jeg så på, at jeg imødekommer det ønske fra hr. Karsten Nonbo.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det spørgeren, værsgo.

Kl. 15:19

Karsten Nonbo (V):

Jamen, kære minister, jeg har jo næsten ikke lyst til at spørge om mere, for det var jo det svar, jeg ønskede, men har så alligevel dette spørgsmål: Hvornår kunne denne VVM-screening gå i gang? For ministeren har jo fuldkommen ret i, at det også kan ende med det resultat, at man siger: Hov, hov, det var ikke nok; der skal alligevel en VVM-undersøgelse til. Men hvis screeningen er nok – hvilket ministeren og jeg vel nok er enige om; jeg tror i hvert fald inderst inde, det er nok, når det er to ramper tæt op ad en motorvej – hvornår kan den screening så eventuelt gå i gang?

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 15:19 Kl. 15:22

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Altså, man må jo sige, at vi laver en del ramper, også i forbindelse med det nye forlig. Det er nu ikke altid, vi laver VVM-undersøgelser af dem, det er jo op til en faglig vurdering, og den må vi så støtte os op ad. Men man må bare sige, at det normalt ikke er sådan, at der i hvert fald pr. automatik skal være en helt stor VVM-undersøgelse i forhold til ramper, det er fuldkommen rigtigt. Nu er det første gang, jeg siger det, så jeg vil sige, at jeg efter den her debat her i Folketingssalen vil sætte mig over i ministeriet og sørge for, at Vejdirektoratet får den her besked.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det spørgeren, værsgo.

Kl. 15:20

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil bare kvittere, for det lyder fantastisk. For fordelen er, at vi, hvis vi kan få screeningen nu, så kan hive de ramper ud af VVM-undersøgelsen og lave dem allerede til næste år, således at de er færdige, når et lovforslag om selve motorvejen er færdigt, og så kan de blive en slags genvej. Ministeren er jo godt klar over, at man vedrørende Køge, ved Næstved, ved rundkørslen osv., har flyttet den gamle Køgevej og lagt den helt ud ved siden af og nu har fjernet den igen. Og det koster altså nogle penge at anlægge en ny vej og så fjerne den igen. Men jeg takker for svaret, det var, hvad jeg skulle bruge. Så mangler jeg bare at få sat handling bag ordene. Tak.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det ministeren for afrunding. Værsgo.

Kl. 15:21

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Jamen det er jo glimrende, at vi også kan levere konkrete svar på de konkrete sager, der bliver rejst her. Så det synes jeg også er tilfredsstillende.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Så er spørgsmålet overstået.

Så er det det næste spørgsmål til transportministeren af hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, som jeg ikke kan se i salen.

Så går vi over til spørgsmål 19, som er til transportministeren af fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:21

Spm. nr. S 824

19) Til transportministeren af:

Louise Schack Elholm (V):

Mener ministeren, at det er en acceptabel løsning at føre togsporene uden om Ringsted Station?

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Værsgo.

Kl. 15:21

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Det er på baggrund af historier om, at Banedanmark skulle være i gang med at undersøge at rykke banen mellem København og Ringsted uden om Ringsted Station, hvilket jo er lidt overraskende. Derfor spørger jeg transportministeren, om ministeren mener, at det er en acceptabel løsning at føre togsporene uden om Ringsted Station.

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 15:22

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Tak for spørgsmålet. Jeg har lagt til grund for min besvarelse, at der med spørgsmålet henvises til, at Banedanmark i forbindelse med idéfasehøringen af en niveaufri udfletning øst for Ringsted Station har modtaget et høringssvar vedrørende muligheden for at føre jernbanen uden om Ringsted. Jeg kender ikke det nærmere indhold af det her høringssvar. Jeg har kun set det omtalt i medierne, så jeg kan ikke gå ind i en konkret vurdering, en sådan faglig vurdering, af det.

Efter hvad jeg kan læse i den lokale presse, går forslaget ikke på, at man vil nedlægge banen gennem Ringsted, men forslagsstilleren foreslår en eller anden form for suppleringsbane, en slags omfartsbane for godstog og visse passagertog, der altså så skulle køre uden om byen. Men en sådan indholdsmæssig og rent faglig vurdering af forslaget må vi afvente. Når man har sådan en idéhøringsfase, er vi nødt til at tage alle ideerne ind og levere en faglig høring.

Jeg hørte også, at spørgeren spurgte til min sådan personlige holdning. Med respekt for, at vi har sat en proces i gang – og man skal selvfølgelig give et svar og komme med en vurdering af alle spørgsmål, der kommer ind – vil jeg sige, at det ikke lyder umiddelbart realistisk overhovedet, at det ville kunne give de svar på det problem, vi er i gang med at løse.

Derudover kan jeg forestille mig, at det økonomisk er astronomiske summer, vi taler om. Men det kan vi jo alt sammen blive klogere på, når vi kan læse rapporten fra Banedanmark, som også bliver eksternt kvalitetssikret, og så kan det jo være, vi har ret begge to: at der er langt flere ulemper, end der vil være fordele ved den her idé, som altså er kommet ind fra en borger i idéfasen.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak for det. Så er det fru Louise Schack Elholm. Værsgo.

Kl. 15:24

Louise Schack Elholm (V):

Tak for besvarelsen og tak for, at ministeren siger, at ministeren ikke umiddelbart kan se, at det er realistisk. Det er sådan set også det, jeg gerne vil have. Jeg spørger om en politisk tilkendegivelse, fordi ministeren jo er den politiske myndighed over Banedanmark og dermed også kan styre de her ting. Og det virker meget ulogisk at bruge tid på at undersøge en løsning, som jo slet ikke adresserer det centrale, nemlig at vi snakker om et tog, der skal gå mellem Ringsted og København, og det gør det jo ikke, hvis ikke det kører til Ringsted. Så derfor mener jeg, at man jo burde kunne afvise det allerede fra start af og sige, at det ikke lever op til det helt centrale, nemlig at det skal være en togbane mellem København og Ringsted. Det er derfor, jeg gerne vil have ministerens politiske tilkendegivelse – at han som leder af det her område helt klart tilkendegiver, om det her giver nogen mening overhovedet.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren. Værsgo.

Kl. 15:24

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Tak. Men det er også blevet imødekommet, og jeg synes også, at det er det, jeg har leveret her. Jeg må bare sige, at jeg mener, at det ville være helt forkert og også fagligt langt ud over grænserne for, hvad man bør gøre som minister, hvis jeg gik ind og blandede mig i en

ide- og høringsfase, hvor der altså er borgerinddragelse. Der står direkte, hvordan vi gør det – og det gør vi jo ikke kun her, det gør vi mange, mange steder i Danmark i forbindelse med VVM' er – og jeg citerer her: Alle henvendelser og idéer vil blive vurderet. Det står der direkte, og når vi lover borgerne det og har en høringsfase, skal det selvfølgelig også være sådan, at det vil blive vurderet.

Nu spørges der så til min politiske og min personlige holdning, og den har jeg givet udtryk for. Jeg vurderer, at det er meget, meget lidt sandsynligt, at dette forslag overhovedet har nogen som helst realisme i sig. Men det er altså et forslag, som er kommet ind. Nu bliver det vurderet, på et overordnet niveau selvfølgelig, men det skal altså gøres, og den proces skal så finde sted.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Så er det fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:25

Louise Schack Elholm (V):

Jeg er selvfølgelig glad for, at ministeren ikke mener, det er realistisk. Jeg mener bare også, at ministeren som minister jo kan sige, at det her ikke er realistisk, og så sætte lidt mere handling bag ordene – altså sige, at det simpelt hen ikke er realistisk at lave en løsning mellem København og Ringsted, som ikke går til Ringsted. Det giver jo sig selv, at det ikke lever op til forudsætningerne. En togbane mellem Ringsted og København skal jo også gå til Ringsted. Det nytter jo ikke noget, at den kører uden om Ringsted.

Jeg kan så oplyse, at jeg *har* set det brev, som er blevet sendt fra forskeren fra DTU om det her, og det går ud på, at man skal lave en station uden for Ringsted, og at der skal etableres en togbane mellem Ringsted og den togstation, sådan som jeg forstår det, sådan at pendlerne kan komme dertil, og så skal den så komme ind på den normale bane ved Fjenneslev. Så det her lyder som en meget kringlet løsning, og jeg mener også, at den burde kunne afvises med det samme, fordi den er så urealistisk.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Transportministeren for afrunding.

Kl. 15:26

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Tak for det. Det var da godt at blive lidt oplyst om dette. Så vidt jeg forstår, er det faktisk en ret anerkendt trafikforsker. Det kan være, at der er nogle trafikale aspekter i det, som er gode. Det kan jeg ikke lige vurdere, for jeg har ikke set brevet. Men hvis det er sådan, som spørgeren her har skitseret det, så lyder det ikke bare er dyrt, så lyder det megadyrt, og som sagt kan jeg ikke rigtig se, at det skulle kunne løse nogen problemer. Det vil tværtimod skabe problemer og være helt uden for det, der er mulighed for at betale.

Men jeg håber også, at spørgeren forstår, at når vi har en offentlig høringsperiode med en idefase, så er det ikke sådan, at Folketinget skal pålægge ministeren noget, eller at ministeren skal gå ind og sige noget om en idé fra en borger, når vi har skrevet og sagt, at alle henvendelser og alle ideer vil blive besvaret og vurderet – selvfølgelig ikke helt vildt grundigt, men sådan overordnet set. Så skal det her også gøres sådan, for ellers ville det være sådan en slags berufsverbot, og det kan vi jo ikke tillade os at have.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til ministeren. Så er spørgsmålet besvaret.

Så går vi til spørgsmål 20 til transportministeren af fru Louise Schack Elholm.

Spm. nr. S 825

20) Til transportministeren af:

Louise Schack Elholm (V):

Mener ministeren, at Banedanmark skal bruge ressourcer på at undersøge en sporløsning, der fører de nye spor uden om Ringsted Station, Region Sjællands næststørste pendlerstation uden for det gamle Hovedstadens Trafikselskab?

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Værsgo.

Kl. 15:27

Louise Schack Elholm (V):

Det minder jo en smule om det andet, men det går skridtet videre. Hvor det andet spørgsmål gik på, hvordan ministerens politiske holdning var mere overordnet, så lyder det her spørgsmål: Mener ministeren, at Banedanmark skal bruge ressourcer på at undersøge en sporløsning, der fører de nye spor uden om Ringsted Station, Region Sjællands næststørste pendlerstation uden for det gamle Hovedstadens Trafikselskab?

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 15:28

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Som vi har berørt sporadisk i det sidste spørgsmål, og som det også er spørgeren bekendt, så er det helt almindelig praksis, at offentligheden og berørte parter har mulighed for at kommentere arbejdet og komme med bidrag undervejs i forbindelse med VVM-undersøgelser. Borgerinddragelse er altså et vigtigt princip i forbindelse med VVM. Det er fuldstændig efter den faste køreplan og procedure, at Banedanmark har udarbejdet debatoplæg til det, der hedder idefasehøring om niveaufri udfletning øst for Ringsted. Deraf fremgår det – og jeg citerer: Alle henvendelser og ideer vil blive vurderet. Den måde, vi gør det på, er helt standard, og jeg synes også, det er fornuftigt, at man inddrager borgere. Jeg ved, at det her projekt netop er sat i gang efter en borgerhenvendelse. Det viser en politisk interesse for sagen, men det viser sådan set også, at det er fint med borgerhenvendelser, og at vi tager dem alvorligt, hvis de har realisme i sig. Nu vil vi undersøge det her.

Men til den her sag: Idefasehøringen skal sammen med den gennemførte VVM-undersøgelse eksternt kvalitetssikres som led i at sikre det bedst mulige beslutningsgrundlag, og rammerne for den her eksterne kvalitetssikring er nærmere beskrevet i en opgavebeskrivelse udarbejdet af Transportministeriet. Heraf fremgår det, at alle indkomne løsningsforslag vurderes. Så både debatoplægget og opgavebeskrivelsen er den 8. januar sendt til Transportudvalget og forligskredsen. Så det er helt klart for alle, at vi selvfølgelig gør det, som man gør i de her processer, nemlig at når der kommer løsningsforslag fra borgere – og her var det en professor, en ekspert – og naboer og andre kommer med ideer, så vil de alle sammen blive vurderet, og så kan man jo så slå op og se dem. Det kan jo være – det tror jeg der er noget der tyder på – at vi har ret i, at lige det her forslag har alt for mange ulemper og ikke løser det problem, som det egentlig er projektets formål at løse. Men det kan vi jo se på, når vi har den her - hvad kan man sige - vurdering af forslaget her.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Spørgeren.

Louise Schack Elholm (V):

Tak for det. Jeg er jo helt med på, at der er en høringsfase, og vi kan jo ikke have indflydelse på, hvem der kommer med et høringssvar. Det er alle velkomne til. Det er hele ideen med en høring.

Mit spørgsmål mere går i retning af, om det er mere end bare et høringsnotat. Det er spørgsmålet om, hvorvidt man vil gå videre og gå i gang med at undersøge en løsning, som jeg mener er politisk urealistisk, som ikke lever op til de konkrete ting, som vi politisk har aftalt, bl.a. at der skal være en jernbane mellem Ringsted og København

Mit spørgsmål går på, om ministeren vil sikre, at vi ikke begynder at spilde skattepenge på at undersøge en løsning, som alligevel ikke er politisk realiserbar. Det, vi jo her står og bliver enige om, er, at det her ikke er en politisk realiserbar løsning, og så er der jo heller ikke nogen grund til spilde penge på det. Lad os hellere undersøge nogle af de løsninger, der er gode, og som er forskellige løsningsforslag til, hvordan vi mindst muligt skader de forskellige folk, der bor der, og hvordan vi sikrer den bedst mulige togdrift fremover.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Transportministeren, værsgo.

Kl. 15:31

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Jeg er glad for indledningen til spørgsmålet, for det er netop rigtigt, at det er en idéfase med en offentlig høring, hvor vi inviterer til borgermøder, der er høringsportaler, og der er udsendt debatoplæg og projektbeskrivelser. Når vi inviterer folk til at komme med deres ideer, er det selvfølgelig ikke sådan, at vi kan sige: Hov, den idé er upassende; den vil vi ikke lave en vurdering af. Vi er nødt til at sige, at vi vil få en vurdering af alle de ideer, der kommer ind.

Så kan man spørge: Er det så ikke spild af penge i forbindelse med de ideer, der ikke bliver til virkelighed? Nej, det mener jeg sådan set ikke, for det er jo en del af, at vi sikrer, at vi træffer de bedst mulige beslutninger og de klogeste beslutninger her i Folketinget. Det gør vi altså også i alle andre projekter. Men jeg kan da sige, at det er en vurdering, og det er altså ikke en nærmere undersøgelse, og man er ikke på den måde ude at lave store rapporter om det. Det er en vurdering på linje med vurderingen af alle de andre ideer, der kommer ind i de her høringsfaser.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak for det. Så er det fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:32

Louise Schack Elholm (V):

Så vil jeg gerne høre ministeren, om der så kommer en politisk vurdering af det, inden man går i gang med at lave en nærmere vurdering af det. Kommer der efter høringsnotatet, men inden man går i gang med en større beregning af, hvordan løsningen kan lade sig gøre – og man kommer til at bruge mange penge på at undersøge det nærmere – et element ind om, hvad der er politisk realiserbart, og hvad der ligger inden for den her politiske ramme?

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 15:32

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Det er jo logisk. Som jeg har hørt forslaget her beskrevet, er det et forslag om en ny jernbane, der går mange kilometer uden om en temmelig stor sjællandsk provinsby, og om en samtidig stikbane ind til midt i byen, og det er, sådan som jeg kan vurdere det – det er jo svært at stå og lave store beregninger her i Folketingssalen – et kæmpe milliardprojekt. Sådan lige på stående fod kan jeg næsten ikke forestille mig andet. Det arbejde har vi jo ikke på nogen måde hjemmel til nogen steder at sætte i gang.

Så hvis det pludselig efter denne grove vurdering af ideerne skulle vise sig, at det her skal man gå videre med, er vi jo alligevel nødt til at træffe en politisk beslutning, for det vil jo kræve vildt store beslutninger. Så meget kan jeg imødekomme det spørgsmål.

KL 15:33

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Spørgeren.

Kl. 15:33

Louise Schack Elholm (V):

Jamen jeg er da glad for den politiske tilkendegivelse, som ministeren kommer med, nemlig at hvis man vil gå videre med det her, tager vi først en politisk runde og vurderer, hvad der er realiserbart. Det takker jeg for, men jeg håber ikke, at vi kommer dertil.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Så er det spørgsmål afsluttet. (*Louise Schack Elholm* (V): Må ministeren ikke svare?). Undskyld, så får ministeren ordet.

Kl. 15:33

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Jeg fik jo næsten en spørger, der er tilfreds med svaret. Det er altid glimrende. Og det er rigtigt, nu må den her proces køre og så kommer den her vurdering af de ideer, der er kommet ind. Og mon ikke, at det ender med det, vi begge to tror, nemlig at der er en del af de forslag, bl.a. det her forslag, som er uden for den skive, vi har sat op for det her arbejde. Men det må vi så se. Det kan være, at vi bliver bekræftet i det. Det tror jeg.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak for det. Så vil jeg høre, om transportministeren er velvillig over for at tage spørgsmål nr. 18, da jeg går ud fra, at det er nogenlunde forberedt.

Så går vi til spørgsmål 18 fra hr. Jens Henrik Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:34

Spm. nr. S 822

18) Til transportministeren af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren som anbefalet i Teknologirådets rapport fra 2014 arbejde for en national strategi for droner?

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Værsgo.

Kl. 15:34

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak for det, og tak for smidigheden, formand og minister.

Det, jeg gerne vil spørge om, er jo, om ministeren som anbefalet i Teknologirådets rapport fra 2014 vil arbejde for en national strategi for droner.

K1. 15:34

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det ministeren.

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Tak for det, jeg beklager, jeg skulle lige finde det frem, ja, selvfølgelig tager vi det spørgsmål, det er logisk.

Teknologirådet har ved sin rapport »Civile droner i Danmark« anbefalet, at der udarbejdes en national strategi for integration af droner i det danske samfund. Strategien skal indeholde tiltag for udvikling af lovgivning samt støtte til forskning og erhverv, og jeg vil gerne i forlængelse af mine svar på Transportudvalgets forskellige spørgsmål redegøre skriftligt, men her mundtligt, for arbejdet om droner.

I sommeren 2013 nedsatte regeringen en tværministeriel arbejdsgruppe, der især skulle se nærmere på de reguleringsmæssige udfordringer ved udbredelsen af civile droner, der er i Danmark. Arbejdsgruppen består af repræsentanter fra Justitsministeriet, Erhvervs- og Vækstministeriet, Forsvarsministeriet og Transportministeriet sammen med Trafikstyrelsen. Status for den her arbejdsgruppes arbejde er, at rapporten nu er sendt til godkendelse i de involverede ministerier. Når alle ministerier har godkendt rapporten, vil den blive offentliggjort og også sendt i høring.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi hører branchen i det her, for formentlig er der nogle i branchen, der er længere fremme, end nogle af vores systemer er. Så det er fint, at alle i branchen og alle interesserede her bliver hørt.

Når den høring så er færdig, vil jeg indlede en politisk drøftelse af sagen. Jeg ser meget frem til både at læse arbejdsgruppens rapport, men også den politiske drøftelse. Jeg kan sige, at det sådan set er et emne, der faktisk er interesse for, ikke kun i Danmark, men også i resten af Europa, for man kan jo se, at der sker en rivende teknologisk udvikling, som vi skal være klar til og måske endda kunne udnytte til at få goder i vores samfund. Det må vi være klar til, så det ser jeg frem til.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Så er det spørgeren, værsgo.

Kl. 15:36

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak, og tak for svaret. Jeg glæder mig jo meget over, at ministeren udtrykker, at det her er et område, som der er perspektiv i, og det er et område, der kan være fremtid i. Jeg er også glad for at høre, at den rapport, som har været på trapperne længe, nu åbenbart er helt på trapperne. Jeg går ud fra, at ministeren også er bekendt med noget af indholdet, og derfor savner jeg lidt et svar på, hvor ministeren står i forhold til at etablere en national strategi.

Det er rigtig fint at køre en høring, og det er rigtig fint at gå ud til erhvervet, men nogle af de ting, som jo er helt grundlæggende, er i forhold til de lovgivningsmæssige og de styringsmæssige dele af det her, hvor man kan sige at vi har brug for en national strategi. I lyset af de terrorhandlinger, der var i København for nylig, kunne man jo også sige, at et område, hvor det var helt oplagt at tage det her i brug hurtigst muligt, var i beredskabet, i forhold til at kunne skabe et hurtigt overblik over situationer, i forhold til at hjælpe til at se, hvad der sker, hvis der har været en ulykke, der har været et terrorangreb, der har været noget andet.

Så derfor synes jeg jo sådan set, at vi burde komme i gang, og jo før, jo bedre. Men jeg har sådan lidt, desværre, en oplevelse af, at det trækker ud. Altså, jeg fik et svar fra ministeren i december om, at rapporten kom primo januar. Og primo februar var jeg til et møde med det, der hedder UAS, Unmanned Aircraft Systems, det vil sige dronernes forening, hvor der var en embedsmand fra Trafikstyrelsen, der jo også sagde, at nu var rapporten sådan lige på trapperne.

Så derfor bliver jeg selvfølgelig mere og mere nysgerrig efter at høre, hvor rapporten er, og hvad der står i den, og om ministeren i givet fald egentlig synes og står ved, at det er noget, vi skal gøre noget ved. Hvornår kommer så den nationale strategi? Hvornår kommer initiativet til den?

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren, værsgo.

Kl. 15:38

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Tak for de opfølgende spørgsmål. Jeg deler fuldkommen interessen, og jeg kan sådan set godt forstå, at man spørger efter tidsplaner osv.

Rapporten handler om en lang række – og det må man også sige – temmelig komplicerede forhold, i forhold til hvad vi ellers har af regulering. Så der er mange interessenter, der er involveret i processen. Der er også mange hensyn at tage på tværs af ministerierne. Der er flyvesikkerheden, det er klart, og privatlivets fred er også et vigtigt aspekt. Så er der beskyttelsen mod ulovlig brug af droner, samtidig med at der er noget erhvervsmæssig udvikling. Nu bliver der så spurgt helt konkret til, hvor status er, og hvor langt det er nået. Her vil jeg da oplyse, at det ikke er alle ministerier, som har været involveret i arbejdsgruppens arbejde, som endnu har godkendt rapporten, men Transportministeriet har godkendt den. Det sidste ministerium, som mangler at godkende rapporten, er nu Justitsministeriet. Det er den status, jeg lige har fået nu her.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak for det. Så er det spørgeren igen. Værsgo.

Kl. 15:39

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes jo stadig væk ikke, jeg får et helt klart svar på det, jeg spørger om. Jeg tænker, at der selvfølgelig er rigtig mange problemstillinger i det her, og jeg er ikke i tvivl om, at rapporten, når den kommer, vil beskrive alle de problemstillinger, der er brug for at tage hånd om, både i forhold til sikkerheden og i forhold til privatlivet osv. osv. Men netop derfor vil jeg jo mene, at der er brug for at lave en national strategi. Et oplagt emne, som jeg også nævnte, vil jo være i forhold til at bruge det som beredskab eller lade beredskabet bruge det, det kan være politiet, det kan være brandvæsenet, det kan være andre områder. (*Tredje næstformand* (Lone Loklindt): Ja tak!) Og man kan sige: Hvornår kommer den?

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren, værsgo.

Kl. 15:40

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Det er klart, at jeg lige vil afvente den sidste godkendelse, før jeg kan kommentere på indholdet i rapporten. Men rapporten kommer med anbefalinger til en samlet reguleringsramme for civile droner. Det er det, som ligger i oplægget til arbejdsgruppen. Det er altså en samlet reguleringsramme, hvor man skal se på nogle af de aspekter, som jeg før skitserede her, og formentlig også flere. Så kan man jo se på behovet for tiltag. Efter rapporten er kommet, sender vi den altså i høring, og dernæst kommer der den politiske drøftelse. Det ser jeg frem til. Jeg kan jo ikke lige udtale mig i forhold til beredskab, men hvis der er muligheder der, er jeg sikker på, at det så også vil blive belyst i den sammenhæng.

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det spørgeren i den sidste runde.

Kl. 15:40

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Men jeg tror egentlig bare, at jeg vil slutte med et meget enkelt spørgsmål. Vil ministeren bakke op om, at der etableres en national handlingsplan for droner – ja eller nej?

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Transportministeren, værsgo.

Kl. 15:41

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Det kommer jo sandelig an på, hvad en national handlingsplan indeholder. Det er jo nok indholdet, vi skal fokusere på. Opgaven her er at finde en samlet reguleringsramme, altså hvordan vi regulerer inden for alle de forskellige lovgivninger og sikkerhedshensyn, vi nu skal tage her, i forhold til udviklingen af droner. Det tror jeg virkelig der er behov for, og det kan jeg forstå også på debatten derude i miljøet og på de erhvervsdrivende, jeg har talt med om det. Så det tror jeg virkelig der er behov for. Hvis der så derudover er behov for tiltag, er vi meget, meget åbne, og jeg må sige, at vi på europæisk plan er nogle af dem, der går allerforrest, og der er også fra EU's side interesse for at høre om, hvad vi når frem til i det arbejde, vi har.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak for det, så er også dette spørgsmål klaret.

Som tidligere meddelt er spørgsmål 21 og 22 udgået af dagens dagsorden.

Så er det sidste spørgsmål fra fru Inger Støjberg til skatteministeren.

Kl. 15:41

Spm. nr. S 835

21) Til transportministeren af:

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Er ministeren enig i, at eventuelt resterende udisponerede midler i handicaptilgængelighedspuljen bør udmøntes hurtigst muligt? (Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 15:41

Spm. nr. S 836

22) Til transportministeren af:

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Vil ministeren tage initiativ til at forbedre adgangsforholdene for handicappede på Børkop Station?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 15:41

Spm. nr. S 833

23) Til skatteministeren af:

Inger Støjberg (V) (medspørger: Hans Andersen (V)):

Vil regeringen være med til at lette skatten for de lavestlønnede, så de får mere ud af at gå på arbejde?

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Værsgo.

Kl. 15:42

$\textbf{Inger St\"{øjberg}} \ (V):$

Tak for det.

Vil regeringen være med til at lette skatten i bunden for de lavestlønnede, så de får mere ud af at gå på arbejde?

K1 15:42

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Tak for spørgsmålet. Regeringen har allerede prioriteret at sænke skatten for almindelige lønmodtagere og dermed øget gevinsten ved at få et arbejde. Regeringens skattereform fra 2012 havde netop til formål at forøge gevinsten ved at være i job og ved at yde en ekstra arbejdsindsats. Den blev vedtaget af et bredt flertal i Folketinget, herunder også Venstre. Vi sørgede for lavere skat på arbejde, og vi målrettede i høj grad skattelettelserne til lav- og mellemindkomstgrupperne.

Størstedelen af skattelettelserne indebar således en forhøjelse af beskæftigelsesfradraget, som kommer alle de mere end 3 millioner, der er i beskæftigelse, til gode. Samtidig forhøjede vi beskæftigelsesfradraget for enlige forsørgere. Det er jeg stolt af.

Beskæftigelsesfradraget blev hævet med op til 16.800 kr. i 2015-niveau, så gevinsten ved at få et arbejde blev øget med op til ca. 4.300 kr. om året. Det har givet en helt almindelig lønmodtager 360 kr. mere om måneden. Regeringen har ikke givet yderligere skattenedsættelser. Vi skal ikke bruge hver en fri krone på skattenedsættelser, for vi skal finde en balance, hvor vi også udvikler vores velfærd.

Det er jo derfor, regeringen ikke mener, at nulvækst er vejen frem, men derimod, at vi skal udvikle vores velfærd. En moderne og velfungerende offentlig sektor er en stor styrke for vores samfund, både for borgernes livskvalitet og ikke mindst for erhvervslivets konkurrenceevne. Vores prioritering af uddannelse, sundhed og børnepasning understøtter jo også netop produktion og beskæftigelse i den private sektor i Danmark.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det spørgeren, værsgo.

Kl. 15:43

Inger Støjberg (V):

Det kan vel nærmest betragtes som et nej, når ministeren siger, som han gør. Hvis man tager regeringens egne tal, er det jo sådan, at selv når skatte- og kontanthjælpsreformerne samlet set er fuldt indfaset, vil det stadig væk være sådan, at der er 250.000 danskere, som kun har en meget svag økonomisk tilskyndelse til at arbejde. Synes ministeren, at det er godt nok?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Skatteministeren, værsgo.

Kl. 15:44

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Der er to ting: For det første er det vel ganske typisk, at fru Inger Støjberg faktisk ikke lytter til det, som jeg siger som minister, nemlig at vi bestemt ikke udelukker, at vi kan kigge på skatten også i den nedre ende, men at vi blot ikke vil prioritere enhver disponibel krone til det. Det er bare lige for at slå det fast. Der tager fru Inger Støjberg fejl.

Det andet er, at jeg tror, at der sidder rigtig mange mennesker ude foran tv-skærmene lige nu, og der er nogle, som sidder herinde og lytter – det gælder ikke så mange, og det kan jeg egentlig godt forstå – som tænker: Gad vide om der egentlig overhovedet er en virkelighedsfornemmelse inde i det der Folketing, for der er vel andre fordele ved at gå på arbejde end blot det, at man tjener nogle kroner. Jeg ved godt, at jeg har været en hel del flere år på det virkelige arbejdsmarked, end fru Inger Støjberg har, men min oplevelse er sådan set bare, at rigtig mange danskere ikke kan genkende den virkelighed.

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det fru Inger Støjberg.

Kl. 15:45

Inger Støjberg (V):

Jeg ved jo så nu rent faktisk ikke, om ministeren har været flere år på arbejdsmarkedet, end jeg har – det kan godt være – men jeg kan i hvert fald sige, at jeg også har været ude på arbejdsmarkedet.

Men når det er sagt, synes jeg jo, det er lidt ærgerligt og måske også lidt underligt, at en socialdemokratisk ledet regering ikke er mere fokuseret på netop at skabe et arbejdsmarked, hvor det bedre kan betale sig at arbejde. Jeg er fuldstændig enig i, at der også er andet i det at gå på arbejde end bare pengene i sig selv og det, at man måske kan få mere ud af det. Men problemet er jo, minister, at selv når både skattereformen og kontanthjælpsreformen er gennemført, er der 250.000 danskere, der kun har et meget ringe økonomisk incitament til at arbejde. Det er da at skabe et skævt system.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Skatteministeren, værsgo.

Kl. 15:46

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Men vi taler jo også om i den her sammenhæng, hvad det så er, der skal til. Vi udelukker bestemt ikke, at man kan gå ned ad en vej, hvor man kan skabe yderligere incitamenter. Og den her regering har jo lige præcis som sagt skabt incitamenter til at få folk i arbejde. Men jeg må også bare konstatere, at når jeg kigger på Venstres planer eller rettere overvejelser, som der ligger – det er jo ikke nogen planer, der rigtig kan defineres – må man bare sige, at det jo ikke er, fordi der umiddelbart synes at være galoperende finansiering til at lave store skattelettelser.

Hvis man eksempelvis tager det gamle kontanthjælpsloft, vil de 80 mio. kr., som det kan give i statskassen, sådan set give en kasseassistent på mindstelønnen en samlet skattereduktion på 3 kr. om måneden. Det er jo ikke særlig imponerende.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så går vi over til medspørgeren, som er hr. Hans Andersen. Værsgo.

Hans Andersen (V):

Tak for det. Ministeren vil ikke udelukke skattelettelser, men tilføjer så, at han ikke vil bruge enhver disponibel krone til dette formål. Jeg synes jo, at ministeren bør forholde sig til, at selv med skattereformen vil der stadig væk være 250.000 mennesker i Danmark, som har en svag tilskyndelse til at arbejde.

Så er spørgsmålet: Synes ministeren, det er godt nok? Er ministeren ikke enig i, at der skal være et større økonomisk incitament til sådan set at tage et arbejde? Og er ministeren ikke enig i, at når vi taler om at lette skatten på arbejde, skal man lette skatten for dem, der har de laveste indkomster? Så hvad vil ministeren gøre ved det problem?

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Skatteministeren, værsgo.

Kl. 15:48

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Jeg synes, at jeg meget klart har tilkendegivet, at jeg synes, det er utrolig sympatisk, at man gerne vil sænke skatten i den lavere ende, i modsætning til hvad den tidligere regering har gjort, nemlig at give nogle skattelettelser til nogle mere velstillede. Så det er sådan set meget sympatisk, og det er også det, som denne regering har bestræbt sig på og også gennemført sammen med Venstre.

Men man må også sige, at jeg tror, at der er forskellige definitioner af, hvad incitamentet er. Jeg ved godt, at Venstre er et parti, som mener, at 2.000 kr. slet ikke er noget særligt. Men jeg må sige, at ude i den virkelige verden, ude på den anden side af Christiansborgs tykke mure, opfattes den slags gevinster faktisk som relativt store beløb. Som sagt vil jeg bestemt ikke udelukke, at man engang kan gøre noget igen også på dette område – det kunne være dejligt – men jeg må også bare sige, at det jo kræver, at man har en finansiering, som er holdbar.

Jeg ved jo, at man bare må sige, at der ikke er nogen holdbar finansiering fra det alternativ, som er, eksempelvis partiet Venstre. Der er ikke nogen plan, andet end at man har skitseret nogle løse tanker om at gøre et eller andet for de allersvageste i det her samfund og skære ned på deres ydelser, og det synes jeg sådan set er relativt usympatisk, især når vi ved, at det sådan set ikke giver noget særligt. 3 kr. om måneden er i hvert fald ikke det, tror jeg, som vil få nogen som helst til at være specielt begejstrede.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 15:49

Hans Andersen (V):

Jeg må bare konstatere, at regeringen og skatteministeren så finder, at 6 kr. ekstra i timen er fuldt rimeligt. Det er det, der skal til. Regeringen ønsker ikke at gå længere. Det er det, der skal til, for at flere mennesker kommer i arbejde. Jeg vil bare sige, at der er vi lodret uenige. Det skal gøres mere attraktivt at arbejde, og vi må konstatere, at regeringen altså ikke har nogen planer om at gøre noget ved det. Der er så den åbenlyse forskel på Venstre og regeringen. Vi ønsker faktisk at gøre det mere attraktivt at arbejde, og vi må bare konstatere, at det ønsker regeringen ikke at gøre noget ved.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det ministeren med et svar.

Kl. 15:50

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Igen må man så sige, at det forudsætter, at man rent faktisk har nogle penge at gøre det med. Hvis jeg forstår Venstres planer ret, handler det om at gøre noget ved nogle overførselsindkomster, skære ned på dem, ramme de svageste i samfundet, det skal gå ud over nogle børnefamilier. Man må selvfølgelig have den holdning til det, som man nu har, men det er jo ikke, fordi det giver specielt mange penge i kassen.

Hvis man genindfører det gamle loft, giver det altså det, der svarer til 3 kr. om måneden til en kasseassistent. Hvis man forestiller sig, at man f.eks. ville være i stand til at få 600 mio. kr. ud af det her, vil jeg sige, at det er et større beløb, men det vil stadig væk kun give det, der svarer til en pakke leverpostej af Stryhns lidt bedre kvalitet om måneden, og det er jo ingenting. I forhold til de incitamenter, som hr. Hans Andersen indikerer, er det jo ingenting. Det er forsvindende lidt.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det spørgeren, fru Inger Støjberg, igen. Værsgo.

Inger Støjberg (V):

Når man hører på ministeren, kan vi lige så godt give op og sige, at alting er, som det nu skal være. Skidt med, at der er 333.000 danskere, der kun har en meget ringe tilskyndelse til at arbejde, og skidt med, at der er 46.400 mennesker i Danmark, der har under 1.000 kr. ud af at arbejde om måneden, og skidt med, at der er 17.700, der slet ikke får noget ud af at arbejde, men vil få mere ud af at være på offentlig forsørgelse. Det er da en utrolig mærkelig indstilling, og så faktisk hos en socialdemokrat. Altså, som jeg ser det, gælder det da om at skabe et samfund, hvor der er virketrang og virkelyst, og hvor det altid kan betale sig at arbejde. Men jeg kan høre, at der ser vi åbenbart vidt forskelligt på det.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det ministeren for at afslutte.

Kl. 15:52

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Den her regering har præcis skabt muligheder for virketrang i langt større grad end det, som Venstres planer lægger op til, for vi kan jo bare se, at der ikke er nogen sammenhængende økonomisk politik, som understøtter mere end 3 kr. 3 kr. om måneden er jo ingenting for en kasseekspedient. Hvorfor i alverden skulle det dog give et yderligere incitament? Fru Inger Støjberg ryster på hovedet, og det kan jeg sandelig godt forstå, for det regnestykke hænger jo ikke sammen. Så må man, hvis man mener, at der er nogle flere penge, som kan hentes ved at skære ned på ydelserne til de ringest stillede børnefamilier, vise et regnskab. Så må man vise, hvor pengene skal komme fra.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til skatteministeren.

Så er spørgsmålet afsluttet, og hermed er spørgetiden afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om anlæg og drift af en fast forbindelse over Femern Bælt med tilhørende landanlæg i Danmark.

Af transportministeren (Magnus Heunicke).

(Fremsættelse 25.02.2015).

Sammen med dette punkt foretages: 3) 1. behandling af lovforslag nr. L 142:

Forslag til lov om ændring af lov om Sund og Bælt Holding A/S, lov om projektering af fast forbindelse over Femern Bælt med tilhørende landanlæg i Danmark og selskabsskatteloven. (Ophævelse af særbestemmelser vedrørende skat).

Af transportministeren (Magnus Heunicke). (Fremsættelse 25.02.2015).

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Som tidligere meddelt er behandlingen af lovforslag L 141 og L 142 udgået af dagsordenen. Vi går derfor over til det næste punkt på dagsordenen.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 143:

Forslag til lov om ændring af lov om anlæg af en jernbanestrækning København-Ringsted over Køge. (Bemyndigelse til etablering af niveaufri udfletning ved Ny Ellebjerg med dertilhørende anlæg).

Af transportministeren (Magnus Heunicke). (Fremsættelse 25.02.2015).

KL 15:53

Forhandling

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Forhandlingen er åbnet. Den første taler i rækken er hr. Kristian Pihl Lorentzen for Venstre. Værsgo.

Kl. 15:53

(Ordfører)

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for det. Med dette lovforslag bemyndiger vi transportministeren til at etablere en niveaufri udfletning på jernbanen ved Ny Ellebjerg. Lovforslaget er en forbedring af den tidligere vedtagne anlægslov om anlæggelse af en ny jernbane imellem København og Ringsted via Køge. Det er et visionært og meget stort projekt til omkring 11 mia. kr. Det er et projekt, der i høj grad vil gavne både fjerntrafikken mellem landsdelene og den regionale pendlertrafik på Sjælland.

Men formålet med dette tillægsanlægsprojekt, kunne man kalde det, ved Ny Ellebjerg er jo at sikre en såkaldt konfliktfri krydsning af Øresundsbanen og den nye jernbane mellem København og Ringsted. Det giver en mere robust og pålidelig togdrift. Projektet medfører en klar forbedring af den nye jernbane mellem København og Ringsted og den tilknyttede togdrift, og det gavner selvfølgelig først og fremmest passagererne, men også banegodstransporten, som kommer til at køre på dette sted.

På den baggrund skal jeg meddele, at Venstre kan støtte lovforslaget.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til Venstres ordfører. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:55

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Fra socialdemokratisk side er der ingen tvivl om, at de vigtigste transportpolitiske mål er, at vi skal have bedre tog, vi skal have en mere sammenhængende togdrift, og vi skal have en langt bedre service over for togpassagererne, og så skal vi selvfølgelig også have langt mere gods over på jernbane. Med det her konkrete lovforslag, hvor vi lægger op til en såkaldt niveaufri skæring, sikrer vi altså, at vi kan få større regularitet, større fleksibilitet, og det er et skridt i den rigtige retning. Som også Venstres ordfører var inde på, da han også bakkede op om det her, er det en forbedring af den eksisterende anlægslov på det her område, det er et skridt i den rigtige retning for togdriften, for den kollektive trafik og for gods på jernbane. Det er noget, vi kan være stolte af og tilfredse med.

Der er ingen tvivl om, at når man laver et projekt som det her, så kommer man også til at genere nogle borgere undervejs. Det er jo selvfølgelig ikke, fordi vi ønsker at genere de her borgere, men når man skal anlægge noget, kommer det til at larme og til at støje, og derfor er jeg også som Socialdemokraternes ordfører glad for, at der har været en tæt dialog med de berørte borgere, og at man navnlig i kolonihaveområdet har været i dialog og fået lagt op til, at der skal

være en spunsvæg, der kan sikre, at støjgenerne ikke bliver så voldsomme

Så alt i alt er det et rigtig godt forslag, der ligger her, som vil forbedre dansk jernbanedrift. Det kan vi glæde os over alle sammen.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til hr. Rasmus Prehn. Så er det fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 15:56

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Det er ikke så tit, jeg står her lige på det her udvalgs vegne, men det har jeg fået lov til i dag. Lovforslaget handler om etablering af niveaufri udfletning ved Ny Ellebjerg med dertilhørende anlæg. Lovforslaget er en udmøntning af aftalen om en moderne jernbane. Den niveaufri udfletning kan anlægges for 357 mio. kr., som påtænkes finansieret af Togfonden DK. Lovforslaget vil reducere trafikale konflikter mellem Øresundsbanen og den nye bane København-Ringsted ved at etablere en niveaufri krydsning af de to baner ved Ny Ellebjerg. Den niveaufri udfletning vil skabe mulighed for bedre regularitet og mere fleksible køreplaner. Den er samtidig en forudsætning for etablering af Ring Syd-projektet, der omfatter etableringen af en ny hurtig togforbindelse for fjern- og regionaltog til Københavns Lufthavn via Ny Ellebjerg Station.

Da Dansk Folkeparti er en del af forliget om Togfonden DK, støtter vi naturligvis lovforslaget.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Andreas Steenberg som radikal ordfører.

Kl. 15:57

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Den væsentligste årsag til, at tog i Danmark bliver forsinket eller aflyst, er, at vores infrastruktur er utilstrækkelig og gammeldags. Tog må vente på hinanden, fordi der opstår køer, ligesom man kender det fra vejene.

Vi investerer over de næste 10 år alt i alt over 110 mia. kr. i nye og mere moderne jernbaner i Danmark, simpelt hen for at tog kan komme til tiden, så tog kan køre hurtigere, og så vi kan køre flere tog til gavn for de mange tusinde mennesker, der gerne vil tage toget.

Lovforslaget her medfører en såkaldt niveaufri skæring ved Ny Ellebjerg Station i København. Mange kan sikkert ikke se, hvad sådan et brobyggeri vil betyde for deres hverdag, men det er faktisk et helt afgørende initiativ for, at tog ind og ud af København kan blive mere rettidige, mere punktlige, og derfor er det her projekt helt ekstremt vigtigt i forhold til at skabe bedre punktlighed, flere tog på hele Sjælland både nord, syd, øst og vest og selve København.

Radikale Venstre er rigtig glade for det her lovforslag og for det her initiativ og kan derfor støtte lovforslaget.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til ordføreren. Så er det fru Anne Baastrup.

Kl. 15:59

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Tak. Forslaget baserer sig, som de andre ordførere har sagt, på aftalen fra forligskredsen om udmøntningen af Togfonden DK, et projekt, som SF støtter varmt.

Ændringen af Ny Ellebjerg Station, som er en delmængde af aftalen om Togfonden DK og den nye togforbindelse København-Ringsted er velbegrundet, og den vil få en række værdifulde afledede virkninger på hele hovedstaden og den samlede danske infrastruktur.

Men den konkrete ændring, som nu foreslås, handler også om mennesker, ikke bare de borgere, som vil opleve et løft i trafikbetjeningen, når hele Ny Ellebjerg-knudepunktet er færdigt om føje år, men den kommer selvsagt til at påvirke de mange borgere, der bor i et så forholdsvis tæt befolket område som Valby og Sydhavnen, både i byggeperioden og i fremtiden. Derfor er det vigtigt, at man finder de rigtige løsninger.

Vi er da også glade for den valgte løsning, som jo handler om broløsning med spuns, fordi den vil komme til at leve op til de involverede haveforeningers ønsker, så vi støtter forslaget varmt.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til ordføreren fra SF. Så er det hr. Henning Hyllested som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:00

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Tak for det. Anlægsloven for København-Ringsted-banen, der blev vedtaget i marts 2010, medtog faktisk ikke en god løsning på problemet med den vigtige flaskehals ved Ny Ellebjerg, til trods for at der dengang i adskillige høringssvar blev advaret imod de kaotiske tilstande og forsinkelser, der ville opstå, når stadig flere passager- og godstog ville være i vejen for hinanden i udfletningen. Så der er al mulig grund til at glæde sig over, at der nu anlægges en niveaufri udfletning på stedet, og at den kan være færdig, samtidig med at den nye bane til Ringsted tages i brug.

Det er dog lidt underligt, at lovforslaget næsten udelukkende begrundes med hensynet til en kommende Ring Syd-forbindelse. Det er selvfølgelig rigtigt nok for de direkte tog fra Roskilde til Kastrup, som man planlægger, men ikke for de langt flere og stadig længere godstog, som har været den helt store udfordring lige siden projektets begyndelse.

Men det skal nu ikke ændre ved vores tilfredshed med det her projekt, som Enhedslisten virkelig har haft fokus på i ganske mange år og også har været med til at bære igennem, herunder finansieringen af det via Togfonden DK, og vores tilfredshed ved, at det nu omsider vedtages.

Vi glæder os selvfølgelig også over, at man har lyttet til haveforeningernes ønske om en spunsvæg i stedet for den langt mere pladskrævende dæmning, for det gør, at det meste af de værdifulde haveforeninger kan bevares, som de er.

Udfletningen ligger i tætbeboede områder, og der er mange grunde til, at der skal ofres ekstra på at afværge støj og vibrationer fra den intense togtrafik. Enhedslisten kan tilslutte sig de krav til en langt bedre støjbeskyttelse, som fremgår af f.eks. Valby lokaludvalgs høringssvar. I lovforslaget anføres det, at det ikke er praksis at støjdæmpe ved skoler og rekreative arealer, hvilket er en betydelig mangel i det her ellers rigtig gode projekt. Hvorfor er skoler, hvor børn og voksne opholder sig mange timer hver dag, ikke omfattet af støjbestemmelserne? Det er vel ikke sådan, at der ligefrem er et forbud mod at støjdæmpe ved skoler og rekreative arealer? Folk bor i haveforeninger i det meste af sommerhalvåret og skal derfor efter

vores mening også kunne ligestilles i forhold til de støjbestemmelser, der gælder for almindelige villaområder.

Vi finder det problematisk, at indsatsen mod vibrationsgener mest koncentrerer sig om, hvad der sker i anlægsfasen og ikke i driftsfasen. Der bør f.eks. anvendes vibrationsmåtter langs de mest udsatte steder i udfletningen, det vil sige der, hvor banen er tættest på beboede områder. Det er således ikke svært at forudse de betydelige vibrationsgener, der f.eks. vil opstå tæt på og langs med spunsvæggen. Også her anføres det, at det ikke er praksis at gennemføre afværgeforanstaltninger i forhold til kolonihaver, men hvorfor egentlig ikke? De, der bor der, skal ikke stilles ringere end folk, der bor i villamråder

Den højtliggende bane vil være et markant visuelt indslag i bybilledet, også det skal indgå i den samlede planlægning, så anlægget indpasses i omgivelserne, så vidt det selvfølgelig er teknisk muligt. Endelig skal der selvfølgelig tages hensyn til, at mange af de godstog, der passerer igennem udfletningen, transporterer kemikalier, flydende væsker m.v., der i tilfælde af udslip til omgivelserne vil kunne forårsage betydelige skader på flora og fauna. Vi skal derfor anbefale, at dette forhold ligeledes indgår i forbindelse med de afværge- og beskyttelsesforanstaltninger, der skal ske.

Enhedslisten støtter naturligvis forslaget. Vi glæder os faktisk rigtig meget over det. Vi mener, at vi er kommet i mål med et rigtig godt forslag, men vi ønsker selvfølgelig også, at nogle af de bemærkninger, som jeg har medtaget her, indgår i behandlingen af lovforslaget.

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til ordføreren. Så er den næste i rækken hr. Villum Christensen fra Liberal Alliance.

Kl. 16:04

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak for det. Liberal Alliance har ikke umiddelbart noget at indvende imod, at transportministeren bemyndiges til at etablere niveaufri udfletning ved Ny Ellebjerg, som det her er foreslået i lovforslaget. Som man kan læse af oplægget, må det anses for at være den mest hensigtsmæssige løsning, både i forhold til økonomi og de nødvendige indgreb, som man aldrig undgår i sådanne sager. Jeg har dog ladet mig fortælle, at det især er de korte tog, der er blevet prioriteret ved den her løsning. Problemstillingen skulle være, at tusind meter lange godstog i retning fra Sverige mod Femern Bælt skulle have vanskeligt ved at krydse det her superlyntog, når det kører København-Taastrup-Roskilde. Det har jeg ikke forstand på, men det er et spørgsmål, jeg vil stille, om man her har undladt at være opmærksom på noget meget centralt i forhold til det, som krydset her skal kunne rumme med hensyn til de store godstog.

Den valgte løsning her er jo samtidig en forudsætning for etableringen af Ring Syd, som selvfølgelig omfatter forbindelsen Roskilde-Kastrup, hvilket vistnok er noget med tre tog i timen, hvilket naturligvis er væsentligt. Som vi læser forslaget, vil løsningen kun delvis reducere risikoen for trafikale konflikter, men vi tror på, at vi vil få en bedre regularitet og mere fleksible køreplaner, så vi kan med disse ord støtte lovforslaget.

Kl. 16:06

Tredie næstformand (Lone Loklindt):

Tak for det. Så er det hr. Mike Legarth som ordfører for De Konservative.

Kl. 16:06

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, fru formand. Vi støtter lovforslaget her, som jo er en forbedring af de vilkår, der gælder i dag. Det fjerner nogle af de konflikter, der er, det øger muligheden for at udbygge togdriften og gør den mere effektiv og fremkommelig og forbedrer vilkårene for dem, der har valgt at benytte kollektiv trafik. Det er jo en mærkesag for Det Konservative Folkeparti at gøre det mere attraktivt at flytte trafik fra vejene over i togene. Jo mere, jo bedre, for der er jo allerede trængsel der. Så hver gang vi foretager forbedringer i den retning, er der er fuld støtte fra Det Konservative Folkeparti, og det er der også til de forbedringer, der er lagt op til her, både omkring Vigerslevvej, Ellebjerg Station og Ring Syd-projektet og alt, hvad der ellers er indbefattet af det her lovforslag.

Så fra Det Konservative Folkeparti er der kun ros og glæde over lovforslaget.

Kl. 16:07

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak for det. Så er det transportministeren.

Kl. 16:07

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Tak, og tusind tak til alle ordførerne for den meget, meget positive tilkendegivelse i forhold til det her lovforslag; det synes jeg er glædeligt. Lad mig lige kort skitsere lovforslaget.

I det her lovforslag foreslås det, at loven om den nye jernbanestrækning København-Ringsted ændres, således at der i forbindelse med anlægsarbejderne etableres en niveaufri udfletning ved Ny Ellebjerg. Det betyder altså, at tog fra Øresundsbanen vil køre over København-Ringsted-banen på en jernbanebro, hvilket vil skabe mulighed for bedre regularitet, altså tog til tiden, mere fleksible køreplaner, end hvis banerne krydsede hinanden i niveau. Desuden er den niveaufri udfletning første element i at etablere et nyt knudepunkt i Ny Ellebjerg og realisere Ring Syd-projektet, som består af en ny hurtig togforbindelse for fjern- og regionaltog direkte til Københavns Lufthavn via Ny Ellebjerg Station. En sådan forbindelse har jo som bekendt bl.a. været anbefalet af Trængselskommissionen. Ring Syd-projektet vil medføre markante rejsetidsbesparelser og en betydelig vækst i antallet af rejsende med den kollektive trafik, og det vil desuden kunne bidrage til at aflaste de øvrige trafikknudepunkter i hovedstaden.

Med større anlægsprojekter som dette vil der ofte være støjgener og ekspropriationsbehov, specielt i anlægsfasen. Derfor har vi i den her forberedende fase lyttet til borgerne og også til kolonihaveforeningerne i området, og det er lykkedes at finde en anlægsteknisk løsning, som gør, at vi helt undgår at ekspropriere private boliger og også helt undgår at ekspropriere kolonihaver i forbindelse med anlægget. Løsningen er altså at etablere en spunsvæg i stedet for en dæmning i området ved de omkringliggende kolonihaver.

Selve arbejdet planlægges påbegyndt i midten af 2015 og afsluttet, således at anlægget står færdigt i 2018, samtidig med at den nye bane København-Ringsted planlægges åbnet. Den niveaufrie udfletning ibrugtages i forbindelse med signalprogrammets udrulning i 2019. Der er både trafikale og økonomiske fordele ved at koordinere anlægget af en niveaufri udfletning ved Ny Ellebjerg med de eksisterende anlægsarbejder vedrørende København-Ringsted, og det er baggrunden for, at vi kommer med dette lovforslag nu.

Lovforslaget vil bidrage til en forbedring af den kollektive transport og have positive virkninger for samfundet, herunder ved at reducere trængsel i hovedstadsområdet og forbedre mulighederne for bæredygtig transport.

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Henning Hyllested.

Kl. 16:09

Henning Hyllested (EL):

Som jeg var inde på i min ordførertale, anfører lovforslaget faktisk, at det ikke er praksis at støjdæmpe ved skoler og rekreative arealer, og det kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens indstilling til, altså ja eller nej. Der er vel ikke forbud mod at gøre det, og derfor kan det jo undre, at Banedanmark i høringsnotatet til lovforslaget her ikke har bemærkninger til Miljøstyrelsens indsigelse, som kom den 13. januar 2015, mod netop de der manglende og utilstrækkelige støjdæmpende forhold, bl.a. omkring skoler. Det forekommer mærkeligt, synes jeg.

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 16:10

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Altså, Banedanmark vil tilrettelægge anlægsarbejdet, så det giver færrest mulige gener for naboerne, men det er selvfølgelig uundgåeligt, at der vil forekomme støjgener i selve anlægsfasen, hvis det er det, der henvises til. Der vil man altså løbende informere borgerne om anlægsarbejdet for at forberede dem på de støjgener, der så vil være der.

Når vi så er færdige med anlægsarbejdet og det skal over i driftsfasen, vil der faktisk være færre støjbelastede boliger, der vil være færre støjbelastede skoler, og der vil være færre støjbelastede kolonihaver i området, end vi har i dag.

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Den anden korte bemærkning fra hr. Henning Hyllested.

Kl. 16:11

Henning Hyllested (EL):

Jo, jo, det er rigtigt, og det er også glædeligt, bestemt. Men det er lidt usædvanligt, synes jeg jo, at Banedanmark ikke kommenterer det, når Miljøstyrelsen rent faktisk gør indsigelse i deres høringssvar. Jeg er jo godt klar over, at man i et høringsnotat ikke kan kommentere alt, hvad der kommer ind, men når det er Miljøstyrelsen, som har nogle indsigelser, så synes jeg nu nok, at det kræver et svar på en eller anden måde. Det synes jeg da er dårligt af Banedanmark, og Banedanmark er jo som bekendt ministerens ansvar.

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Transportministeren.

Kl. 16:12

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Ja, det synspunkt er taget ad notam. Det er jo ikke op til mig, men jeg vil næsten anbefale det ærede medlem af Folketinget, for nu at blive ved de pæne tiltaleformer her i salen, at stille et spørgsmål skriftligt om det her, så vi kan få det belyst i den skriftlige behandling af det her lovforslag i udvalgsarbejdet. Så bliver svaret på dette punkt i hvert fald også belyst.

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak for det.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Transportudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 62:

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af afgiften for biler m.v. på Storebæltsbroen.

Af Merete Riisager (LA) m.fl. (Fremsættelse 29.01.2015).

Kl. 16:12

Forhandling

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Forhandlingen er åbnet, og først giver jeg ordet til transportministeren.

KL 16:13

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Tak for det. Det er jo et forslag fra Liberal Alliance om at fjerne afgiften for biler på Storebælt. Det er klart, at det koster nogle penge, og som jeg forstår forslaget, er det sådan, at Liberal Alliance foreslår, at tabet for A/S Storebælt hentes fra staten via besparelser. Det står sådan her i forslaget: som følge af generelle produktivitetsforbedringer i den offentlige sektor samt en reduktion af erhvervsstøtteordninger eller anden ikkeskatte- eller afgiftsforøgende kilde.

Det er en udgift på i alt 32 mia. kr., som forslaget her så vil vælte over på skatteyderne, plus 1 mia. kr. om året til drift og vedligehold og øget tilskud til færgefart. Og hvor pengene konkret skal komme fra fremgår af det, jeg læste op før. Jeg synes, at det sådan mildt sagt fremgår lidt uklart. Sandheden er jo den, at det at fremsætte sådan et forslag her om en så kæmpestor milliardregning måske er lige lovlig nemt nok, hvis man ikke har en holdbar økonomisk finansiering. Derfor er det heller ikke regeringens politik.

Som jeg forstår Liberal Alliances politik, er man ellers ret vild med at indføre brugerbetaling på snart sagt hvad som helst, men lige præcis på Storebælt skal man så åbenbart fjerne brugerbetalingen og sende regningen over til skatteyderne. Der kan jeg sige, at Storebæltsforbindelsen faktisk oprindelig var tænkt som skattefinansieret, men sandheden er jo også, at den først blev til virkelighed og bygget, da modellen om en brugerbetaling kom på banen, altså den samme model, som vi også har brugt på Øresund, og som vi vil bruge med Femern. Så faktum er jo nok, at Storebæltsbroen næppe nogen sinde var blevet bygget, hvis den skulle være betalt over skatten, som det nu er foreslået fra Liberal Alliances side. Men det er altså vores forgængere, visionære politikere op gennem 1980'erne, der fandt den her gode løsning med statsgaranterede lån og brugerbetaling, så forbindelsen blev til noget. Den model synes jeg vi skal holde fast i. Det er det løfte, vi gav hinanden, og som vi gav den danske befolkning, og det må vi så stå til regnskab for og sikre at vi også fører igennem fuldt ud.

Om Storebæltsforbindelsen må vi bare sige, at vi jo alle sammen ved, hvor enorm og kæmpestor en gevinst den er for Danmark. Men der er også stadig væk en gæld på 24 mia. kr. i den forbindelse, og de løbende udgifter til drift og vedligehold udgør allerede i dag over 0,5 mia. kr. om året. Det beløb vil stige, i takt med at forbindelsen

bliver ældre. Og så er der også hensynet til den her færgegaranti. Den er ikke nævnt i Liberal Alliances forslag. Jeg går ud fra, at man er bekendt med færgegarantien. Det ligger i aftalen om Storebæltsforbindelsen, at der skal opretholdes to færgeruter, henholdsvis nord for og syd for Storebælt. Mols-Linien sejler i dag på kommercielle vilkår. Det vil naturligvis ikke kunne lade sig gøre, hvis det blev gratis at passere Storebælt. Hvad betyder det så konkret? Ja, det betyder jo, at det her forslag fra Liberal Alliance reelt ville få det resultat, at overfarten på Kattegat ville lukke ned. Så ville man jo skulle sende det i udbud, og underskuddet – som sandsynligvis ville være på et meget stort årligt millionbeløb – ville skulle dækkes af staten. Det har man overhovedet ikke berørt i sit forslag her, men det er jo det, der faktisk er virkeligheden. Hvad angår underskudsdækningen af den sydlige forbindelse, Spodsbjerg-Tårs, udgør den i dag ca. 40 mio. kr. årligt, og det beløb vil jo selvfølgelig også stige, hvis passage af Storebælt bliver gratis. Derudover og måske til sidst i forhold til økonomien er hensynet til den aftalte udbyttebetaling til Infrastrukturfonden en aftale, som Liberal Alliance jo selv er med i.

Hvis man sådan helt hypotetisk skulle gennemføre det her forslag fra Liberal Alliance, ville det kræve et engangsbeløb på omkring 32 mia. kr. til at dække gælden og den aftalte udbyttebetaling til Infrastrukturfonden, altså 32 mia. kr. Det er alligevel sjældent, at vi trods alt bruger så mange penge på sådan en onsdag eftermiddag her i Folketinget. Derudover vil der være årlige omkostninger på 1 mia. kr. til drift og vedligehold af forbindelsen og til øget tilskud til færgefart som følge af færgegarantien. Det er 32 mia. kr. up front fra starten af og derefter 1 mia. kr. ekstra, som alt sammen bliver væltet over på skatteborgerne.

Frem for at fortsætte det, der sådan set ligger i Storebæltsforliget, nemlig at Storebæltsforbindelsen betales af dem, der faktisk bruger den, ville det være sådan med Liberal Alliances forslag, at det ville være alle danskere, der via skatten skulle betale for forbindelsen. Så kan man jo vælge enten at hæve skatten eller sænke velfærden, og jeg kan forstå, at Liberal Alliance har et ønske om det sidste, nemlig at sænke velfærden og dermed finde de her milliarder af kroner. Jeg er ikke helt sikker på, om det er med i Liberal Alliances såkaldte økonomiske politik. Hvis det ikke er det, vil jeg anbefale, at det kommer med, for det er trods alt en betragtelig udskrivning – 32 mia. kr. bare med et snuptag og derefter 1 mia. kr. ekstra om året.

Det er ikke regeringens politik, og derfor har vi ikke til hensigt at ændre på grundlaget for Storebæltsforbindelsen. Modellen med statsgaranterede lån og brugerbetaling er en præmis for de store faste forbindelser, og den fungerer rigtig godt. Men det er ingen hemmelighed, at der på det seneste har været en del debat om taksterne på Storebælt. Jeg vil gerne sige helt åbent, at jeg og regeringen meget gerne vil være med til at se på, om der er mulighed for at forbedre pendlernes vilkår her. Det vil især kunne gavne personer fra nærområderne, der dagligt passerer Storebælt for at komme til og fra arbejde. Men det er en forudsætning for os og for mig, at det ikke må få de her alvorlige konsekvenser for økonomien i Storebæltsforbindelsen. Det er sådan, at regeringen fører en økonomisk ansvarlig politik, og det gælder selvfølgelig også i forhold til økonomien i Storebæltsforbindelsen.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Så går vi til ordførerrækken, og den første er hr. Kristian Pihl Lorentzen, Venstre. Værsgo.

Kl. 16:19

(Ordfører)

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Liberal Alliance vil med dette beslutningsforslag fjerne afgiften for bilers passage over Storebælt. Det lyder umiddelbart som en god idé, der kan bidrage til at fjerne den barrierevirkning, der selvfølgelig er, når man har brugerbetaling ved passage over Storebælt. Mange bilister vil givetvis gerne slippe for at betale for passagen, og vi ved også, at erhvervslivet efterlyser en billigere godstransport, hvor der ikke er store omkostninger ved at passere over Storebælt. Så umiddelbart kan man godt have sympati for tænkningen bag dette forslag.

Når Venstre alligevel ikke kan støtte forslaget, skyldes det en række realiteter, vi er nødt til at forholde os til. Den første realitet er, at der fortsat er en restgæld i Storebæltsforbindelsen i størrelsesordenen 24 mia. kr. Ved en uændret afdragsprofil regner vi med, at gælden er helt betalt i 2030, altså om 15 år fra nu. Hvis man forestiller sig, at det skal være gratis at køre over Storebæltsbroen, så er det klart, at man sætter forbindelsens økonomi på spil, ved at man simpelt hen fjerner indtægterne og muligheden for at afdrage gælden.

Den anden realitet er, at der i kraft af lov om færgefart skal være bilfærgeruter nord og syd for Storebælt, nemlig ved Mols-Linien samt Spodsbjerg-Tårs. Hvis der bliver gratis passage over Storebælt, er det klart, at disse to færgeruter vil gå fallit i løbet af meget kort tid, og det vil afstedkomme et behov for et massivt årligt tilskud til færgefarten fra statskassen.

Den tredje realitet er, at der er store årlige omkostninger til drift og vedligeholdelse af Storebæltsforbindelsen, nemlig i omegnen af 0,5 mia. kr., og disse omkostninger forventes at stige i de kommende år, hvor broen bliver ældre.

Hvis man ikke opkrævede afgift for passage, skulle de penge jo naturligvis findes i statskassen i stedet for. Dertil kommer, at finansieringen af det her beslutningsforslag forekommer at være en anelse ukonkret, idet forslagsstillerne blot henviser til generelle besparelser i det offentlige. Så derfor kan Venstre ikke støtte forslaget, selv om tanken bagved er sympatisk. Vi er nødt til at forholde os til de økonomiske realiteter, der er i forbindelse med Storebæltsforbindelsen.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at Venstre for et par måneder siden fremlagde et økonomisk forsvarligt forslag, der er målrettet mod, at det bliver markant billigere for pendlere at passere Storebælt. Dette forslag vil styrke ikke mindst Fyn og Vestsjælland, og vi håber på, at vi kan få gennemført dette forslag i samarbejde med andre partier. Tak.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Rasmus Prehn, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 16:22

Rasmus Prehn (S):

Først og fremmest tak til Venstres ordfører for at understrege, at det her forslag er urealistisk og selvfølgelig skal afvises. Ordføreren nævner, at der er en restgæld på op mod 24 mia. kr.

Nu er det jo sådan, at partiet Venstre for et par år siden foreslog – det var i forbindelse med en diskussion om finansiering af en ny Storstrømsbro – at en ny Storstrømsbro skulle finansieres via Storebæltsbroens økonomi. Jeg skal høre Venstres ordfører: Hvordan ville det være gået med restgælden i Storebæltsforbindelsen, hvis man havde finansieret Storstrømsbroen den vej rundt?

Kl. 16:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:22

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Venstre er aldrig kommet med et konkret forslag om at finansiere en Storstrømsbro via Storebæltsbroen. Der var en debat i gang, hvor man debatterede en række muligheder. Det her var en af dem. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Venstres forslag gik på at finansiere Storstrømsbroen som led i Femernprojektet. Der må vi jo bare erkende, at med de realiteter, der er opstået omkring Femernprojektet, med en langt højere anlægspris, end vi oprindelig troede, så er det op ad bakke. Så det var realiteten. Venstres forslag var, at det skulle ses i sammenhæng med Femernprojektet, men det erkender vi nu bliver meget svært.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:23

Rasmus Prehn (S):

Det er rigtigt nok, at Venstre har foreslået mange forskellige ting – også det med Femern. Men er det sådan, at Venstres ordfører direkte benægter, at der findes avisartikler, hvoraf det fremgår, at man foreslår, at netop Storstrømsbroen skal finansieres via Storebæltsforliget?

Kl. 16:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 16:23

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Nej, jeg benægter ikke, at det var en del af debatten. Jeg kan godt huske, at det var et af de forslag, der var i luften. Men som sagt var det ikke det, det endte med. Venstre endte med at foreslå, at det blev set i sammenhæng med Femern, som jeg lige har redegjort for.

Det er i øvrigt Venstres opfattelse, at man skal være meget påpasselig med at bruge Storebælt som pengemaskine. Altså, vi har jo selv gjort det med åbne øjne i 2009 sammen med bl.a. Socialdemokraterne for at skaffe penge til Infrastrukturfonden. Og senest er det jo sket igen i sommeren 2014 for at skaffe penge til Vækstfonden. Men jeg er af den opfattelse, at man fremover skal være meget varsom med at tage flere penge ud af Storebæltsforbindelsen på den måde. Vi skal have gælden afdraget, og på et eller andet tidspunkt kommer vi forhåbentlig dertil, hvor vi også kan lave nogle andre målrettede rabatter. Men det giver vi ingen konkrete løfter om i dag, undtagen det her med pendlerne. Det forslag står ved magt.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Henning Hyllested, Enhedslisten, kort bemærkning. Værsgo

Kl. 16:24

Henning Hyllested (EL):

Vi kan konstatere, at Venstre med åbne øjne har deltaget i at omdanne eller udvikle Storebæltsforbindelsen til en pengemaskine. Jeg synes, det er dejligt at få sat ord på.

At hr. Kristian Pihl Lorentzen så tager nogle forbehold for fremtiden, ja, det gjorde man sikkert også før, man begyndte at udvikle Storebæltsforbindelsen til en pengemaskine. Det er dejligt med klar tale.

Jeg skal lige høre, når nu hr. Hans Kristian Pihl Lorentzen gjorde reklame for Venstres forslag vedrørende afgiftsfritagelse for pendlere på Storebælt, om det også gælder for togpendlere, således at vi kan få nogle billettakstnedsættelser på billetter over Storebælt.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, ordføreren.

Kl. 16:25

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for rosen. Det er sjældent, jeg får det fra Enhedslistens side, men det er jo rart på sådan en dag. Mit klare svar på spørgsmålet er: Nej, det gælder ikke togpendlerne. Det gælder bilpendlerne. Der er jo en del mennesker, som arbejder på den anden side af Bæltet, og dem vil vi gerne gøre noget målrettet for. Vi mener også, der så vil komme et mere fleksibelt arbejdsmarked på tværs af Bæltet. Der kunne opstå en slags Storebæltsregion med et mere fleksibelt arbejdsmarked, hvis man gennemførte vores forslag.

Det gælder altså bilpendlerne og også varebiler, men ikke togpassagerer.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Henning Hyllested.

Kl. 16:26

Henning Hyllested (EL):

Nej, og så er det selvfølgelig helt naturligt at spørge: Hvorfor egentlig ikke? Hvad er forskellen på de mennesker, som sætter sig i toget og pendler over Storebælt begge veje, og de mennesker, der sætter sig ind i en bil? Man skulle jo næsten trods alt sige, at de, som sætter sig i et tog, måske tænker mere miljø- og klimabevidst og i virkeligheden burde tilgodeses. Det her er jo en ret stor belastning af DSB's økonomi hvert år, fordi man betaler de her afgifter for at køre over Storebælt. Men hvorfor den forskel på de mennesker, der kører i tog, og de mennesker, der kører i bil?

Kl. 16:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 16:26

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Det er jo, fordi når man kommer med et forslag, skal man jo skære det til. Og vi har altså valgt at målrette vores forslag til bilpendlerne på tværs af Storebælt, for hvis man bor i omegnen af Nyborg, er det jo ikke sikkert, man tager toget for at komme over til Korsør. Derfor har vi valgt at målrette det til dem, der arbejder i en pæn radius omkring Storebælt.

Med hensyn til at gøre togrejsen billigere: Det har andre jo forsøgt sig med løfter om. Det gør vi ikke. Vi kan godt lide at kunne gennemføre de ting, vi lover, og det, vi lover her, er at gøre det mere attraktivt for bilpendlere at passere Storebælt.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Rasmus Prehn, Social-demokraterne.

Kl. 16:27

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Fra socialdemokratisk side vil vi selvfølgelig gerne takke Liberal Alliance for den her chance for at diskutere Storebæltsforbindelsen. Det er jo en forbindelse, som jeg tror vi er rigtig mange der er stolte af, og som vi nyder til hverdag.

Det er også en spændende historie, der ligger bag. Tænk sig, at man sådan set startede med at diskutere den her forbindelse allerede i 1800-tallet, og så skulle man meget grueligt igennem, før det rent faktisk lykkedes at få lavet en aftale. Man nåede faktisk at få lavet en aftale allerede i det år, jeg blev født – i 1973 – og så alligevel vedtog man, at det ikke skulle blive til noget, og først i 1980'erne fik man lavet den her anlægslov, og det var først i slutningen af 1990'erne, at

kongefamilien kunne indvie den her forbindelse til stor glæde for os alle sammen

Så man kunne jo sagtens nyde chancen her for at glæde sig over den mobilitet, man har fået, at fynboerne har fået meget hurtigere adgang til København, man sparer 1 time. Prisen for at komme fra Fyn til Sjælland over broen er halveret, i forhold til da det var færger. Der er mange ting at glæde sig over.

Men det er lidt, som om Liberal Alliance har en særlig iver efter at gå efter problemerne og det, der ikke er så godt, og så vil man så gerne løse dem ved at love en hel masse ting, og det gør man også på det her område. For her skal det hele altså være billigere, og vi kan få det hele til den halve pris, faktisk skal vi have det gratis, man skulle kunne køre gratis over Storebæltsforbindelsen. Man frygter lidt, at hvis den her debat får lov at fortsætte ret meget mere, vil Liberal Alliance foreslå, at man skal have sat penge ind på kontoen, når man kører over forbindelsen. Man kan se for sig, at der er en lind strøm af bilister, der sådan pendler rundt for at få sat penge ind på kontoen.

Det siger sig selv, at det her slet ikke kan lade sig gøre. Det er – for at sige det mildt – det glade vanvid. Det vil jo betyde, at vi, som også andre ordførere har været inde på, kommer til at døje med en kæmpegæld. Der er 24 mia. kr., som vi skylder væk, som vi skal have afdraget på. Der er drift, vedligehold, der er færgeforpligtelser, der spiller ind, så det er ikke noget, der bare kan lade sig gøre.

Derudover er det også sådan, at hvis man kører hen over Fyn, oplever man jo, at der allerede i dag er trængsel på den fynske motorvej. Der kan være tidspunkter, hvor man kommer meget langsomt frem, og jeg tror ikke, at der skal ret meget fantasi til at forestille sig, at hvis det lige pludselig bliver gratis at køre over Storebælt, så kommer der altså rigtig meget trængsel der. Så kunne man sige: Kan vi så ikke udbygge den fynske motorvej? Ja, det er vi jo så også i gang med. Men hvor kommer pengene fra til at udbygge den fynske motorvej? Ja, de kommer jo bl.a. fra Storebæltsforbindelsen.

Så Liberal Alliances forslag er altså, at hele Fyn skal laves om til en lang kø uden nogen udsigt til, at der nogen sinde kan gøres noget ved det. Det synes jeg er et trist perspektiv, og så vil man jo komme i den situation, at den der meget kedelige reklame med budskabet »Orker du heller ikke Fyn?« virkelig kommer til sin ret, for det duer jo slet ikke.

Så der er mange ting, der spiller ind her, som er kritiske, og derfor må vi fra Socialdemokratiets side afvise det her konkrete forslag. Omvendt er det jo ikke sådan, i modsætning til hvad vi tit bliver beskyldt for, at vi bare er støbt i beton, og at vi aldrig vil kigge på noget. Sådan er vi ikke.

Vi har lyttet til, at der er nogle, der synes, at det alligevel er nummeret for træls, at det skal være så dyrt, når det er, man skal passe et arbejde, og derfor er vi også fra Socialdemokratiets side villige til at kigge på en særlig pendlerrabat, sådan at folk, der skal til og fra arbejde, måske kan få en håndsrækning.

Så det vil vi gerne være med til at kigge på, men jeg vil gerne advare imod Liberal Alliances tryllekunstnerøkonomi. Jeg tror, at det her forslag vil blive gennemskuet selv på Hjallerup Marked. Der er sådan lidt fusentast og charlatan over det, og her i de her tider, hvor vi hører meget om, at partiet Alternativet døjer lidt med fjendtlig overtagelse fra Klaus Riskær Pedersen, så tror jeg, at det har forbigået vores opmærksomhed, at selveste Professor Tribini har sneget sig ind i Liberal Alliance og har skrevet det her forslag.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en kort bemærkning. Hr. Henning Hyllested, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 16:31

Henning Hyllested (EL):

Når nu Socialdemokraterne erklærer sig villige til at kigge på den her pendlerrabat, bliver jeg jo nødt til at spørge: Kommer den også til at omfatte togpassagererne, eller er der tale om den samme ulighedsskabende faktor, som Venstre opererer med?

Kl. 16:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 16:32

Rasmus Prehn (S):

Der må jo tages en helhedsdiskussion om det her. Nu lavede vi jo i går sammen med Enhedslisten og hr. Henning Hyllested en fremragende aftale om DSB, som betyder, at der kommer bedre og hurtigere tog med flere siddepladser og andet. Så hr. Henning Hyllested ved jo udmærket godt, at hvis der er noget, Socialdemokratiet brænder for – det kom også til udtryk i det forrige forslag – er det den kollektive trafik.

Derfor må vi selvfølgelig også kigge på, hvordan det her spiller ind, i forhold til om vi, hvis vi skal lave en rabat målrettet bilisterne, så også skal kigge på, om vi kan lave noget til togpendlerne. I forvejen er det jo sådan, at vi takket være bl.a. hr. Henning Hyllested sætter 0,5 mia. kr. af om året til billigere kollektiv trafik, og det viser så også noget om, hvor svært det rent faktisk er at sætte priserne ned, for selv om man sætter så stort et beløb af, mærkes det jo ikke så meget.

Men lad os diskutere det – vi er åbne over for forslag. Men vi har bare konstateret, at der er mennesker, der bor på Fyn, som gerne vil passe et arbejde på Sjælland, eller omvendt, og de bliver ramt af, at der er nogle høje priser, og det vil vi sådan set gerne være med til at kigge på og hjælpe dem med.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 16:33

Henning Hyllested (EL):

Bl.a. var socialdemokraten fru Trine Bramsen jo ude med nogle meget markante meldinger, da Venstre kom med sit forslag. Dem kunne jeg da godt tænke mig at ordførerens sådan lige ville forholde sig til, for jeg hørte det i hvert fald som en meget, meget markant opbakning til Venstres forslag.

Men jeg kunne da stadig væk godt tænke mig at vide, om det ikke er en betingelse eller i hvert fald en klar prioritering for Socialdemokraterne, hvis man skal gå ind i at kigge på afgiftsnedsættelser for bilpendlere, at det også kommer til at omfatte en anden kategori af danskere, nemlig dem, der kører tog. Det er dog en fantastisk tankegang, at der skulle være forskel på de mennesker; de har de samme behov, de pendler de samme steder hen – der er bare nogle, der tager toget i stedet for bilen, og i bund og grund er det jo mere miljø- og klimavenligt, end det er at sætte sig ind i bilen og køre én mand i hver eneste bil.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 16:33

Rasmus Prehn (S):

Det er jo rigtigt, at der har været en helt usædvanlig heftig debat på Fyn, og Fyens Stiftstidende er gået foran med forsider med klistermærker, man kunne sætte på sin bil og andet. Og det har ikke været

muligt for mig at undgå at notere mig, at også min partifælle, fru Trine Bramsen, der er valgt og opstillet på Fyn, har blandet sig i debatten. Kortvarigt tænkte jeg: Hvad har hun lige gang i, hvad er hun ude at foreslå her, hvordan hænger det sammen? Men så fik jeg læst efter, hvad det er, hun rent faktisk siger, og hvad hun er citeret for, og det, hun sådan set siger, er, at når vi er færdige med den aftale, når vi har betalt gælden ud, så skal vi kigge på at lave noget anderledes. Og det er altså noget andet end det, Liberal Alliance foreslår her, hvor de, selv om vi står med en ret stor gæld, bare vil gennemføre gratis passage fra den ene dag til den anden.

Kl. 16:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:34

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Liberal Alliance foreslår her, at vi afskaffer broafgiften over Storebælt. Nu er det jo sådan, at Dansk Folkeparti ikke er en del af Storebæltsforliget, men ikke desto mindre er det jo fint at forholde sig til, hvad der kan ske.

Der ligger en gæld på Storebæltsforbindelsen, som skal betales. Der er nogle år tilbage til at betale den i, og af samme årsag er det selvfølgelig også vigtigt, at man får nogle penge ind, sådan at den gæld kan blive betalt. Noget af det, som Liberal Alliance skriver i forslaget, er, at den afgift, der er på broen, er en hindring for udviklingen på det vestlige Sjælland og i særdeleshed på Fyn. Jeg ved ikke, hvorfor Fyn er sværere ramt end Vestsjælland, men der er åbenbart en forskel dér.

Når jeg læser det, tænker jeg: Jamen har der ikke været nogen udvikling, siden den bro kom? Inden da havde vi jo færgerne – som jeg husker så godt, men jeg er også født i Korsør – og der var selvfølgelig også en udvikling, selv om der var færger. Det tog lidt længere tid at komme frem og tilbage, men der var da en udvikling. Og efter at broen kom, gik udviklingen faktisk hurtigere, synes jeg. Jeg tror ikke på, at udviklingen går i stå, fordi der er en bro, og fordi man skal betale.

Man kan sige, at i det Storebæltsforlig, der ligger, er der også noget med nogle kommercielt drevne færgeforbindelser, som Liberal Alliance åbenbart synes man ikke skal tage hensyn til. Det ligger der så heldigvis i Storebæltsforliget, for det synes jeg da man skal tage hensyn til. Det ville jo være forfærdeligt, hvis Mols-Linien i nord lukkede; det ville også være forfærdeligt, hvis Færgen A/S i syd lukkede. Og alt andet lige har man i Storebæltsforliget forpligtet sig til at holde de færgeruter åbne, så de penge skal altså også findes på en eller anden måde. Det betyder så også – og det synes jeg ministeren kom meget godt ind på, og jeg er helt sikker på, at ministeren kan tallene bedre, end jeg kan – at det er et meget stort beløb, der skal findes, hvis man fjerner afgiften på broen.

Må jeg så ikke også bare sige, at jeg jo kommer fra Frederikssund, hvor vi netop skal til at bygge en bro, som vi skal betale for, over en lille fjord. Og godt nok er beløbet ikke helt det samme som på Storebælt, men jeg vil tro, at pr. kilometer er det nok nogenlunde det samme, hvis ikke mere. Og det gør vi faktisk med åbne øjne deroppe, fordi vi ønsker at fremme en udvikling på trods af betalingen.

Så er der en anden ting, jeg lige vil nævne. Jeg undrede mig lidt, da jeg læste, at Liberal Alliance, som jo normalt ellers går ind for, at man skal betale for det, man bruger, lige pludselig vil have det helt gratis. Altså, det skriger lidt til himlen, synes jeg. Vi kan i hvert fald ikke støtte det i Dansk Folkeparti.

Kl. 16:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Andreas Steenberg, Radikale Venstre.

Kl. 16:37

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Så er der ved at være valgkamp. Liberal Alliance foreslår med det her beslutningsforslag at bruge mindst 40 mia. kr. frem mod 2030. Og pengene kommer fra effektiviseringer og erhvervsstøtteordninger. Man har ikke modet til at sige, hvad det er for noget erhvervsliv, der ikke skal modtage støtte eller betale ekstra skat; man har heller ikke mod på at sige, hvad det er, der skal lukkes ned i det offentlige. Så mage til luftkasteller skal man altså lede længe efter.

Liberal Alliance ønsker, at Storebæltsbroen skal være fuldstændig gratis at passere. Storebæltsbroen blev bygget, ved at man optog lån, og så afdrager man på det lån med den brugerbetaling, der er. Der er 25 mia. kr. – 24 komma et eller andet – i gæld i den her broforbindelse, som altså skal betales, hvis det skal være gratis. Hvert år bruger man ud over det ca. 1 mia. kr. på vedligehold og på de to færger fra Sjælland til Jylland og den fra Langeland til Lolland. Den ene milliard om året skal man også finde. Frem mod 2030 vil det altså blive 15 mia. kr., som skal lægges oven i de godt 25 mia. kr., og derfor bliver det altså alt i alt et løfte i dag på 40 mia. kr., som bare skal finansieres ud af den blå luft. Og det er mindst 40 mia. kr., for hvis Storebæltsforbindelsen bliver billigere eller fuldstændig gratis, vil rigtig mange mennesker køre over Fyn i stedet for gennem den nye Femerntunnel, og så vil økonomien i hele Femerntunnellen, som Liberal Alliance støtter op om, jo også komme i problemer. Og så skal der også findes penge til Femerntunnellen. Så det er altså et meget, meget dyrt valgløfte uden finansiering.

Finansieringen er totalt luftig. Liberal Alliance finansierer alt, også det her forslag, ved at den offentlige sektor skal være mere effektiv. Regeringen har ikke gjort andet end at effektivisere den offentlige sektor, og det står i skærende kontrast til det, der skete i 00'erne, da vi havde et såkaldt borgerligt styre. Hvis det skal effektiviseres endnu mere, synes jeg, man skal fortælle, hvor det er, man vil skære ned. Det er alt for nemt bare at love en gratis Storebæltsbro, når man ikke vil fortælle, hvor man vil finde pengene.

Så er der det her med erhvervsstøtteordningerne. Lad mig bare nævne nogle af de erhvervsstøtteordninger. Aviser i Danmark betaler ikke moms. Det er en erhvervsstøtte på ca. 1 mia. kr. Vil Liberal Alliance indføre moms på aviser? Rederierne betaler ikke selskabsskat. Det er en erhvervsstøtte til ca. 600 mio. kr. Vil Liberal Alliance indføre selskabsskat for rederierne? Landmænd betaler ikke skat af deres jords værdi. Det er også ca. 600 mio. kr. Vil Liberal Alliance indføre en ekstraskat for landmændene? Færger i Danmark betaler ikke skat af diesel. Det er også 600 mio. kr. Vil Liberal Alliance til at indføre en særskat for færger?

Jeg har hørt, at hr. Anders Samuelsen render rundt på Bornholm og lover guld og grønne skove i forhold til færgebetjening til Bornholm. Her kan man altså lige indføre en særskat på færger til Bornholm, Ærø – alle mulige øer i Danmark. Vil Liberal Alliance det? Vi ved det ikke, for man nævner bare erhvervsstøtteordninger, men man tør ikke sige, hvad det er for nogle erhvervsstøtteordninger eller særlige skatteregler, man vil afskaffe. Det synes jeg Liberal Alliance skulle have modet til at pege på, når nu de åbenbart har modet til at love fynboerne en gratis Storebæltsbro.

Radikale Venstre kan ikke støtte beslutningsforslaget, fordi vi synes, man skal betale gælden ud i den bro, man har, og hvis man lover så mange penge, må man også fremlægge, hvor det er, man vil finde dem.

Kl. 16:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Anne Baastrup, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:42

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Jeg har i den tid, jeg har været kandidat for SF på Fyn, aldrig oplevet en valgkamp, uden at et eller flere partier har ønsket eller stillet forslag om at nedsætte afgifterne for biler m.v. på Storebælt. Men interessant er det, at Liberal Alliance, som mig bekendt er med i den grønne trafikaftale fra 2009, kommer med det her forslag uden i det mindste bare at lægge op til nogle forhandlinger i forligskredsen. Dels har man jo skrevet under på den, og man har jo været med til at bruge pengene til en lang række infrastrukturforanstaltninger rundtomkring i landet. Jeg ved ikke, hvordan de nu skal betales, når det er således, at man up front fjerner indtægterne fra Storebælt.

Man har også samtidig skrevet under på, at man vil sikre, at den kollektive trafik skal løfte det meste af fremtidens vækst i trafikken. Så undrer det mig, at man, når man nu kommer med det der meget voldsomme forslag, så ikke som minimum lægger op til en nedsættelse af den særlige afgift, som folk, der bruger den kollektive trafik hen over broen, også belastes af.

Jeg savner også at få at vide – og det er der også andre, der har sagt – hvad det er for nogle, og nu skal man jo så citere rigtigt, ikkeskatte- eller ikkeafgiftsforøgende kilder fra erhvervsstøtteordninger, som man tænker på, når man skriver det. Jeg forstår i hvert fald ikke, hvad det er, det handler om.

Samlet set er jeg frygtelig ked af, at Liberal Alliance kommer med det her forslag uden i det mindste at lægge op til, at der bliver en samtale i forligskredsen, idet jeg ikke går ud fra, at Liberal Alliance har tænkt sig at forlade forliget omkring den grønne transport. Så det er i hvert fald et spørgsmål, der blafrer i vinden. Men voodooøkonomi og den type af argumenter holder ikke rigtig vand. Det er et fremragende forslag, hvis man gerne vil have en forside på Fyens Stiftstidende, men jeg tvivler på, at man på Fyens Stiftstidende vil synes, det er den rigtige vej at gå. Jeg tror, man hellere vil have nogle rigtige løsninger end det her.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Henning Hyllested, Enhedslisten.

Kl. 16:44

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Der har været rigtig mange gode og skarpe argumenter imod det her forslag, og dem vil jeg så prøve at se om jeg kan undgå at gentage for ikke at trække forhandlingen unødigt ud. Så jeg vil prøve bare lige at forholde mig til nogle af de ting, som står i forslaget – eller rettere i bemærkningerne til forslaget.

Når Liberal Alliance påstår, at der er store udgifter forbundet med brug af vejnettet, så undrer det mig, for vejnettet, og det gælder jo også motorvejsnettet i det her land, stilles jo trods alt gratis til rådighed – gratis skal forstås på den måde, at det er skattefinansieret – for bilisterne. Alternativet til skattefinansiering, som også flere har været inde på, er jo netop brugerbetaling, og det er så det, vi har valgt for de store faste forbindelser for overhovedet at få dem finansieret. Jeg troede egentlig, at Liberal Alliance gik ind for at minimere skattebetalingen til staten og lade det afløse af netop brugerbetaling, men det gælder åbenbart ikke, for der gælder det omvendte her.

Så siger Liberal Alliance i beslutningsforslaget noget om, at det er en barriere for udviklingen, især på Fyn og i Vestsjælland. Der vover jeg at sige, at det er en påstand, og jeg spørger bare, hvor den vækst, man påstår man vil kunne skabe ved at fjerne afgifterne på Storebælt, skal tages fra. Jeg vil vove den påstand, at det jo er sådan med den slags, at motorveje og den slags ganske vist har en tendens til at suge væksten til sig, men de suger den altså et sted fra, herunder fra mere tyndtbefolkede egne lige i omegnen, bl.a. i Vestsjælland og på Fyn. Jeg vil også vove den påstand, at det her kun har marginal betydning for – hvad skal man sige – den gennemsnitlige virksomhed. Jeg er ikke stødt på et voldsomt pres fra virksomheder på Fyn og i Vestsjælland, fordi det her skulle være et kæmpemæssigt problem, men det er klart, hvis der er nogen, der vil fjerne det, så vil man selvfølgelig som virksomhed sige, at det er fint nok.

Men det er også klart, at når Fyens Stiftstidende iværksætter en kampagne om at fjerne afgifterne på Storebæltsforbindelsen, kommer selvfølgelig især lokalpolitikere op af sofaen, men vi kan så også konstatere nu, at Liberal Alliance gør det som parti. Det samme gælder Venstre, der vil afskaffe afgiften for pendlere, og jeg har tidligere været inde på, at Trine Bramsen og Lars Christian Lilleholt har været ude med nogle udmeldinger, og nu overtrumfer Liberal Alliance så det hele ved at ville have afgiften helt fjernet. Men sådan kan man jo heller ikke føre transportpolitik i et land – sådan hovsa, nu gør vi det, og hovsa, nu gør vi det. Sådan kan man jo ikke drive transportpolitik, og slet ikke når man tænker på, hvad det er for nogle kæmpemæssige infrastrukturanlæg, man etablerer og finansierer.

Det der helt sikkert vil ske, hvis man fjernede afgiften, var, at man ville forøge biltrafikken ganske voldsomt, det er der ingen tvivl om, og det vil efter vores mening være til skade for miljø og klima og ville være en helt forkert vej at gå. Og der må jeg så igen, som jeg også har været inde på i en række spørgsmål, sige, at jeg jo kan se, at togrejsende og togpendlere ikke er omfattet af forslaget. Jeg vil næsten sige, at det jo er typisk, ikke bare for Liberal Alliance, men også for de meget motorglade partier i det her Ting, for det har jo altså også den effekt, at når man bygger motorveje eller gør en fast forbindelse som Storebæltsbroen gratis og dermed fremmer biltrafikken, så suger man jo samtidig rejsende ud af togene – i det hele taget ud af den kollektive trafik - og det er altså i en tid, hvor vi ikke mindst forsøger at opgradere jernbanetrafikken: En række af partierne har vedtaget Togfonden DK med nye spor, bl.a. på Vestfyn, elektrificering og nye hurtige tog, og vi har i går landet en DSB-kontrakt, som også betyder mere trafik på begge sider af Storebælt, men også hen over Storebælt. Så vi synes, der er al mulig grund til at sige, at det her forslag går i den helt forkerte retning.

Så er det jo rigtigt, som nogle har været inde på, at finansieringen mildest talt er varm luft, når man bare henviser til generelle produktivitetsforbedringer i den offentlige sektor. Det er jo rigtigt, hvad den radikale ordfører siger, at det er det, som altid bliver stanget ud, når Liberal Alliance skal finansiere sine forslag, men det er og bliver varm luft. Jeg er enig i, at det her må være et indslag i den tilstundende valgkamp, og Enhedslisten er naturligvis imod forslaget.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Mike Legarth, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:49

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, fru formand. Beslutningsforslaget her handler om, at Liberal Alliance vil gøre det gratis at køre over Storebælt fra i morgen, og man kan ikke lade være med at grine lidt indvendigt, trække på smilebåndet. Det er tydeligvis valgkamp. Det er nok noget nær det mest populistiske forslag, jeg nogen sinde har set. Når der er valgkamp, er

det jo også, at de politiske julemænd træder frem, og her har vi så et mønstereksempel på det.

Jeg synes, det er helt ude i skoven, for vi har jo netop bygget Storebæltsbroen, ud fra at den skulle være brugerbetalt, og der mangler altså at blive afdraget 15 mia. kr. på den regning. Til det kommer, som hr. Andreas Steenberg jo refererede til fra talerstolen, vedligeholdelsesomkostninger, og der kommer de udgifter, der er til færgedrift. Vi skal være opmærksom på, at hvis man gjorde det gratis at køre over Storebæltsbroen, ville vi være forpligtet til at yde støtte til de overfarter, der er med færger, for vi ville ikke være afhængige af én overgang. Hvis der skulle ske et nedbrud på broen, skal der være alternative måder at komme over på, så vi vil jo bevare sejlads, og det ville vi så skulle støtte, selv om Mols-Linien sådan set er ophørt med at sejle. Men så ville der igen være en økonomisk gulerod til at gå i gang og få etableret Mols-Linien igen, sådan at vi også skulle betale for det, hvis man skulle få den tanke at gøre det her.

Vi synes sådan set, det er fint, at vi, hvis man får flere penge ind fra bilister, der kører over Storebæltsbroen, og der kommer et rådighedsbeløb, så kan sænke afgiften, bruge pengene til det, eller at vi, hvis vi et andet sted i vores samfundsøkonomi kan finde et rådighedsbeløb, så kan sænke afgiften for at køre over broen, ikke bare for pendlere, men for alle. Det ville da være rigtig godt, hvis vi kunne det. Men det er noget, vi er nødt til at se på, og der skal være finansiering krone til krone helt konkret. Jeg synes, det her er et element i valgkampen.

Der har været lagt mange forslag frem, i forbindelse med at man gerne vil vinde vælgere for sig, vinde stemmer i en valgkamp, og det er det, jeg først og fremmest betragter det her som et udtryk for. Man lover guld og grønne skove, erhvervsstøtteordningerne skal finansiere det hele. Vi har før prøvet at skulle botanisere i erhvervsstøtteordninger og finder jo hver gang ud af, at der er mange erhverv rundtomkring, der er afhængige af de støtteordninger, vi har, og vi mener ikke, tiden er inde til at forringe vilkårene, at gøre det vanskeligere at drive virksomhed i vores land. Tværtimod vil vi gerne animere til at gøre det lettere og billigere og administrativt enklere at drive virksomhed. Det tror jeg mere er den dagsorden, vi vil forfølge.

Så vi vil gerne, som jeg sagde – og det vil jeg gerne slå fast – være med til at finde et rådighedsbeløb, sådan at man kan sænke afgiften, sådan at passagen over Storebælt bliver lidt billigere, for at skabe en mobilitet, altså så der ikke er den omkostning ved det. Det vil vi gerne medvirke til, men ikke til sådan lige med et trylleslag at fjerne de 15 mia. kr., som vi jo har aftalt med hinanden der skal indbetales af bilisterne. Det er jo bilisterne, der skal betale, altså dem, der kører over broen. Det er på samme måde, det er konstrueret med Femernbroen, det bliver dem, der kører over – danskere, skandinaver, tyskere og andre udlændinge – der fuldstændig kommer til at betale for Femernbroen over 39 år. Det er ikke skatteyderne, og det skal det heller ikke være i det her tilfælde.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Merete Riisager, Liberal Alliance.

Kl. 16:53

(Ordfører for forslagsstillerne)

Merete Riisager (LA):

Da broen mellem Fyn og Sjælland blev bygget i sin tid, lavede man sjov med, at der nu kunne køres frisk mælk til Sjælland. Det tager næsten ingen tid at køre fra Trekantområdet eller fra Fyn til Sjælland nu til dags, men det koster til gengæld så meget, at det bremser mobiliteten mellem de forskellige landsdele. Priserne ligger fra 235 kr. til 1.125 kr., hvilket er meget for en håndværker, der skal over for at sætte et par vinduer i, eller en familie, der skal til kaffe hos bedsteforældrene.

En virksomhed som Rynkeby på Fyn betaler årligt 6 mio. kr. i broafgift. Det betyder, at gevinsten for at sælge 1 l af juice i København er mindre, end hvis den sælges i Aarhus. Direktøren for Rynkeby Foods anslår, at op mod 70 pct. af broafgifterne for at krydse Storebælt betales af erhvervslivet. Derfor vil det betyde rigtig meget for virksomhederne, hvis broafgiften blev udfaset, faktisk betyder det så meget, at Fynsk Erhverv har lagt 300.000 kr. på eget initiativ i forhold til at få analyseret broafgiften.

Broafgiften fungerer som en decideret væksthæmmer i Danmark. Hvis en lille virksomhed tager en opgave på et par dage på den anden side af broen, kommer afgiften til at fungere som en toldmur, der kan æde en stor del af fortjenesten op. Det er selvfølgelig ikke formålstjenligt. Samtidig er det besynderligt at have en toldmur midt i Danmark, der betyder, at det kan koste omkring en plovmand at køre en søndagstur til kaffe hos vennerne, eller hvis man vil se et sygt familiemedlem.

Danskerne betaler hvert år afgifter for biler og brugen af dem, der langt overstiger omkostningerne ved vedligehold af veje og broer. Bil- og brændstofafgifterne udgjorde mere end 43 mia. kr. i 2012 ifølge Det Miljøøkonomiske Råd. Til sammenligning heraf har FDM på baggrund af en rapport fra Det Miljøøkonomiske Råd opgjort de negative omkostninger ved bilisme i form af ulykker, uheld, trængsel, støj, klimapåvirkninger og slitage af vejene til ca. 17 mia. kr. Bilisterne i Danmark betaler altså langt mere for at køre på vejene, end det koster at køre på vejene. Det er ikke rimeligt.

Selskabet bag Storebæltsbroen indhenter hvert år omkring 2,6 mia. kr. i broafgifter. Liberal Alliance har afsat 2 mia. kr. i vores finanslovsudspil for 2015 til en afskaffelse af broafgiften. Når vi afsætter 2 mia. kr., er det, fordi vi tager højde for det tilbageløb, der forventes som følge af afgiftsfjernelsen. De 2 mia. kr. hentes ved en reducering af erhvervsstøtten ved en generel effektivisering af den offentlige sektor, sådan som det fremgår af Liberal Alliances plan, der er gennemregnet af Finansministeriet. Vi blander os ikke i, hvordan A/S Storebælt afvikler gælden. Det kan gøres som hidtil.

Med den nuværende struktur er der ekstremt høj afgift på en enkelt bro, mens det er helt gratis at benytte det øvrige vejnet. Det giver meget høje omkostninger for præcis de virksomheder og privatpersoner, der passerer broen. Såfremt alle indtægter fra Storebæltsbroen siden dens åbning for biltrafik i 1998 var blevet anvendt til afvikling af gæld, ville broen være gældfri længe før den dato i 2031, som transportministeren senest har nævnt.

Man kan sætte spørgsmålstegn ved, om det er rimeligt, at Storebæltsbroen skal fungere som en samfundsøkonomisk malkeko, der skal finansiere andre trafikprojekter. Vi har i Liberal Alliance gjort os overvejelser og fundet, at det ikke er hensigtsmæssigt, at vi fortsætter med at hive penge ud til nye projekter og fortsætter med at lade de borgere, der skal over Storebælt, betale. Hvis det står til troende, at op mod 70 pct. af broafgiften betales af virksomheder, fungerer broafgiften som en ekstra selskabsskat, der også skader mobiliteten. Broafgiften er altså en bremse på vækst.

Med dette beslutningsforslag ønsker vi i Liberal Alliance at fjerne afgiften for at passere Storebæltsbroen. Det var vel belyst, at det ville øge mobilitet og vækst, da Storebæltsbroen blev bygget. Nu ønsker vi at udfase afgiften, sådan at borgerne kan få det fulde udbytte af broen til gavn for familier, virksomheder og alle de danskere, der vil nyde godt af den aktivitet og vækst, en fjernelse af broafgiften kan føre med sig.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 16:57 Kl. 17:00

Pia Adelsteen (DF):

Det er blot et kort spørgsmål, for jeg ved, at fru Merete Riisager plejer at have styr på beløbene, og det kunne jeg næsten også høre her til sidst.

Når der nu bliver nævnt, at man i en virksomhed som Rynkeby bruger så mange penge på at komme over broen, kan ordføreren så også oplyse, hvor mange penge man brugte inden broen, hvor der trods alt var færger, og hvor man skulle betale en chauffør for at sidde og vente? For det skulle man også, og det kunne jo være rart at have noget at sammenligne med.

Så er der et andet spørgsmål. Når man fra Liberal Alliances side nu på grund af vækst i Vestsjælland og på Fyn foreslår, at broafgiften skal fjernes, skal den så ikke også fjernes på f.eks Øresundsbroen? Der er da en hel del danskere, der er flyttet over til Malmø, ved jeg, og der kan jo også være familiemedlemmer, som man gerne vil til kaffe hos.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 16:58

Merete Riisager (LA):

Lad mig først starte med det med Øresundsbroen. Nu taler vi i dag om Storebæltsbroen, som er en indlandsbro, og derfor vil det være oplagt at udfase afgiften dér. Det synes jeg er helt soleklart; det er en bro, der går imellem to danske landsdele.

I forhold til det med Rynkeby har ordføreren jo fuldstændig ret i, at det var en forbedring, dengang man fik Storebæltsbroen i forhold til færgerne, for virksomhederne. Ligesådan vil det også være en forbedring, når man på et tidspunkt får udfaset broafgiften. For så vil det øge trafikken over broen, og det vil også øge virksomhedernes omsætning, når de kan køre efter opgaver uden at skulle indregne en afgift.

Kl. 16:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 16:59

Pia Adelsteen (DF):

Men nu spurgte jeg sådan decideret om tal – og det er muligt, at ordføreren ikke har dem – for jeg kunne jo godt tænke mig at vide, hvor meget det var blevet forbedret. For jeg er slet ikke i tvivl om, at det faktisk var betragteligt, og det er nok også derfor, der er så mange, der bruger Storebæltsbroen i dag. Jeg er udmærket godt klar over, at det koster penge, når man skal til og fra Sjælland, for jeg har indtil for nylig selv altid boet på Sjælland, og det at forlade Sjælland har altid kostet penge, uanset hvad, sådan er det, man kan faktisk ikke komme fra Sjælland, uden at det koster penge, vil jeg bare skynde mig at sige, det kan man trods alt fra Fyn. Men mener ordføreren ikke, at det er vigtigt, at vi får tilbagebetalt broen, og at vi ligesom har økonomien i orden på det her område? Og mener ordføreren ikke også, at Storebæltsbroen rent faktisk har været en stor gevinst for Danmark og også for de virksomheder, der ligger i Vestsjælland og på Fyn?

Kl. 17:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Merete Riisager (LA):

Storebæltsbroen har været en kæmpegevinst for Danmark. Den har beviseligt – det har man undersøgt – øget væksten, og det vil det også gøre, hvis man fjerner afgiften. Så vil det forøge væksten yderligere – det må man forvente – eftersom man øger mobiliteten. For mobilitet understøtter vækst. Så det vil være en yderligere forbedring af den investering, som man allerede har lavet.

I forhold til afvikling af gælden er det jo sådan, at vi ikke ændrer på økonomien i Storebælt A/S – det er det ret vigtigt at sige – det er der flere der har anfægtet heroppefra. Vi finder pengene et andet sted. Altså, de indtægter, som man har i dag fra afgiften, finder vi andre steder. Så vi ændrer sådan set hverken på de aftaler eller den gældsafvikling, der allerede ligger.

Kl. 17:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Rasmus Prehn, værsgo.

Kl. 17:01

Rasmus Prehn (S):

Nu synes jeg ikke, at Liberal Alliances ordfører, fru Merete Riisager, var så skarp på det med priserne før og efter. Men altså, sagen er jo, at i forhold til da vi fik Storebæltsforbindelsen, har vi sådan set fået halveret priserne nu. De priser, vi betaler i dag for at komme fra Nyborg til Korsør, er cirka halvdelen af, hvad man betalte, da der var færger, samtidig med at man sparer en hel time – det er jo betragteligt.

Er det sådan, at Liberal Alliances ordfører har nogen idé om, hvad det f.eks. koster at få en personbil med på Læsøfærgen? Altså, hvis man bor på Læsø og gerne vil ind til Frederikshavn, hvad betaler man for at få en bil med dér?

Kl. 17:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 17:01

Merete Riisager (LA):

Jamen som jeg har sagt nogle gange nu, er det klart, at det var en forbedring, dengang man fik Storebæltsbroen – selvfølgelig var det en meget stor forbedring i forhold til færgerne. Men det betyder jo ikke, at man skal holde op med at skabe forbedringer; det tror jeg også hr. Rasmus Prehn er optaget af, altså at skabe forbedringer i samfundet. Så lad os ikke stoppe der. Dengang man opfandt automobilet, var det en forbedring, men man holdt ikke op med at udvikle på bilerne af den årsag.

I forhold til om der er forbindelser rundt omkring i Danmark, der tager det ene eller det andet, vil jeg sige, at det her altså er en afgørende forbindelse, som binder landsdele sammen, og som fremmer mobilitet og vækst for danskere på begge sider af broen.

Kl. 17:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:02

Rasmus Prehn (S):

Der var altså ikke noget svar på, hvad borgerne på Læsø skal betale. Jeg har lige været inde på nettet og slå op, og de priser, der er der, viser, at den billigste billet, man kan købe, til Læsøfærgen, hvis man skal have personbil med, koster 445 kr., men i højsæsonen er prisen helt oppe på 685 kr. for at få bilen med til Læsø.

Kan Liberal Alliances ordfører forstå, hvis der er borgere rundtomkring i landet, altså f.eks. på Læsø eller andre af de øer, hvor der er meget høje priser, som bliver noget forstemte over, at der her er nogle, der i forvejen har fået en luksusforbindelse, som sparer en time i transport, har fået halveret prisen, og som så siger, at nu skal de have det gratis, når dem på Læsø og andre øer selv skal betale over 600 kr. for at få bilen med?

Kl. 17:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 17:03

Merete Riisager (LA):

Nu er der jo ikke noget, der er gratis. Storebæltsbroen er en investering, en samfundsmæssig investering, som man har foretaget. Man har skruet det sammen på den måde, at man trækker ressourcer ud; det vil sige, at dem, der kører over Storebæltsbroen, også betaler til andre. Derfor kan man ikke sige, at det kun er brugerbetaling – det er det ikke. Man hiver også penge ud til andre projekter. Det er vi fuldt bevidste om, og vi er også med i aftaler omkring det her, men vi synes altså, at man fremadrettet skal se på at få afviklet broafgiften, sådan at det kan føre til forøget vækst.

Jeg forstår udmærket, at der sidder folk, som bor på øerne, også i Syddanmark, som synes, at det kunne være interessant at få reduceret færgeafgifterne, men det er en anden snak.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Transportudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:04

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 17. marts 2015, kl. 13.00

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der også fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:04).